

1998

2008

Šola lutke se konča z učno uro o svobodi. Konča se z enim in edinim vprašanjem človeku: "Če je otrok oče lutki in je lutka mati človeku, kdo je potem oče otroku?"

(Luko Paljetak)

1998–99

Brkonja Čeljustnik

Krava v cirkusu

Tacamuca

Mehurčki

Joža (Nazadek v Mačjem logu)

PREMIERA: 10. 10. 1998, VELIKI ODER LGL

besedila pesmi:

Ivo Svetina

režija:

Miran Herzog

dramaturgija:

Matjaž Loboda

dramaturška sodelavka:

Mojca Kreft

likovna zasnova:

Daniel Demšar

avtor glasbe, izvajalec

in korepetitor:

Aldo Kumar

violina:

Jelena Ždrale

Vilinsko pesem poje:

Dunja Spruk

lektorstvo:

Jože Faganel

postavitev luči:

Miran Udovič

uporabljeni posnetki

Igorja Likarja

izdelava lutk:

Ivica Bilek,

Mitja Ritmanič,

Maja Peterlin

izdelava scene:

Bojan Mauser

GOSTOVANJA

1999 Kitajska

premierna zasedba:

Brkonja Čeljustnik

Iztok Jereb

Postrvnik

Iztok Jereb, vodita **Iztok Jereb**,

Peter Dougan

Branko

Tomaž Pipan

Poglavar

Karel Brišnik

Najlepša žena

Nina Skrbinšek / Urška Hlebec

Darka

Ivica Bilek

Deklič

Sonja Kononenko

Fantič

Lučka Drolc

Pastirc

Karel Brišnik

Prvi svat

Božo Vovk

Drugi svat

Božidar Jokić

Tretji svat

Jernej Slapernik

Prva svateca

Sonja Kononenko

Druga in tretja svateca

Lučka Drolc

Vitez Hrabroslav

Božo Vovk

Vitez Glasomil

Božidar Jokić

Vitez Dobrosrčni

Jernej Slapernik

Vila Meglična

Sonja Kononenko

Vila Zračna

Lučka Drolc

Vila Mavrična

Ivica Bilek

Škrat Gozdni

Jernej Slapernik

Škrat Vodni

Božidar Jokić

Škrat Koreninica

Božo Vovk

Rak Dolgokrak

Karel Brišnik

Zmaj Triglav

Prva glava

Božo Vovk, vodita **Božo Vovk**,

Peter Dougan

Druga glava

Jernej Slapernik, vodita **Jernej**

Slapernik, **Marko Velkavrh**

Tretja glava

Nina Skrbinšek / Urška Hlebec

Konj

vodi **Marko Velkavrh**

sodelujeta še

Matjaž Pompe, **Andrej Slinkar**

vodja predstave:

Lojze Sedovnik

razsvetljava:

Miran Udovič, **Božo Miler**

Odrski mojster:

Zvone Urbič

število ponovitev: **36**

število gledalcev: **9.415**

Razkošni brkati velikan

Med ključne soustvarjalce uprizoritve moramo šteti pesnika Ivo Svetino, ki je prispeval izviren cikel samostojno »živečih« enajstih Pesmi za Čeljustnika. Avtor nadvse domiselne, lepe in likovno atraktivne likovne zasnove, ki tako v izbiri materialov kot tudi v središčni postavitvi velikanske mitološko fantazijske podobe naslovnega junaka, iz katere – kot iz narave – se vse rojeva in v katero se na koncu tudi vse vrača, imenitno podčrtava naravovarstveno temo, je bil Da-

Domiselno, širokopotezno, izvrstno

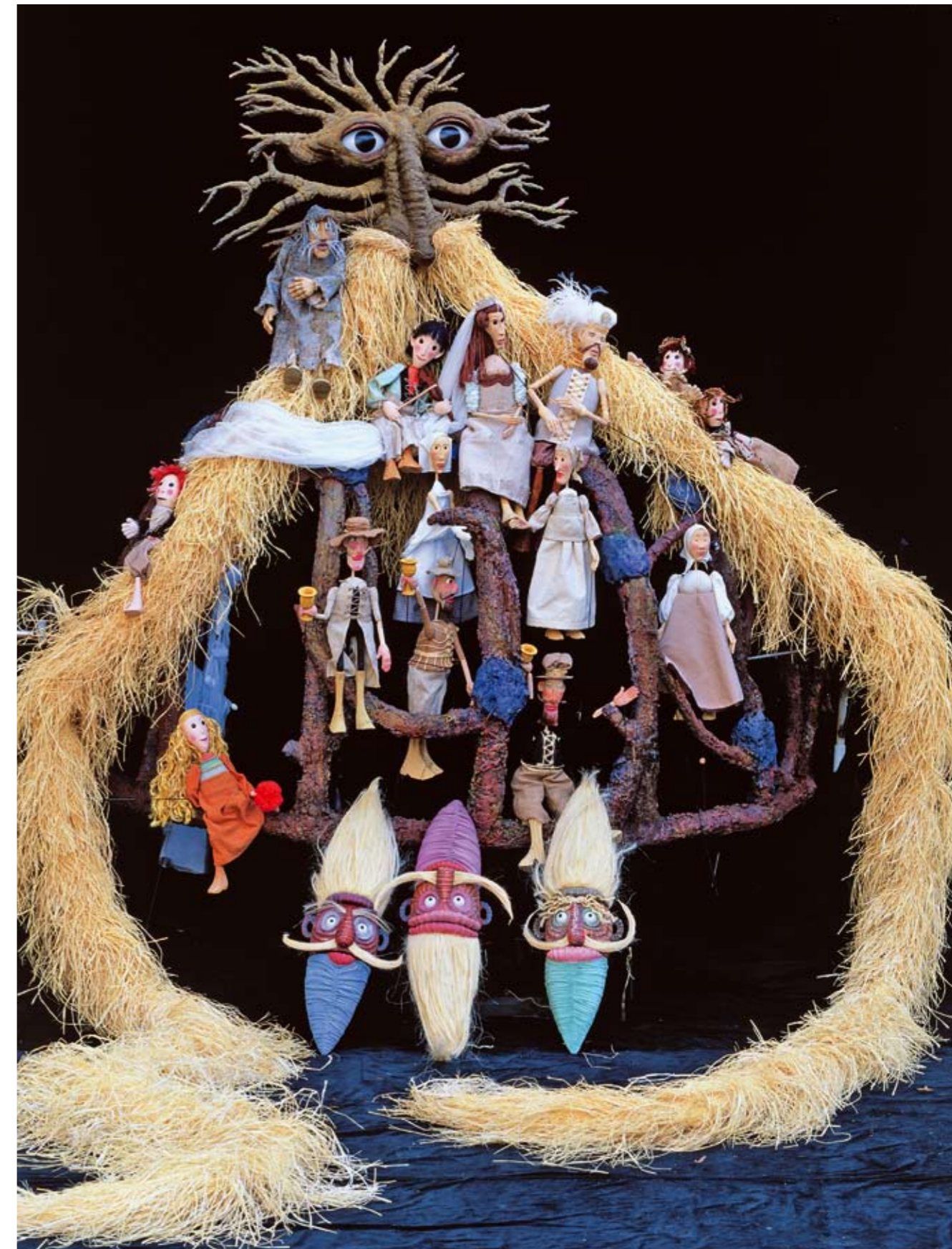
niel Demšar. Nemara najopaznejši pa je bil v uprizoritvi tokrat delež izvrstnega skladatelja, izvajalca in korepetitorja Alda Kumarja,

V dobro razpoloženem in usklajenem ansamblu igralcev, animatorjev in pevcev, ki se je izkazal z natančno animacijo razmeroma drobnih javajk in s hitrimi premiki celostno oblikovanih sestavljivih velikih scenskih elementov, moramo tokrat izpostaviti Iztoka Jereba v vlogi mogočnega, a nikakor zoprnega naslovnega junaka (tudi Postrvnika), Tomaža Pipana kot orfejsko svetlega, dobrega in pogumnega Branka ter Ivica Bilek in Božo Vovk v vlogi nežne deželne lepotic in Brankove muze Darke

Slavko Pezdirc, Delo, 13. 10. 1998

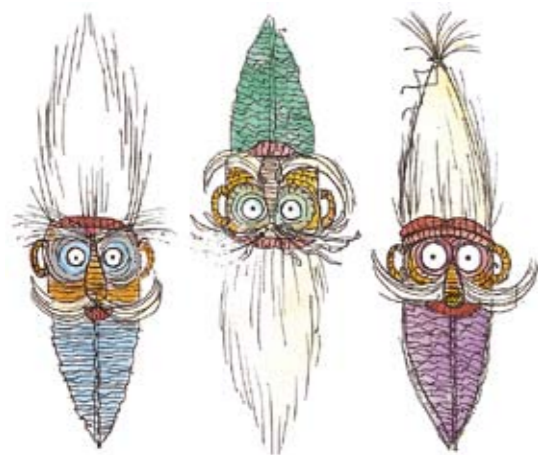
Ne gre za to, da bi zaradi avreole 50-letnice predstavi pripisovali več, kot ji gre, ampak brez pomisleka lahko rečemo, da je Brkonja Čeljustnik lutkovni odrski dogodek prve vrste. Dramaturško in režijsko domišljeno izpeljana pripoved o po eno strani resničnem, po drugi pa pravljicnem na pol ljudskem svetu, se je prikazovala kot logičen in zaključen univerzum, v katerem ni nič preveč in nič premalo. .../ In čeprav bi bilo o sinočnjem Brkonji Čeljustniku mogoče povedati še mnogokaj, je po drugi plati mogoče povedati samo s tole mislijo: v ljubljanskem lutkovnem gledališču bi polstoletno praznovanje težko proslavili na boljši način.

Tadeja Krečič, Radio Slovenija 1, Druga jutranja kronika, 11. 10. 1998

Brkonja Čeljustnik

Bogomir Magajna
Miran Herzog

Krava v cirkusu

Bina Štampe Žmavc

PREMIERA: 15. 11. 1998, VELIKI ODER LGL

režija:

Marjan Bevk

dramaturgija:

Matjaž Loboda

likovna zasnova:

Danijel Demšar

glasba:

Jože Privšek, Aleš Kersnik

koreografija:

Janez Mejač

korepeticije:

Nada Žgur, Aleš Kersnik

lektorstvo:

Jože Faganel

postavitev luči:

Miran Udovič

glasba posneta v BRS Akademik

in v studiu Alien, tonska mojstra:

Robert Bevc,

Boštjan Kačičnik

izdelava lutk:

Ivica Bilek, Jože Lašič,

Mitja Ritmanič, Maja Peterlin

izdelava scene:

Rok Lokar, Zvone Urbič

izdelava kostumov:

Mira Jurič

premierna zasedba:

Krava Elizabeta

Luna Ornik

Lev Leopold

Marko Velkavrh

Direktore, cirkuški ravnatelj

Božo Vovk

Klovn

Alenka Pirjevec

Veliki klovn

Božidar Jokič,

Matjaž Pompe

Grgur Bomba, dvigalec uteži

Božidar Jokič

Koza Piruetka

vodi **Jernej Slapernik**

Nožmahandra Maha,

metalec nožev

Lučka Drolc

Pav Peter

Jernej Slapernik

Deklica iz gume

vodi **Božidar Jokič**

Cirkuška strežnika

Matjaž Pompe,

Andrej Slinkar

pesem Krave Elizabete poje

Barbara Jakopič

Pavovo pesem poje

Karel Brišnik

Pesem Deklice iz gume poje

Valentina Kelemen

Pesem klovnov poje

Robert Waltl

malega klovna, leteče žabe,

glasbene inštrumente in

različne predmete vodijo

Alenka Pirjevec,

Jernej Slapernik,

Božidar Jokič,

Lučka Drolc,

Matjaž Pompe,

Andrej Slinkar

vodja predstave:

Jure Žnidaršič

razsvetljava:

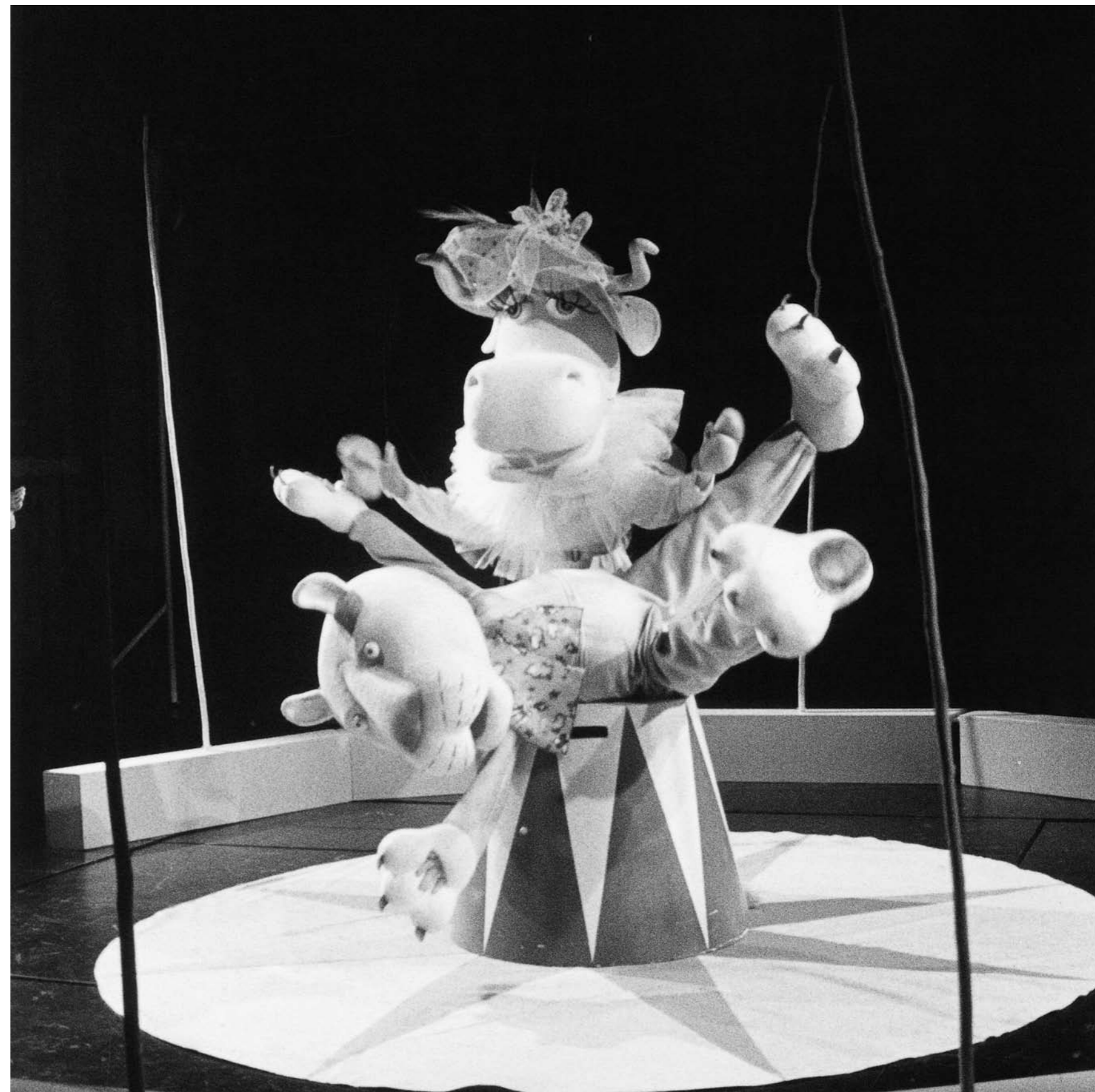
Miran Udovič,

Tomislav Bevanda

število ponovitev: **45**

število gledalcev: **9.395**

Že ob vstopu v dvorano Lutkovnega gledališča se zazdi, da se s to kratko predstavo obeta nekaj prav posebnega. Oder je namreč odprt, gledalci lahko sedajo tudi na sedeže v globini odra, na sredi stoji cirkuška mreža, ves čas je slišati glasno glasbo. Obeta se torej pravi cirkus. /.../ Nedvomno ambiciozno zasnovana predstava z nekaterimi zanimivimi prizori in široko zastavljeno kombinacijo različnih lutk.

Tacamuca

Svetlana Makarovič

PREMIERA: 26. 11. 1998, VELIKI ODER LGL

režija:

Barbara Hieng Samobor

dramaturgija:

Mojca Kreft

glasba:

Svetlana Makarovič

likovna zasnova:

Barbara Stupica

lektorstvo:

Jože Faganel

glasbeni aranžmaji:

Jani Golob

korepeticija:

Nada Žgur

songi posneti v studiu Alien

tonski mojster:

Tomaž Kacičnik

izdelava lutk in rekvizitov:

Jože Lašič, Mitja Ritmanič,

Maja Peterlin, Ivica Bilek,

Barbara Stupica

izdelava scene:

Zvone Urbič

poslikava scene:

Barbara Stupica

GOSTOVANJA

1998 Italija

1999 Mehika

2000 Italija

2001 Avstralija

2003 Avstrija

2004 Avstrija

2005 Italija, Hrvaška

premierna zasedba:

Tacamuca

Urška Hlebec

Prodajalka, Zajec,

Jazbečarček

Iztok Jereb

Lisica, Dihurček

Nina Skrbinšek

Jazbečka, Jazbečar

Karel Brišnik

Dihurka, Jazbečarček

Sonja Kononenko

pokrajino vodita

Slavko Milošič,

Zvone Urbič

vodja predstave:

Lojze Sedovnik

lučna postavitev:

Miran Udovič

scenska tehnika:

Slavko Milošič,

Zvone Urbič

odrski mojster:

Zvone Urbič

število ponovitev: **320**

število gledalcev: **50.808**

Kar je moje, je pa moje

A propos songi - glasba ima v uprizoritvi veliko vlogo in poleg povezovalne tudi zelo močno pripovedno funkcijo, v kateri pride še enkrat do izraza naravnost neverjeten pesniški talent Svetlane Makarovič. Vsi (in s tem mislim vsi) verzi so izdelani brez spodsrljajev, rime tečejo kot kar same od sebe, pripoved je gosta. Odlično.

Od nastopajočih, ki so vloge odigrali zelo dobro in ustvarili samostojne, razpoznavne celote, bi po mojem mnenju veljalo posebej izpostaviti filozofično naravnano lisico (animacija Nina Skrbinšek). Tudi njena oseba nikakor ni črno-bela (kljub dejstvu, da se zdi lutka ogromna), animatorka pa je lik zelo dobro doumela in v glas ujela njene lastnosti do kraja prepričljivo.

Anja Golob, Večer, 30. 11. 1998

Bolje lep kot sit

Nastopajoči so se nagarali v vseh prvih igralsko-lutkovnega ustvarjanja. Popolnoma so me prepričali s svojo igralsko-animacijsko-govorno-pevsko suverenostjo in medsebojnim sodelovanjem. Tak je lahko le ljubljanski lutkovni ansambel.

Mojca J. Zoran, Dnevnik, 30. 11. 1998

Srečno do cilja

Nekakšen samostojen dramolet za lutkovni medij je uspešno dopolnila režiserka Barbara Hieng Samobor predvsem z večplastno gradnjo tipov, kar je z režijskega vidika v lutkovnem gledališču najteže doseči.

Izpostaviti je treba tudi likovno zasnovo Barbare Stupica - siveže, inovativno in pri-

Klemen Markovčič, Razgledi, 9. 12. 1998

K otrokom na obisk prihaja Tacamuca

Lutkovna predstava, ki je nastala po literarni predlogi Svetlane Makarovič, je ena najuspešnejših predstav Lutkovnega gledališča Ljubljana. Ze leta jo uprizarjajo po vseh raznih odrih v Sloveniji in tujini ter na raznih festivalih, pa se je nikoli ne navelicamo. To pa iz vsaj treh razlogov: besedilo je duhovito, izvorno in tudi - videzu navkljub - poučno; lutke so cudovito lepe, žive, poetične (kar velja predvsem za malo belo Tacamuco z velikimi zelenimi očmi

in zelenim trakcem okoli vratu), glasba in songi spevni in duhoviti (napisala in uglasbila jih je sama Svetlana Makarovič, za njihov aranžma pa je poskrbel Jani Golob); izvajalci, umetniki, ki lutkam vsakokrat znova vdahnejo življenje s tem, da jih premikajo in jim darujejo svoj glas, pa so priznani lutkarji Lutkovnega gledališča iz Ljubljane, gledališča, ki že petinpetdeset let spada v sam vrh lutkovnega ustvarjanja na Slovenskem.

Lučka Susič

Primorski dnevnik, 20. 11. 2005

Pripoved se jasno razvija pred gledalci, impresivne lutke in dobro okarakterizirani živalski značaji so takoj prepoznavni, smešni in burkaški prizori se v pravi meri prepletajo z žalostnimi in melanholičnimi, vse skupaj pa povezujejo prijazne pesmice. Animacija in igra je odlična. /.../ Nobenega dvoma - Tacamuca je nova uspešnica Svetlane Makarovič in Lutkovnega gledališča Ljubljana.

Tadeja Krečič, Radio Slovenija 1
Druga jutranja kronika, 27. 11. 1998

Mehurčki

Oton Župančič

PREMIERA: 19. 3. 1999, MALI ODER LGL

odrska priredba in režija:

Saša Jovanović

likovna zasnova:

Barbara Bulatović

glasba in korepeticije:

Tomaž Grom

lektorstvo:

Jože Faganel

postavitev luči:

Miran Udovič

glasba posneta v studiu

Metelkova, tonski mojster:

Tomaž Košir

izdelava lutk:

Barbara Bulatović,

Žiga Lebar,

Mitja Ritmanič

izdelava scene:

Mitja Ritmanič,

Žiga Lebar

premierna zasedba:

Barbara Bulatović,

Sonja Kononenko,

Martina Maurič,

Iuna Ornik,

Brane Vižintin

alternaciji

Blaž Vižintin,

Irena Zubalič Žan

vodja predstave:

Lojze Sedovnik

razsvetljava:

Miran Udovič

število ponovitev: **67**

število gledalcev: **5.457**

NAGRADE

1999

10. Poletni lutkovni pristan, Maribor, nagrada otroške žirije 25 zlatih zvezdic

GOSTOVANJA

1999 Hrvaška

Upodobitev igrivega sveta otroške poezije Otona Župančiča razkriva duhovite in poetične vizualne in zvočne podobe, ki so jih sveže in z veliko domišljije oblikovali lutkovni ustvarjalci. Živopisna predstava ustvarja sanjsko iluzijo večne igre, njeno bistvo pa se skriva v preprostosti. Ali kot je dejal režiser Saša Jovanović, predstava je zasnovana tako enostavno, kakor nastane milni mehurček.

Marjana Ravnjak, TV Slovenija 1, Odmevi, 22. 3. 1999

Režiser Saša Jovanović je v šaljivih, hudomušnih in včasih didaktičnih verzih, ki jih je sicer zanosni pesnik namenil otrokom, izbral tiste, ob katerih se je njegova prav tako hudomušna in hkrati stoično satirična fantazija lahko razvila v povsem samosvoje likovno – glasbeno – gibalne prizore. Skratka, vzorčno lutkovno gledališče, kjer smo se režali stari in mladi.

Goran Smid, Radio Slovenija 1, Druga jutranja kronika, 20. 3. 1999

Milnica domišljije

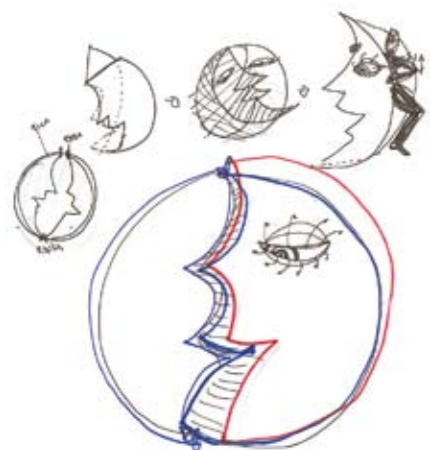
Uprizoritev domiselno uporablja več tehnik (ročne lutke, majhne marionete, animacijo predmetov, mask, sestavljenih luk ipd.) in odprti tradicionalnega lutkovnega zaslona (poleg klasičnega pravokotnega izreza tudi več okroglih). Poleg luk in mask lahko zaigra tudi za hippec odkrit obraz animatorja, pomembno vlogo pa ima izvorna glasba Tomaža Groma, ki izhaja iz ljudske melodike in večglasja.

Slavko Pezdir, Delo, 23. 3. 1999

Kum, kum, le pogum!

Čeprav je končen rezultat predstave lahko igranje, sam potek nikakor ni prepuščen improvizaciji, Trdna režijska zgradba omogoča hitre prehode s prizora na prizor, tako da tempo stalno ostaja lahek in tekoč. Lutke vseh vrst podpirajo uprizorjanje različnih domišljjskih vzorcev in seljenje predstave po vsem prostoru – gor, dol, v globino in pred paravan. Izkazali so se tudi igralci animatorji, ki so iz lutk z natančno animacijo potegnili veliko tistega, kar jim lutka ponuja. Dobri so bili tudi v govornem delu predstave.

Mojca J. Zoran, Dnevnik, 23. 3. 1999

PREMIERA: 28. 3. 1999, VELIKI ODER LGL

režija in scenografija:

Meta Hočevar

lektoriranje:

Majda Križaj

dramaturgija:

Mojca Kreft

likovna zasnova lutk in kostumov:

Jasna Vastl

dirigent in avtor glasbe:

Drago Ivanuša

koreografija:

Tanja Zgonc

lučna postavitvev:

Miran Udovič

izdelava lutk in scenskih

elementov:

Jože Lašič, Maja Peterlin,

Vanda Besednjak,

Miha Jež, Ivica Bilek

glasba posneta v studiu

Glasbeni arboretum

glasbena izvedba:

godalni kvartet Ždralce

tonski mojster:

Aldo Ivančič

premierna zasedba:

Striček

Janez Hočevar

Jerca

Daša Doberšek

Josephine

Tjaša Železnik

Lastnica

Alenka Pirjavec

Ferdo

Gaber Trseglav

scenska tehnika:

Andrej Slinkar,

Matjaž Pompe

vodja predstave:

Jure Žnidaršič

število ponovitev: **35**

število gledalcev: **6.189**

Joža

Nazadek v Mačjem logu

Andreja Inkret

Seveda pa se Meta Hočevar ni iznevrila v svoji scenografski funkciji, njene duhovite rešitve so odpirale prostor v Lutkovno gledališče, ki mora posvojiti gledalca z lutkarsko fantazijo. Zato smo nestrno čakali scenskih sprememb, ki so uprizoritvi dale potrebno dinamiko.

Goran Šmid, Radio Slovenija 1, Druga jutranja kronika, 29. 3. 1999

Besedilo, polno besednih preigravanj, je domiselno, likovno čisto z nadrealističnimi elementi postavila na oder režiserka in scenografska Meta Hočevar, ki iz dramskega bolj redko zaide v lutkovno gledališče. Tokratna uprizoritev, ki izkorišča predvsem igralske sposobnosti nastopajočih in ne toliko animator-skih, kar je v lutkovnem gledališču že prava posebnost, duhovito spregovori o presenečenjih v mačjem logu. Med posebjimi živalmi je s svojo hudomušnostjo še posebej izstopal Janez Hočevar, ki ga ima mlajše občinstvo bolj redko priložnost videti na njim namenjenem odru.

Marjana Ravnjak, TV Slovenija 1, Odmevi, 29. 3. 1999

Joža ali Mačji prostor

Joža pa je odlična predstava. Na duhovito besedilo je narejena premišljeno, utemeljeno in s smislom za humor.

Gre za predstavo, ki navduši s svojimi številnimi atributi: igranci se v njej odlično znajdejo (posebej velja omeniti "vaški" tercet), glasba Draga Ivanuše natančno po-ustvari ozračje, scena in kostumi delujejo skrajno prepričljivo, lutke same so vsestranske, njihova uporabnost je do kraja izkoriščena, predvsem pa je režija zadetek v polno.

Anja Golob, Večer, 29. 3. 1999

1999–00

Palčki na Smovskem griču

Rumeno čudo

Od ena do nič

Palčica

Nariši mi backa

Viteški turnir v Šiški

Mary Poppins

PREMIERA: 14. 11. 1999, MALI ODER LGL

režija:

Matija Milčinski

dramaturgija:

Matjaž Loboda

likovna zasnova:

Božidar Strman Mišo

glasba:

Petar Ugrin

koreografija:

Nana Milčinski

lektorstvo:

Jože Faganel

asistenca dramaturgije:

Nana Milčinski

postavitev luči:

Miran Udovič

glasba posneta v Studiu Mega

tonski mojster:

Kristjan Cočev

izdelava lutk in scene:

Jože Lašič, Vanda Besednjak,

Ivica Bilek, Miha Jež,

Maja Peterlin, Mitja Ritmanič

poslikava scene:

Božidar Strman Mišo

premierna zasedba:

Lunika

Urška Hlebec

škrat Hrlež, čmrij Bumbar,
gad Janez

Iztok Jereb

palček Črnušček, palček Žlof

Karel Brišnik

palčica Jagoda Uhačka,

palčica Sivka Ljubeznivka,

palčica Pikica, gadinja Gunda

Nadja Vidmar

palček Grahek, palček Ciril, Duh

Božo Vovk

palčica Zvončica, palčica Pikulja,

palček Pikec, volkuljica Marjetka

Nina Skrbinšek

Metulje in vile vodijo

Nadja Vidmar, Karel Brišnik,

Nina Skrbinšek

sodelujeta še

Slavko Milošič, Andrej Slinkar

vodja predstave:

Jure Žnidaršič

razsvetljava:

Miran Udovič

število ponovitev: **109**

število gledalcev: **17.814**

Palčki na Smovskem griču

Polonca Kovač

GOSTOVANJA

2000 Italija

Zadnji palčki na Slovenskem

S svojo mirno lepoto, prijaznostjo in toplino je predstava blagodejni kulturni dogodek

Zato so toliko bolj v ospredju igralci, ki morajo z glasovno interpretacijo okarakterizirati lutko in splesti toplino, ki se preljuje v dvorano. Vsi so se v svojih (več) vlogah dobro izkazali in spet se je potrdilo, da mora biti lutkovni igralec vsestransko večšč, da je lutkovna predstava v celoti kakovostna.

Mojca J. Zoran, Dnevnik, 16. 11. 1999

PALCKI NA SMOVSKEM GRICU

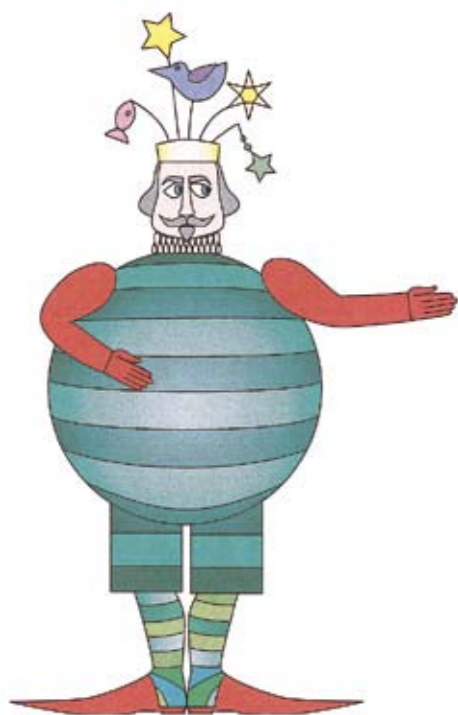
Simpatične in tople lutke "nezemeljskih" bitij in živali gledalca takoj potegnejo v prijazen svet palčkov. Šest animatorjev skozi predstavo oblikuje kar sedemnajst različnih karakterjev. Tako igralci opravijo levji delež, saj se morajo prav pošteno potruditi, da vsaki lutki oblikujejo prepoznaven glas.

Barbara Zych, Otroci in družina, 3. 1. 2000

Rumeno čudo

Renate Schupp
Jana Pavlič

PREMIERA: 2. 12. 1999, VELIKI ODER LGL

prevod:

Janko Dolinšek

režija:

Diego de Brea

dramaturgija:

Jana Pavlič

lutke in scena:

Barbara Stupica

kostumi:

Barbara Stupica,

Diego de Brea

avtorska glasba in glasbena

oprema:

Srečo Bajda

koreografija:

Ivan Peternelj,

Diego de Brea

lektorstvo:

Jože Faganel

oblikovanje luči:

Miran Šuštaršič

izdelava lutk, kostumov in scene:

Vanda Besednjak, Ivica Bilek,

Miha Jež, Jože Lasič,

Maja Peterlin, Mitja Ritmanič,

Barbara Stupica

mizarska dela:

Rok Lokar

premierna zasedba:

Pripovedovalec – lutkar

Brane Vižintin

Princeska

Iuna Ornik

Kralj

Brane Vižintin /

Sonja Kononenko

Stražar

Miha Arh

Vrtnar

Gaber Trseglav

Psiček

vodi **Jernej Slapernik**

Črni služabnik

vodi **Marko Velkavrh**

1. dvorjanka

vodi **Peter Dougan**

2. dvorjanka

vodi **Lučka Drolc**

1. dvorjan

vodi **Božidar Jokić**

2. dvorjan, Rumena roža

vodi **Blaž Vižintin**

vodja predstave:

Lojze Sedovnik

razsvetljava:

Božo Miler

scenska tehnika:

Matjaž Pompe,

Zvone Urbič

število ponovitev: **73**

število gledalcev: **13.127**

GOSTOVANJA

2000 Hrvaška

Rumeno čudo

V precizno režijsko in koreografsko določenih vlogah, ki jim ne manjka energije in humorja, so se igralci na odru odlično znašli. Manj možnosti za izraz so imeli animatorji, ki pa so z marionetami na zelo dolgi navezavi na trenutke vseeno ustvarjali zanimive skupinske prizore.

Mojca J. Zoran, Dnevnik, 7. 12. 1999

Ena rumena, vse enakopravne

Preprosto fabulo je uspelo režiserju Diegu de Brei odlično pretvoriti v odrski dogodek, ki kljub svoji kratkosti ohranja dramsko strukturo. Režija uporablja celoten oder, pri čemer vsebino izraža najpogosteje s kombinacijo marionet in pravih, velikih akterjev na imaginarnih vrvicah, kar se še posebej dobro vidi pri stražarju, ki ga je odlično upodobil Miha Arh. Prav tako je odličen presukani vrtnar (Gaber Trseglav), od drugih sestavnih delov pa velja bržkone izpostaviti izdelano, mestoma prav zagonetno koreografijo (Ivan Peternelj) in resnično izjemne kostume z duhovitimi detajli (Barbara Stupica, Diego de Brea).

Anja Golob, Večer, 7. 12. 1999

PREMIERA: 16. 12. 1999, KULTURNICA LGL

lutke:

Zlatko Bourek

glasba:

Nino de Gleria

vodstvo:

Zlatko Bourek

premierna zasedba:

Ena

Asja Kahrmanović

Dva

Andreja Štravs

Tri

Helena Bifio

Štiri

Brigita Vidmar,

Enver Vratarič

Pet

Marjan Kalan,

Polona Kores

Šest

Matija Kunstelj

Sedem

Maja Kunšič

Osem

Sonja Miklaužič

Devet

Lučka Joksič

Nič

Urška Tomažin

Deset

Gregor Hrovatin,

Vitomir Rožej

Doktor Natančen

Zvone Kuretič,

Iztok Lužar,

Gašper Malnar

število ponovitev: **13**

število gledalcev: **809**

GOSTOVANJA

2000 Italija

Kot je bilo videti včeraj, gre za kar se da domišljeno besedilo v verzih od začetka do konca, ki jih odrsko izpolnjuje ekspresivna likovna podoba, še bolj pa režijske rešitve in glasba kot enakovredni del celotne postavitve. Ta trden okvir je bil očitno obvladljiv teren za vse nastopajoče, ker bi jim težko očitali kakšno izrazito začetniško težavo. In dober rezultat Od ena do nič je tako na dlani. To je predstava, ki bo zanimala in zabavala otroke od štirih, petih let naprej, pa tudi odrasli se ob njej ne bodo dolgočasili. Ali pogledano z druge strani, odličen začetek gledališko lutkovnega studia, ter potrditev smisla in obstoja lutkovnega izobraževanja pri nas.

Tadeja Krečič, Radio Slovenija 1
Druga jutranja kronika, 17. 12. 1999

Od ena do nič

Predstava je v celoti pustila dober vtis. Vsi nastopajoči so svojo nalogo opravili z veliko disciplino in entuziazmom. Izkazali so se v skupinski igri, tudi posamično ni bilo večjih kakovostnih odstopanj. Pohvalimo lahko njihovo delo z lutko (pri nekaterih je že zaživela in potisnila animatorja v ozadje, pri drugih je še ilustrativno sredstvo, pri vseh pa se vidi, da jim je jasno bistvo posebnega odnosa med lutkarjem in lutko, ki pa se do profesionalne kakovosti lahko razvije šele z leti predanega dela), zelo kakovostno petje in igranje »z glavo«.

Mojca J. Zoran, Dnevnik, 21. 12. 1999

Od ena do nič

Milan Dekleva
Zlatko Bourek

Produkcija slušateljev 1. letnika
Gledališko lutkovnega studia LGL

PREMIERA: 19. 12. 1999, MALI ODER LGL

prevod:
Silvana Orel Kos
 lektorstvo:
Tatjana Stanič

premierna zasedba:
Jette Ostan Vejrup

število ponovitev: **60**
 število gledalcev: **5.301**

Palčica

Hans Christian Andersen
Jette Ostan Vejrup

Avtorski projekt iz cikla
 Na obisku

GOSTOVANJA

2000 Avstrija

Igralka se na začetku pojavi iz ozadja dvorane pojoč in z majceno zeleno oblekico v roki ter začne s pripovedovanjem Palčice tako, da se hkrati z vso zavzetostjo vživlja v like, ki v pravljici nastopajo in brez spodrsolja odlično izreko, predvsem pa s popolno osredotočenostjo na govor in igro, prevzame pozornost vseh, tudi najmlajših gledalcev.

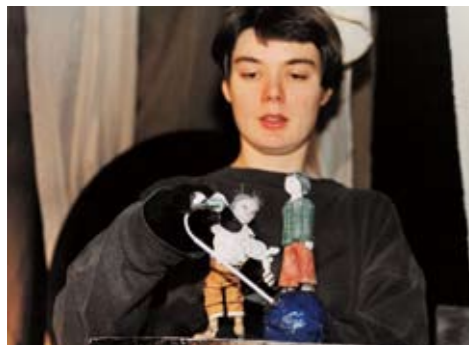
Tadeja Krečič, Radio Slovenija 1
 Druga jutranja kronika, 20. 12. 1999

Palčica na obisku

V intimnem vzdušju Malega odra je njeno polurno igrano pripovedovanje napolnilo dvoranico z brezčasno lepoto in toplino. Jette Ostan Vejrup je s svojo enostavno, izčiščeno in v malenkosti premišljeno igro, pri kateri je z nepopuščajočo koncentracijo in disciplino preskakovala iz lika v lik ter vse skupaj povezovala s pripovedjo in igro, z majceno lutkico (Palčico) ustvarila zaokroženo, mehko, a vendar nikoli popuščajočo, do konca napeto pripoved. Z zavirljivim obvladovanjem igralskih veščin, ki jih nadgrajuje s svojo človeško toplino in ustvarjalno energijo, je pripovedovanje Palčice, brez cenениh zunanjih učinkov in ugajanja »na prvo žogo«, prevedla v minimalistično gledališko predstavo, pri kateri je forma vedno odraz vsebine.

Mojca J. Zoran, Dnevnik, 21. 12. 1999

PREMIERA: 25. 2. 2000, MALI ODER LGL

prevod:

Ivan Minatti

likovna podoba:

Tatjana Kortnik

lektor:

Jože Faganel

glasbena oprema:

Martina Maurič

luč, ton, tehnični sodelavec,

vodstvo predstave:

Zvone Urbič

premierna zasedba:

Martina Maurič

število ponovitev: **22**

število gledalcev: **1.782**

Nariši mi backa

Martina Maurič

Predstava po motivih knjige
Antoina de Saint Exupérija
Mali princ

Avtorski projekt iz cikla
Na obisku

NAGRADE

2001

4. mednarodni festival

lutkovnih gledališč

Spectaculo Interesse, Ostrava

Martina Maurič, nagrada za

najboljši netradicionalni avtorski

projekt

GOSTOVANJA

2000 Avstrija

2001 Češka

2002 Ukrajina

Mladostna zrelost

Lutke s svojo nežno subtilnostjo in scenografija, s svojo poudarjeno materialno telesnostjo omogočajo Mauričevi, da v odnosu do predmeta razvije različna občutja in izraze. Kot Mali princ je igralka nežna, eterična in otroško preprosta, kot »povezovalka« v medigri, nasprotno z likom Malega princa, izraža igralsko energijo in moč, ki v celoti napolnita mali oder. Kot Cvetlica, Kralj, Geograf, Domišljavec, Pijanec, Svetilničar, Lisica je lutkarica sposobna prepušiti besedo in vdihniti življenje predmetu v roki. Lutke (pa naj so to male lesene figurice, kos blaga ali le njene roke, ki ustvarjajo senco – Lisica, Srce) obvladuje z zrelostjo izkušene animatorice, njene senčne scene so v svoji izčiščeni preprostosti odlične.

Mojca J. Zoran, Dnevnik, 29. 2. 2000

PREMIERA: 10. 3. 2000, VELIKI ODER LGL

režija:

Slavko Hren

dramaturgija:

Boris A. Novak

likovna zasnova:

Breda Varl

glasba:

Jerko Novak

pevsko vodstvo:

Nada Žgur

izvajalci glasbe:

Jerko Novak (kitara),

Čarli Novak (bas),

Aleš Rendla (bobni, tolkala)

Borutovo Bojno pesem poje:

Nada Žgur

glasba posneta v Ton Studiu

Fabrika 13, tonski mojster:

Aleš Trtnik

lektor:

Jože Faganel

oblikovanje luči:

Miran Udovič

izdelava lutk in scene:

Jože Lašič, Vanda Besednjak,

Ivica Bilek, Miha Jež, Maja

Peterlin, Mitja Ritmanič

mizarska dela:

Mile Pavlovič

poslikava scene:

Zvone Urbič

premierna zasedba:

Rihard Levjesrčni

Alenka Pirjevec

Robin Hood

Sonja Kononenko

Deček Tomaž

Brane Vižintin

Deklica Vesna

Iuna Ornik,

animira **Peter Dougan**

Šišenska banda

Bojan

Jernej Slapernik

Borut, njegov starejši brat

Lučka Drolc / Irena Zubalič

Žan, animira **Marko Velkavrh**

Branko, njun najstarejši brat,

šef, ki ropa banko

Božidar Jokić

vodja predstave:

Lojze Sedovnik

razsvetljava:

Miran Udovič

scenska tehnika:

Tomislav Bevanda,

Slavko Milošič

število ponovitev: **33**

število gledalcev: **4.969**

Viteštvo za danes?

Praznine so mojstrsko, z garaškim delom napolnjevali animatorji-igralci, najsvetlejša točka predstave. Z lutkami so izvajali vragolije, ki so v dvorani, polni odrasle publike, izzvale zasluženno navdušenje. Med njimi sta izstopala Brane Vižintin – deček Tomaž (njegov plesni vložki in tarzanske akrobacije, ki so z akcijo napolnjevali songe, so bili vrhunski) in Jernej Slapernik – Bojan (odlični v viteškem duelu Tomaž – Bojan in v lutkovni interpretaciji songa).

Mojca J. Zoran, Dnevnik, 13. 3. 2000

Stilizirano odsko dogajanje v marionetni tehnologiji po režiserjevi zaslugi, navkljub motivu mladostniškega nasilja, ustvarja toplo, prijateljsko in ljubezni polno atmosfero, ki ob dobri animaciji, glasovni in gibni interpretaciji lutkarjev, uglasbitvi Jerka Novaka, barvitosti in dinamiki uprizoritve učinkovito dosega preprosto in jasno sporočilo, da se je nasilju mogoče zoperstaviti z ljubeznijo.

Marjana Ravnjak, TV Slovenija 1
Odmevi, 10. 3. 2000

Viteški turnir v Šiški je predstava, s katero je Boris A. Novak znova dokazal več svojih mojstrstev. Najprej in predvsem mojstrstvo besede, verza, sproščenega in živega jezika, poznavanja in prepletanja nivoja govora, hkrati pa občutka za otroško dušo in doživljanje sveta. V tem sta njegov tekst, z njim pa tudi sinočnja predstava najmočnejša. Prizori otroške igre, prepleteni s songi, ki gredo takoj v ušesa, bodo vedno znova navduševali mlado publiko, ker se bo v njih prepoznava in se z njimi zabavala. Avtorjevemu konceptu je zvesto sledila režijska realizacija Slavka Hrena, pa odlične lutke, pravzaprav velike marionete Brede Varl, ki so postale v rokah lutkarjev neverjetno žive, nič nerodno statične ali v senci vodnikov.

Tadeja Krečič, Radio Slovenija,
Dogodki in odmevi, 11. 3. 2000

Viteški turnir v Šiški

Boris A. Novak

Kako je Tomaž postal vitez Šišenski

Nadgradnja, ki navdušuje, je izvedba nastopajočih lutk in njihova animacija. Gre za neke vrste povečane marionete na vrvcih, s katerimi upravljajo na sceni prisotni v črnino odeti animatorji. Stavim, da še nismo videli lutke s pregibom tudi med peto in prsti na nogi - detajl, ki pride izrazito do izraza denimo v plesnih točkah ali med plezanjem po drevesih.

Ha, tu imamo opraviti z lutko, ki miga z boki učinkoviteje kot marsikdo med nami. Bi se reklo: čisti presežek. Ker ostali sodelujoči ne zaostajajo dosti, ker je besedilo duhovito in aktualno in glasba ravno prav poskočna, velja Viteški turnir v Šiški označiti kot odlično lutkovno predstavo, ogled pa toplo priporočiti.

Anja Golob, Večer, 15. 3. 2000

PREMIERA: 31. 5. 2000, VELIKI ODER LGL

režija:

Maruša Geymayer – Oblak

priredba besedila in dramtizacija:

Maruša Geymayer – Oblak

strokovno svetovanje, asistenca pri režiji in angelska dela:

Nina Skrbinšek

scenografija, kostumografija, oblikovanje in izdelava igrač:

Jasna Vastl

glasba:

Peter Kus

oblikovanje luči:

Davor Balent

lektorstvo:

Mateja Dermelj

svetovalec za gib:

Branko Potočan

oblikovalka maske:

Barbara Pavlin

kostume in scenografijo so izdelali v delavnicah Slovenskega mladinskega gledališča pod vodstvom tehničnega vodje

Dušana Kohka

glasba je bila obdelana v studiu Slovenskega mladinskega gledališča pod vodstvom tonskega mojstra **Silva Zupančiča**

premierna zasedba:

Mary Poppins

Maruša Geymayer – Oblak

Gospa Kori, Kristina, Mama

Nadja Vidmar

Gospa Andrejčkova

Ivan Rupnik

Vilibald, Škorec, Oče

Iztok Jereb

Janka, Barbara

Mojca Funkl / Mateja Pucko

Miha, Janezek

Miha Arh

vodja predstave in tonski tehnik:

Lojze Sedovnik

lučno vodstvo:

Božo Miler

scenski delavec:

Andrej Slinkar

število ponovitev: **2**

število gledalcev: **400**

Mary Poppins

Pamela Lyndon Travers
Maruša Geymayer – Oblak

Skupni projekt LGL in Slovenskega mladinskega gledališča

Mary Poppins za najmlajše

Nedvomno smo si z otroki ogledali skrbno pripravljeno predstavo z mnogimi sodobnimi režijskimi, scenskimi in drugačnimi oprijemi. Funkcionalno sceno, kostume, lutke in igrače je izdelala Jasna Vastl, ki je pripomogla k mnogim sugestivnim likovnim in drugačnim učinkom. Za izrazite svetlobne efekte je poskrbel Davor Balent. Pomembna je bila tudi glasbena kulisa Petra Kusa, skratka, v delu so bili prisotni vsi elementi, ki zaznamujejo pomembnejši del sodobnega slovenskega gledališča.

Predstava vseskozi z dinamično in sproščeno igro deluje prijetno, k temu pa prispeva tudi sveža, igriva glasba avtorja Petra Kusa. Domišljena večplastna scena omogoča hitro prehajanje iz enega nivoja prostora v drugega, od znotraj ven in obratno.

Aleksandra Gruden, Radio Slovenija 1
Danes ob 13-ih, 1. 6. 2000

Spodbuda domišljije

Čeravno je uprizoritev očitno nastajala v skromnih materialnih razmerah, je skupina zagnanih soustvarjalcev s privržnostjo, domišljijo in zaupanjem v skupen cilj dosegla rezultat, ki ponuja mladim gledalcem priložnost za veselje in kako dragoceno spoznanje vmes.

Na krilih domišljije

Dramaturško skrbno razčlenjena, z dinamično glasbo in razgibanimi koreografskimi vložki vseskozi podprta uprizoritev zajema vse ključne etape priljubljene pravljice, njena bistvena odlika pa je v tem, da ji s spretnim mešanjem žanrov, uporabo svetlobnih učinkov ter animacijo predmetov in igrač uspeva nazorno predstaviti sobivanje običajnega sveta odraslih in vzporednega domišljjskega sveta otrok.

Petra Pogorevc, Dnevnik, 2. 6. 2000

Ace Mermolja, Primorski dnevnik, 30. 1. 2001

Slavko Pezdir, Delo, 3. 6. 2000

2000–01

Kekec

Lalanit

Moje sanje

Očka, kje stanuje Miklavž

Spet kosvirji

Pravljica v modrem

Veliki kosvirski koncert

**Peter Pan ali deček,
ki ni hotel odrasti**

Jamska Ivanka

Fantkov dan

Woyzeck

Mali bober in odmev

PREMIERA: 2. 10. 2000, VELIKI ODER LGL

besedilo Kekčeve in Mojčine pesmi napisal:

Fran Milčinski Ježek

režija:

Saša Jovanović

dramaturgija:

ekipa predstave Kekec

likovna podoba lutk in scene:

Barbara Bulatović

glasba:

Tomaž Grom

oblikovanje luči:

Aleksander Šenekar

lektorica:

Tatjana Stanič

izdelava lutk:

Barbara Bulatović,

Jože Lašič, Mitja Ritmanič,

delavnica LGL

izdelava scene:

Rok Lokar

premierna zasedba:

Kekec

Urška Hlebec

Tinkara, Mojca, Srnica

Martina Maurič

Pehta, Vila Škratica, Mama

Nina Skrbinšek

Bedanec, Rožle

Brane Vižintin

Prisank, Oče, Volkec

Božo Vovk

vodja predstave:

Jure Žnidaršič

odrski tehnik:

Tomislav Bevanda

lučni mojster:

Miran Udovič

število ponovitev: **65**

število gledalcev: **13.452**

Kekec

Josip Vandot
Aleš Čar

Rožle z električno kitaro

Od ročnih lutk še prav poseben poklon Bedancu, ki je z ogromnimi cokli, nogavičkami iz domače volne, pletenim košem, polnim ovčjih kož ter pastjo za srne kot domačo živaljo hkrati svoja lastna nadgradnja (v nekem novodobnem slovenskem filmu bi temu rekli čisti presežek) in karikatúra gledalčeve

repcije. Tudi ostale lutke funkcionirajo podobno, omeniti velja vsaj še Peh-to in pripovedovalca Prisanka, ki pa je naravnih človeških velikosti. Vsi animatorji opravijo svoje delo veselo in natančno, izstopata pa tokrat **Božo Volk** kot Prisank, predvsem pa **Brane Vižintin** v obeh vlogah.

Anja Golob, Večer, 5. 10. 2000

GOSTOVANJA

2001 Črna gora, Italija

NAGRADE

2001
9. mednarodni festival gledališč za otroke, Kotor
Saša Jovanović,
nagrada za režijo
Barbara Bulatović,
nagrada za kreacijo lutk
Urška Hlebec,
nagrada za animacijo Kekca
Brane Vižintin,
nagrada za igralsko animatorsko vlogo Bedanca in Rožleta

Kdor vesele pesmi ...

Režiser Saša Jovanović je z izdelanimi in dosledno upoštevanimi odnosi med liki ustvaril logično uprizoritveno celoto. Hiter tempo, notranja in zunanja akcija delajo predstavo živahno in zanimivo za vse starostne skupine (odrasli gledalci smo se še posebno zabavali ob uvajanju »že videlih Kekcev« v uprizoritev). Likovno mu je sledila in ga s svojimi značilnimi lutkami dopolnjevala **Barbara Bulatović**.

Odlični so bili igralci animatorji (kot ekipa in še zlasti kot posamezniki, saj je znal režiser v vsakem najti njega osebno; ob likih jim je pustil, da so prepoznavni umetniki).

Mojca J. Zoran, Dnevnik, 4. 10. 2000

Kekec namesto Pike

Največ pohval je bilo izrečenih na račun estetske likovne zasnove lutk (Barbara Bulatović), ki ikonografsko izhaja iz slovenskega ljudskega izročila, spretno režijske kombinacije različnih lutk in tehnik (poleg lutk na palici je režiser Saša Jovanović v predstavi uporabil tudi marionete, maske in animirane predmete) ter večje animacije

Petra Pogorevc, Dnevnik, 6. 7. 2001

PREMIERA: 2. 10. 2000, MALI ODER LGL

avtorica ideje in likovne
podobe, režiserka:

luna Ornik

glasbena spremljava:

Jože Šalej

izdelava scene:

**delavnica LGL, razvojna
agencija Sinergija**

premierna zasedba:

luna Ornik

vodja predstave:

Marko Velkavrh

število ponovitev: **125**

število gledalcev: **14.742**

Lalanit

luna Ornik

Burleska za otroke po motivih stare
ljudske pripovedke Repa velikanka

Avtorski projekt iz cikla
Na obisku

NAGRADE

2001

Zlata paličica 2001, Ljubljana

luna Ornik, nagrada Zlata

paličica za izbiro in animacijo
materiala

GOSTOVANJA

2001 Hrvaška, Avstrija

2002 Hrvaška, Avstrija

2004 Francija

**2005 Poljska, Avstrija,
Kolumbija, Francija**

2008 Italija

Lalanit je predstava polna izvernih domislic, presenečenj, usklajenih dialogov in ustvarjalne igre, ki ob živi glasbi Jožeta Šaleja na klavirju, pričara ves domišljjski svet. Igra s premikajočimi vrvicami za perilo, kljukicami in kosi oblačil zaživi kot nedolžna in nežna otroška igra. Dinamična igra lune Ornik, ki veskozi gradi simpatičen stik z gledalci, pa ob tem zasluži le čestike in bučen aplavz, kot ga je dobila sinoči.

*Aleksandra Gruden, Radio Slovenija
Danes ob 13-ih, 3. 10. 2000*

V znamenju sodobnega odrskega minimalizma

Zelo komunikativna stvaritev, ki ponuja protagonistki še dovolj možnosti za kakovostno dograjevanje v smeri nadaljnje selekcije uporabljenih izrazil in mestoma tudi sproščene izvajalske improvizacije.

Slavko Pezdir, Blaž Lukan, Delo, 6. 10. 2000

Preprosto in dobro

Njene preproste rešitve (na koncu so najboljše stvari vedno preproste) so bile videti enostavne in lahkotne, za njimi pa se skriva veliko animatorskega znanja in ustvarjalne energije. Luna Ornik je z izdelanim konceptom, podrobno dodelano izvedbo in s svojo človeško in umetniško toplino ter humorjem postavila preprostost kot umetniški princip. Zdržati v njem, ne da bi se umaknil v preverjeno preigravanje, ki ti omogoči, da se varno skriješ, je težavna in kruta naloga. Iuna jo je opravila zelo dobro, z vso poštenostjo in stalno navzočnostjo.

Mojca J. Zoran, Dnevnik, 4. 10. 2000

PREMIERA: 2. 12. 2000, MALI ODER LGL

zamisel:
Kristina Pojbič Champaigne

scenarij:
Siniša Bukinac,
Kristina Pojbič Champaigne

koreografija, režija filma:

Siniša Bukinac

izbor in montaža glasbe

(P. I. Čajkovski: Labodje jezero):

Siniša Bukinac

scenografija:

Siniša Bukinac, Darinka Starič

kostumografija:

Barbara Sekirnik

premierna zasedba:

Pierót

Siniša Bukinac /

Marko Urbanek

Deklica La

Kristina Pojbič Champaigne /

Manca Krnel

filmski snemalec in montažer:

Ivo Hranjac

oblikovanje luči:

Božo Miler

izdelava kostumov:

Romana Hren

izdelava scene:

Dare Golob

vodja predstave:

Božo Miler

število ponovitev: **27**

število gledalcev: **2.048**

510

Moje sanje

Kristina Pojbič Champaigne
Siniša Bukinac

Baletna predstava za otroke

Avtorski projekt iz cikla
Na obisku

V sodelovanju s Slovenskim
plesnim projektom Ljubljana

Mladostna vnema

In tako imenitno so na majhnem odru Lutkovnega gledališča zaplesali pajac in deklica. Z vso močjo svoje kreativne energije so skušali slediti magičnemu vzoru Natalije Makarove in so vse plesne gibe, pajacevske poskoke in premete, trepet iskrečega laboda... izvajali iz svojega sanjskega vzora, toda ta je imel, kot smo videli na videu, na razpolago velik oder. Na malem odru Lutkovnega gledališča pa so se gibi energijsko kopičili, vendar s sugestivno privlačnostjo mladostne vneme.

Jasna Škrinjar Taufer, Dnevnik, 4. 12. 2000

PREMIERA: 4. 12. 2000, VELIKI ODER LGL

scenarij in režija:

Matjaž Loboda

scenografija:

Jože Lašič, Matjaž Loboda

lutke in glasba iz različnih predstav LGL

tonski posnetek besedila:

Jure Culiberg

posneto v studiu Radia Slovenija

montaža tonskih posnetkov:

Lojze Sedovnik

oblikovanje luči:

Miran Udovič

izdelava scene in dodatnih lutk:

delavnica LGL

poslikava scenskih elementov:

Lojze Sedovnik

premierna zasedba:

Deklica Delfina

Luna Ornik, vodi **Peter Dougan**

Oče

glas **Iztok Jereb**

Lisica Zvitorepka

Nadja Vidmar,

vodi **Alenka Pirjevec**

Muca Copatarica

Alenka Pirjevec,

vodi **Jernej Slapernik**

Mojca Pokrajculja

Lučka Drolc,

vodi **Sonja Kononenko**

Pastirc

Irena Zubalič,

vodi **Irena Zubalič**

Plezalček

Nadja Vidmar,

vodi **Jernej Slapernik**

Deklica Medvedek

Irena Zubalič,

vodi **Alenka Pirjevec**

Kmetič z vozom

vodi **Irena Zubalič**

Konjički

vodi **Sonja Kononenko**

Tri deklice

Alenka Pirjevec, Sonja

Kononenko, Lučka Drolc,

vodi **Irena Zubalič**

Doroti

Sonja Kononenko

Lev

Božo Vovk,

vodi **Jernej Slapernik**

Zahodna vešča

Alenka Pirjevec,

vodi **Irena Zubalič**

Parkelj

Blaž Vižintin,

vodijo **Alenka Pirjevec**,

Božo Vovk, Blaž Vižintin

1. angelc

Sonja Kononenko

2. angelc

Irena Zubalič

Vrag

Blaž Vižintin

Rogač

Božo Vovk

Krumpež

Božo Vovk

Lucifer

Blaž Vižintin

Sveti Miklavž

Iztok Jereb

angeli

Vera Gojkovič, Iva Kreft,

Katja Pavlič, Maja Miklič

otroški glasovi

otroci iz vrtca Ane Ziheri

vodja predstave:

Lojze Sedovnik

razsvetljava:

Miran Udovič

Očka, kje stanuje Miklavž

Matjaž Loboda

PREMIERA: 9. 12. 2000, VELIKI ODER LGL

besedilo:

Svetlana Makarovič

režija:

Barbara Hieng Samobor

likovna zasnova:

Barbara Stupica

songi:

Svetlana Makarovič

avtorska glasba in aranžmaji:

Nino de Gleria

dramaturgija:

Darja Dominkuš

lektoriranje:

Tatjana Stanič

oblikovanje luči:

Deni Šesnić

izvajalci glasbe:

Igor Leonardi, Milko Lazar,

Jelena Ždrale, Janez

Podlesek, Špela Kermelj,

Arpad Balazs Piri, Andrej

Križanič, Žarko Živković,

Aleš Rendla, Drago Ivanuša,

Nino de Gleria

izdelovalci lutk:

Jože Lašič, Mitja Ritmanič,

Ivica Bilek, Vanda Besednjak,

Maja Peterlin, Miha Jež, Luka

Žan, Barbara Stupica

šivilje:

Tanja Lakovnik, Maja Peterlin,

Sanja Grcić

izdelovalci scenskih elementov:

Zavod Samorok, Živa Jelnikar

mizar:

Dare Golob

kovinar:

Jože Zalar

premierna zasedba:

Glal

Brane Vižintin

Glili, mama Gos

Katja Povše

Gi, coprnica Zofka

Martina Maurič

Ghul, krokodil, Strašnik, pilot

Karel Brišnik

snežna sova, smejalna rožica,

Kivik, potnica

Nina Skrbinšek

veter, potnik

Andrej Slinkar

Glili 2. prizor in Gi 6. prizor

vodi **Nina Skrbinšek**

vodja predstave:

Zvone Urbič

lučno vodstvo:

Božo Miler

odrska tehnika:

Slavko Milošič,

Andrej Slinkar

garderoba:

Jadranka Pavlovič

število ponovitev: **114**

število gledalcev: **21.899**

Spet kosovirji

Svetlana Makarovič

Žlice v glave

Še posebej pa je treba omeniti igralce in animatorje, ki so bili tokrat vsi po vrsti neprekosljivi, tako v posamezni vlogi, kot v skupinski igri. Nino de Gleria je prispeval avtorsko glasbo, ki je ujela razigrano dogajanje uprizoritve in s svojim živahnim ritmom zaokrožila vsak prizor. Spet kosovirji! je predstava, ki takoj navduši gledalca. Zaradi nje se v knjižnicah ne dobi kosovirjih knjig, saj so neprestano sposojene, in zaradi nje otroci, prav tako kot mala kosovirka Gi, čakajo, da bodo še malo zrasi in da bodo končno tudi v njihovih žlicah že začeli rasti rdeči paradizniki.

Barbara Zych, *Otrok in družina*, 16. 2. 2001

Bolje majhen in pogumen

K odličnosti največ pripomorejo domiselna režija Barbare Hieng Samobor, glasba Nina De Glerie, resnično izvrstna likovna zasnova Barbare Stupica ter, nikakor ne nazadnje, besedilo Svetlane Makarovič, ki je, kot smo od nje vajeni, iskreno prijazno do otrok in dovolj zbadljivo do večjih človekov (do ljudi pa sploh) - "Bolje majhen in pogumen kot ogromen, pa neumen" - ter izvrstna igra/animacija vseh nastopajočih, ki igrajo z doslej redko videno koherenco.

Anja Golob, *Večer*, 13. 12. 2000

Spet kosovirji gledalca osupnejo vsak trenutek znova predvsem na režijski in likovni ravni, tako da je vsa predstava kot paleta možnosti in originalnih rešitev, ki jih Lutkovno gledališče omogoča in ponuja. Ta univerzum nato dopolnjuje tudi glasba Nina de Glerie in odlična animacija in interpretacija lutkarjev.

Tadeja Krečič, *Radio Slovenija 1, Dogodki in odmevi*, 10. 12. 2000

Spet kosovirji!!!

V dobro postlanih pogojih so se nastopajoči počutili kot ribe v vodi (ali kosovirji na žlicah). Enostavno se jim je »odtrgalo«. V nekaj letih še nisem videla članov ljubljanskega lutkovnega ansambla, da bi v eni predstavi tako srečno združili energijo, uživanje v ustvarjanju, igralsko in animatorsko znanje. Z eno besedo: izvrstno.

Spet kosovirji! so v vseh segmentih gledališča velika predstava, ki presega lutkovni oder in se kakovostno in izvedbeno postavlja ob bok »normalne« profesionalne gledališke produkcije.

Mojca J. Zoran, *Dnevnik*, 11. 12. 2000

Veliki kosovirski koncert

Pesmi Svetlane Makarovič
za otroke vseh starosti

pesmi:

Svetlana Makarovič

aranžmaji:

Nino de Gleria

režijsko vodstvo:

Barbara Hieng Samobor

kostumske aplikacije:

Barbara Stupica

oblikovanje luči:

Loris Vižintin

premierna zasedba:

Svetlana Makarovič,

Martina Maurič,

Katja Povše,

Brane Vižintin,

Karel Brišnik,

Nina Skrbinšek,

Izток Jereb,

Sonja Kononenko,

Ana Vipotnik

vodja predstave,

tonsko vodstvo:

Zvone Urbič

lučno vodstvo:

Božo Miler

scenska tehnika:

Andrej Slinkar,

Slavko Milošič

PREMIERA: 21. 3. 2001, VELIKI ODER LGL

prevod:

Tanja Erzetič

priredba in režija:

Matjaž Pograjc

likovna zasnova lutk:

Gorazd Vahen

scenografija:

Sandi Mikluž

glasba:

Silence

glasbena producena:

Peter Penko in **Silence**

glasba posneta:

Studio Raingarden 9

kostumografija:

Maja Peterlin

dramaturgija:

Željko Hrs

koreografija:

Branko Potočan

lektorstvo:

Mateja Dermelj

oblikovanje luči:

Matjaž Brišar

oblikovanje zvoka:

Marijan Sajovic

oblikovanje maske:

Barbara Pavlin

maskerka:

Daša Tišler

izdelava lutk in rekvizitov:

Jože Lašič,

Vanda Besednjak,

Ivica Bilek,

Maja Peterlin,

Mitja Ritmanič,

Miha Jež

izdelava kostumov:

Maja Peterlin

garderoberka:

Jadranka Pavlovič

odrski delavec:

Siniša Stranjak

scena izdelana v

delavnicah SMG

ključavničarska dela:

Sandi Mikluž

mizarska dela:

Rudolf Skopec

poslikava:

Brane Drekonja

pirotehnika:

Janez Habič Đony

premierna zasedba:

Nana, Liza

Luna Ornik

Jan

Primož Bezjak

Wendy

Maruša Geymayer – Oblak

Miha

Miha Arh

Darlingova

Damjana Černe

Darling

Sandi Pavlin

Peter Pan

Luna Ornik, vodi **Peter Dougan**

Zvončica

animira **Marko Velkavrh**

Suhec, Čveka, Zdravnik

Iztok Jereb

Bajsi, Prvi dvojček, Drugi dvojček

Sonja Kononenko

Lepi, Kuhar, Kavalir,

Smeško, Črnc

Alenka Pirjevec

Kapitan Kljuka

Sandi Pavlin

Tigrasta Lilija, indijanski zbor

Damjana Černe

vodja predstave, tonski tehnik:

Lojze Sedovnik

lučni tehnik:

Miran Udovič

število ponovitev: **29**

število gledalcev: **5.403**

Peter Pan, dober dan

Za spreminjanje predmeta – lutke – v živo formo, nosilko umetniškega izraza, sta potrebna specifično obrtniško znanje in za lutko odprta umetniška občutljivost.

Peter Pan je nedvomno izrazno velika predstava. Ali je igralska ali lutkovna, pravzaprav sploh ni pomembno. Pomembno je, kako jo sprejmejo mladi gledalci, ki jim je namenjena. Po odzivih na premieri sodeč so nad njo navdušeni.

Mojca J. Zoran, Dnevnik, 23. 3. 2001

Peter Pan ali deček, ki ni hotel odrasti

James Matthew Barrie
Matjaž Pograjc

Skupni projekt SMG in LGL

Pasja varuška, gusarji, dežela Nije in problemi odrasčanja

Nastopajoči so začeli z zelo udarno igro in do konca ohranili veliko mero živahne energije. Prav vsi so se odlično vživeli v svoje vloge, nekateri med njimi so se izkazali celo v dveh ali treh. Glasba, ki so jo prispevali Silence, je še spodbudila in zaokrožila radoživo dogajanje. Nastopajoči so ritem z lahkoto ujeli in zaplesali vse od bojnih indijanskih ali gusarskih plesov ali zaspali ob uspavanki. Z usklajenim gibanjem in tekočimi prehodi iz enega prizora v drugega, iz skupinske k samostojni igri so pokazali vse, kar znajo, ob tem pa na določenih mestih v dogajanje vključili tudi gledalce. Piko na i je vsekakor dala Luna Ornik z izvrstno interpretacijo sobarice Lize (pripovedovalka zgodbe), kot animatorica psičke Nane in kot glas Petra Pana.

Barbara Zych, Otrok in družina, 3. 5. 2001

Da režiserju Matjažu Pograjcu ne manjka uprizoritvene domišljije, navdahnjene s prostodušno otroško svobodo, potrjuje Peter Pan, igralsko lutkovna predstava, ki tudi občinstvo postavlja na veliki oder ljubljanskega Lutkovnega gledališča. Domiselna, razgibana in stilizirana avantura, ki si podreja Barriejevo literarno predlogo in opeva zmagoslavje ljubezni. /.../ Skupna igra lutk in živih igralcev prinaša v lutkovno gledališče izrazno in repertoarno bogastvo, lutkovnost na eni strani in igralska živost na drugi pa poudarjata dramatičnost in prispevata k medsebojnemu oplajanju obeh umetnosti, k čemu pripomore tudi celotna igralska ekipa.

Marjana Ravnjak, TV Slovenija 1
Odmevi, 22. 3. 2001

PREMIERA: 31. 3. 2001, MALI ODER LGL

režiser in mentor:

Matjaž Loboda

lutke in scena:

Zlatko Bourek

glasba:

Vitja Avsec

pevska pedagoga:

Nada Žgur,

Patrik Greblo

lektorica:

Katja Podbevšek

glasbo izvajata:

Polona Kores

(violina, harmonika),

Andreja Štravs

(kitara)

izdelava lutk in scene:

Zlatko Bourek,

Ivica Bilek

izdelava kostumov:

Miha Jež

premierna zasedba:

Ivanka

Maja Kunšič / Andreja Štravs /

Urška Tomažin Goričar

Bogomil

Iztok Lužar

Vladimir

Zvone Kuretič

Ljudmila

Polona Kores /

Sonja Miklaužič

Konrad Eihental

Gašper Malnar

Črni Marko

Zvone Kuretič

Gregor

Iztok Lužar

Miroslav

Gašper Malnar

Hudič

Asja Kahrmanović

Bogomilovi pravi starši,

razbojnik, oprode, sokol, konj

vodijo vsi sodelujoči

luč:

Božo Miler

število ponovitev: 10

število gledalcev: 1.074

522

Jamska Ivanka

Andrej Rozman Roza

po Miroslavu Vilharju

Produkcija slušateljev

Gledališko lutkovnega studia LGL

Bodo prvi tudi zadnji?

Kar najprej preseneti, sta njihova izjemna samozavest, enaka mnogo bolj izkušenim, in igralska prezenca, brez katere robate marionete ne bi zmogle izžarevati vsega talenta rok, ki so jih vodile. Ocenjevanje zaradi igralskih alternacij nima smisla, zato lahko **Maji Kunši, Andreji Štravs, Urški Tomažin Goričar, Iztoku Lužarju, Zvonetu Kuretiču, Poloni Kores, Sonji Miklaužič, Asji Kahrmanović in Gašperju Malnarju** le čestitam in zaželim vedno polne roke lutk. To je namreč tisto, zaradi česar so v studio tudi prišli.

Andrej Jaklič, Slovenske novice, 6. 4. 2001

PREMIERA: 6. 4. 2001, MALI ODER LGL

režija:

Urška Hlebec

likovna zasnova:

Lojze Sedovnik

izbor glasbe:

Urška Hlebec, Lojze Sedovnik

pesmi Matjaža Zupana

“Maksimalno dober dan”,

“Podoben sem zmaju” in

Svetlane Makarovič “Stuvurjeva

pesem” poje:

Nina Skrbinšek

dramaturgija:

Tatjana Ažman

lektorstvo:

Tatjana Stanič

oblikovanje luči:

Zvone Urbič

izdelava lutk in rekvizitov:

Jože Lašič, Vanda Besednjak,

Miha Jež

izdelava scene:

Lojze Sedovnik, Rok Lokar

poslikava scene:

Lojze Sedovnik, Ana Sluga

izdelava kostumov:

Maja Peterlin

premierna zasedba:

Fantek, Oči

Uroš Smolej

Mami

Urška Hlebec

Zmaj

Uroš Smolej,

vodi **Urška Hlebec**

s tekstom so se dodatni igrali:

Tatjana Ažman,

Urška Hlebec,

Uroš Smolej

vodja predstave,

tonski in lučni tehnik:

Zvone Urbič

scenska tehnika:

Slavko Milošič,

Andrej Slinkar

število ponovitev: **56**

število gledalcev: **4.825**

Fantkov dan

Urška Hlebec

Avtorski projekt iz cikla
Na obisku

NAGRADE

2001

Zlata paličica 2001, Ljubljana

Urška Hlebec, Zlata paličica za

veliko žensko vlogo

GOSTOVANJA

2002 Italija

Fantkov dan ali dan kot vsi ostali

Dinamični ritem predstave je še dodatno poudarila izbira glasbe – od jutranje poskočne glasbe, ob kateri mamica telovadi, do lahkotnih radijskih pesmi znanih slovenskih izvajalcev. Fantkov dan je uprizoritev, ki pritegne z izbiro teme in je hkrati tudi »poučna«, vendar na radoživ in lahkoten način.

Barbara Zych, *Otrok in družina*, 1. 6. 2001

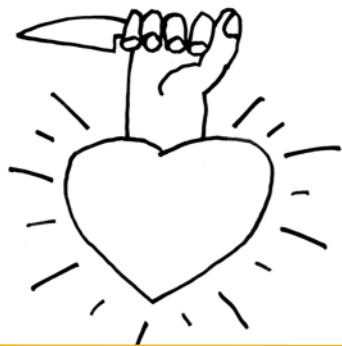
Vzemimo si čas

Z izvrstnim debijem na lutkovnem odru je navdušil Uroš Smolej, ki je domišljeno izdelal in brezhibno interpretiral ves čas različno različni osebi Fantka in Očeta ter prav očarljivo izkoristil presenetljive interpretacijske možnosti, ki jih med igralcem/animatorjem in lutko sprošča avtoričino besedilo. V »avtobiografsko« razcepljeni podobi Mame-igralkje je s komedijarsko radoživostjo in materinsko dobrodušnostjo nastopila Urška Hlebec.

Slavko Pezdir, *Delo*, 10. 4. 2001

Najmlajšim je najbolj všeč interaktivna povezava gledalcev in občinstva, saj fantek že na začetku sede med vrstnike in gleda svojo mamico, ki nastopa na odru. Tako se v hipu poruši bariera med navideznim in resničnim, med predstavo in življenjem. Urška Hlebec je v vlogi mame prepričljiva, navduši pa Uroš Smolej, ki animira fantka in je hkrati njegov alter ego, sanjski prijatelj, ki ga z lutko povežejo besede: Jaz sem ti in ti si jaz.

Dan Podjed, *Radio Slovenija 1, Druga jutranja kronika*, 7. 4. 2001

PREMIERA: 27. 5. 2001, VELIKI ODER LGL

prevod:

Mojca Kranjc

priredba:

Jan Zakonjšek

balada:

Andrej Rozman Roza

zasnova uprizoritve:

Jan Zakonjšek, Silvan Omerzu

režija:

Jan Zakonjšek

likovna zasnova:

Silvan Omerzu

dramaturgija:

Mojca Kranjc

lektoriranje:

Tatjana Stanič

glasba:

Ernö Sebastian

oblikovanje luči:

Božo Miler

izdelava lutk:

Silvan Omerzu

izdelava scene:

Matjaž Bavželj

izdelava rekvizitov:

Miha Jež

šivanje kostumov:

Maja Peterlin

premierna zasedba:

Woyzeck

Gaber Trseglav

Marija

Martina Maurič

Tamburmajor, Stotnik, Mesar

Brane Vižintin

Doktor, Deklica

Iuna Ornik

Dete, Sosea, Deklica

Sonja Miklaužič

Sejmar, Jud, Rabelj

Gašper Malnar

Konj

Iuna Ornik, Sonja Miklaužič

Ljudje

Iuna Ornik, Sonja Miklaužič,

Gašper Malnar

glasbena spremljava

Ernö Sebastian

vodja predstave

Lojze Sedovnik

lučno vodstvo

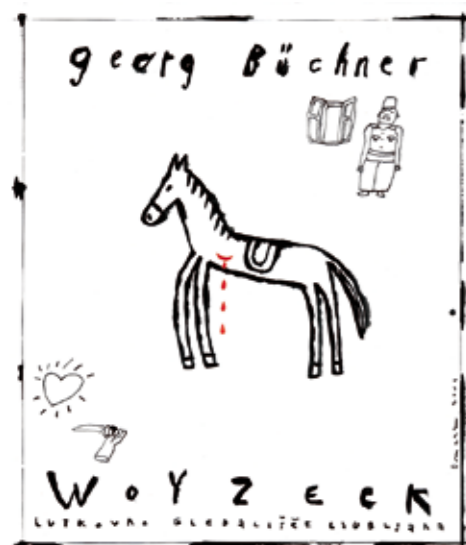
Božo Miler

število ponovitev: 6

število gledalcev: 445

Woyzeck

Georg Büchner

NAGRADE

2001

1. bienale lutkovnih ustvarjalcev, Maribor

Iuna Ornik, nagrada za igro in animacijo Doktorja

Brane Vižintin, nagrada za igro in animacijo

Taburmajorja, Stotnika in Mesarja

Woyzeck

Prepoznaven stil lutk Silvana Omerzuja je v uprizoritvi dobro zaživel in nadgradil zgodbo, saj se je zliil s karakterji lutk. Še posebej likovna podoba ljubice Marije (ki spominja na smrt) je v pretanjeni in dovršeni animaciji Martine Maurič zaživela v vseh trenutkih. Njena vizualna »robotost« se je ujela z notranjo vztrajnostjo,

milino in celo lepoto. S popolno predanostjo je animatorka na trenutke celo zasenčila Woyzecka. Marija pa je prevzela glavno vlogo – ki je drugače namenjena le Woyzecku. Vendar je bil izbor animatorjev (in tudi igralcev) v celoti dobra poteza.

Barbara Zych, *Otrok in družina*, 1. 7. 2001

Z zločinom do imena

V zahtevni uprizoritvi za odrasle, ki so jo po daljšem času ponovno uvrstili na repertoar Lutkovnega gledališča Ljubljana, se je poleg prepoznavnega avtorskega tandema Zakonjšek-Omerzu z ansambelsko ubranostjo, primerno interpretacijsko zanesljivostjo in odrsko disciplino lepo predstavil izbrani sekstet igralcev, animatorjev in pevcev.

Slavko Pezdír, *Delo*, 31. 5. 2001

Ko mož je daleč stran in usta lačna jokajo ...

Z zadnjo premiero je Lutkovno gledališče Ljubljana končno spet enkrat poseglo v zajeten, a doma popolnoma neizkoriščen medij – lutkarstvo za odrasle.

Andrej Jaklič, *Slovenske novice*, 1. 6. 2001

Surova komika in značilna do detajla izdelana in oblikovana likovna zasnova Silvana Omerzuja, dajejo pečat predstavi, ki s podvojitvenim učinkom razvija lutkovno iluzijo in vzbuja občutek nesmiselnosti in človeške nemoči.

Marjana Ravrnjak, *TV Slovenija, Odmevi*, 28. 5. 2001

PREMIERA: 7. 6. 2001, MALI ODER LGL

prevod:
Janko Dolinšek
avtorica dramatizacije in režiserka:
Nina Skrbinšek
likovna zasnova:
Vanda Besednjak
avtor glasbe in glasbeni
producent:
Peter Kus
korepeticije:
Urška Zajec
lektorstvo:
Tatjana Stanič
izvajalci glasbe:
Marino Kranjac (dude, istrski
meh, bajs, roženica, glas),
Andrej Žibert (električna kitara,
električni bas), **Peter Kus**
(klarinet, sopranski saksofon),
Boštjan Narat (mandola),
Srečko Meh (violina),
Katja Šaponjič (poje)
tonski mojster:
Andrej Žibert
oblikovanje luči:
Miran Udovič
izdelava lutk:
Vanda Besednjak, Jože Lašič,
Mitja Ritmanič, Maja Peterlin
izdelava scene:
Blaž Krže

premierna zasedba:
Nina Skrbinšek

vodja predstave, tonski in
lučni tehnik:
Zvone Urbič
odrski tehnik:
Andrej Slinkar

število ponovitev: **235**
število gledalcev: **19.319**

Mali bober in odmev

Amy MacDonald
Nina Skrbinšek

Avtorski projekt iz cikla
Na obisku

GOSTOVANJA

2001 Hrvaška
2002 Avstrija
2007 Avstrija

Igra o prijateljstvu

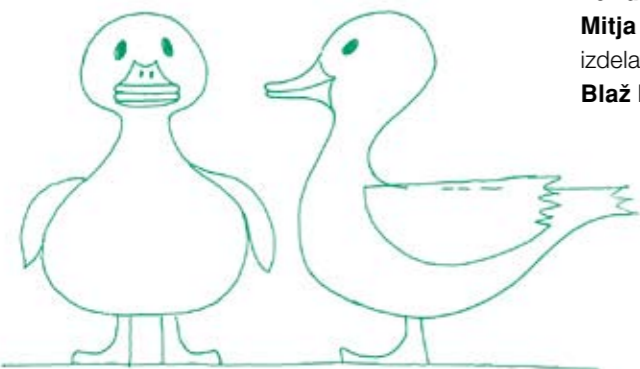
Igralka, animatorka in pevka Nina Skrbinšek je tekoče in pregledno vodila dogajanje, duhovito in prepoznavno oživiljala posamezne živalske protagoniste (igralsko in animacijsko bo poleg malega bobra gotovo ostala najbolj v spominu okretna in razvajena vidra) ter zanesljivo odpela mestoma melodično zahtevnejše songe, ki jim je, kakor tudi vsej preostali glasbi, dal žlahten pridih indijske, irske in še kakšne ljudske melodičnosti in ubranosti avtor glasbe Peter Kus.

Slavko Pezdir, Delo, 9. 6. 2001

Mali bober in odmev

Je mehka predstava, ki s svojo enostavno estetiko, predvsem pa izvajalskim nabojem, napolnjuje dvorano z ljubečo nežnostjo. Hkrati pa je avtorski projekt, v katerem avtorica Nina Skrbinšek najde možnost in prostor, da umetniško suvereno na svoj način izrazi sebe in svoj pogled na lutkovno ustvarjanje.

Mojca J. Zoran, Dnevnik, 9. 6. 2001

2001–02

Cvetlični praznik

Podvodni mož

Cimetovček

Zvezdica Zaspanka

Sneguljčica

Ta veseli dan ali Matiček se ženi

Moj popek

Kako postaneš glavni

Ostržek

PREMIERA: 2. 9. 2001, ARBORETUM VOLČJI POTOK

Cvetlični praznik

Darinka Kladnik

avtor pesmic, režiser, dramaturg
in lektor:

Karel Brišnik

likovna zasnova lutk in scene:

Dalija Tanšek

obrazne lutk zasnovala in

poslikala:

Lado Tratnik, Katarina Furlan

izdelava lutk:

Ivica Bilek

glasba:

Branko Tanšek

priredba, izvedba in posnetek

glasbe:

Lado Jakša

tonski posnetek govora:

tonski mojster **Stoš Janež**,

studio 2, Radio Slovenija

glasbeni posnetek vokalov:

tonski mojster **Aleš Trtnik**,

studio Fabrika 13

montaža tonskih posnetkov:

Lojze Sedovnik

oblikovanje luči:

Miran Udovič

izdelava scene:

delavnica LGL in

Rok Lokar

premierna zasedba:

Špela

Sonja Kononenko

Aleš

Božidar Jokić

Mak

Iztok Jereb,

vodi **Božidar Jokić**

Makec

Katja Povše,

vodi **Irena Zubalič Žan**

Marjetica

Ana Vipotnik,

vodita **Irena Zubalič Žan**,

Božidar Jokić

Gosenica

Nadja Vidmar,

vodita **Maja Kunšič**,

Gasper Malnar

Metuljček, Narcisa, Šmarnica,

Spominčica, Klinček

govorijo in vodijo vsi sodelujoči

vodja predstave:

Lojze Sedovnik

razsvetljava:

Miran Udovič

scenska delavca:

Matjaž Pompe,

Andrej Slinkar

število ponovitev: **13**

število gledalcev: **1.660**

S cvetlicami na zabavo

na svoji strani odra. Najlepši del uprizoritve pa je bil sam proces preobrazbe gosenice v metulja. Na drevo je bil pritrjen kokon iz prosojne bele tkanine, iz katere je prihajala svetloba. Čez nekaj časa pa se je pojavil nežen metuljček in poletel v zrak.

Najmlajši bodo nad predstavo nedvomno navdušeni, predvsem zaradi veliko pevskih elementov in simpatičnih lutk. Hkrati pa se bodo še naučili, da ni vsaka gosenica le navadna gosenica, temveč da se včasih kakšna spremeni tudi v krhko bitje, ki jih vsi tako radi opazujemo, ko letajo po travnikih.

Barbara Zych, Otok in družina, 22. 11. 2001

Podvodni mož

France Prešeren
Meta Hočever

Spevoigra, preplet pesmi
Franceta Prešerna

PREMIERA: 14. 9. 2001, VELIKI ODER LGL

scenarij, režija in likovna zasnova:

Meta Hočever

glasba in korepeticije:

Drago Ivanuša

koreografija:

Tanja Zgonc

lektorstvo:

Majda Križaj

oblikovanje luči:

Miran Udovič

asistent scenografije:

Branko Drekonja

izdelava lutk, kostumov in scene:

Jože Lašič, Vanda Besednjak,

Branko Drekonja,

Maja Peterlin, Mitja Ritmanič

glasba posneta v studiu Glasbeni

arboretum in v studiu Fido

tonska mojstra:

Nino de Gleria, Aldo Ivančič

izvajalci glasbe:

Jelena Ždrala (violina),

Nino de Gleria (kontrabas),

Marko Oreškovič (tolkala),

Drago Ivanuša (klavir),

David Jarh (flavta),

Boštjan Gombač (klarinet)

premierna zasedba:

Orglarček

Gašper Jarni

Urška

vodita **Martina Maurič,**

Irena Zubalič Žan,

poje **Martina Maurič**

Podvodni mož

vodijo **Karel Brišnik, Gašper**

Jarni, Sonja Kononenko,

Maja Kunšič, Iztok Lužar,

Gašper Malnar, Katja Povše,

Marko Velkavrh, Irena Zubalič

Žan, poje **Drago Ivanuša**

Ljubljanske deklice

vodijo **Sonja Kononenko,**

Maja Kunšič, Katja Povše,

Irena Zubalič Žan,

pojeta **Sonja Kononenko,**

Martina Maurič

Ljubljanski fantje

vodijo **Karel Brišnik, Gašper**

Jarni, Iztok Lužar, Gašper

Malnar, Marko Velkavrh,

pojejo **Drago Ivanuša,**

Gašper Jarni, Iztok Lužar,

Gašper Malnar

Soseda

vodi in poje **Sonja Kononenko**

Sosed

vodi in poje **Iztok Lužar**

Snubači

vodi **Iztok Lužar,**

pojejo **Drago Ivanuša,**

Iztok Lužar, Gašper Jarni

Sonce

vodita **Martina Maurič,**

Irena Zubalič Žan

Duhovi, Luna, oblaki, voda, hiše

vodijo **Karel Brišnik, Sonja**

Kononenko, Maja Kunšič,

Iztok Lužar, Gašper Malnar,

Katja Povše, Marko Velkavrh,

Irena Zubalič Žan

vodja predstave:

Lojze Sedovnik

lučni mojster:

Miran Udovič

odrska tehnika:

Slavko Milošič,

Andrej Slinkar

število ponovitev: 16

število gledalcev: 2.654

Dogodek z velikim G

S prefinjenim oživiljanjem, animacijo, iskanjem specifičnosti gole forme pa ta forma pred nami ne nadoma oživi, postane »mesena«, sama po sebi vsebinsko polna, in začne delovati kot ustvarjalka dogajanja. To dogajanje zgradi vsebino. ki jo lahko dojemamo večplastno – otrok z lahkoto sledi zgodbi, tudi če je ne pozna, najstniki spoznavajo drugačen način videnja »zljajane« šolske pesmi. odrasli gledališki sladokusci pa, ko zanemarijo nepotrebno zunanjo zgodbo, s slastjo okušajo s prepričljivo avtorsko samozavestjo ustvarjen kakovosten gledališki dogodek.

Svoj gledališki izraz je Meta Hočever lahko uresničila zaradi dobro uigranega in vedno ustvarjalno radovednega pomlajenega igralsko-animatorskega ansambla LGL. S preciznostjo v gibu in poglobljenim raziskujočim odnosom do »materiala« je izstopala **Martina Maurič** v vlogi Urške. Med drugimi animatorji je v usklajeni skupinski igri/animaciji z energijo in trudom, ki želi še nekaj več, male mojstrovine ustvarila **Sonja Kononenko**.

Mojca J. Zoran, Dnevnik, 18. 9. 2001

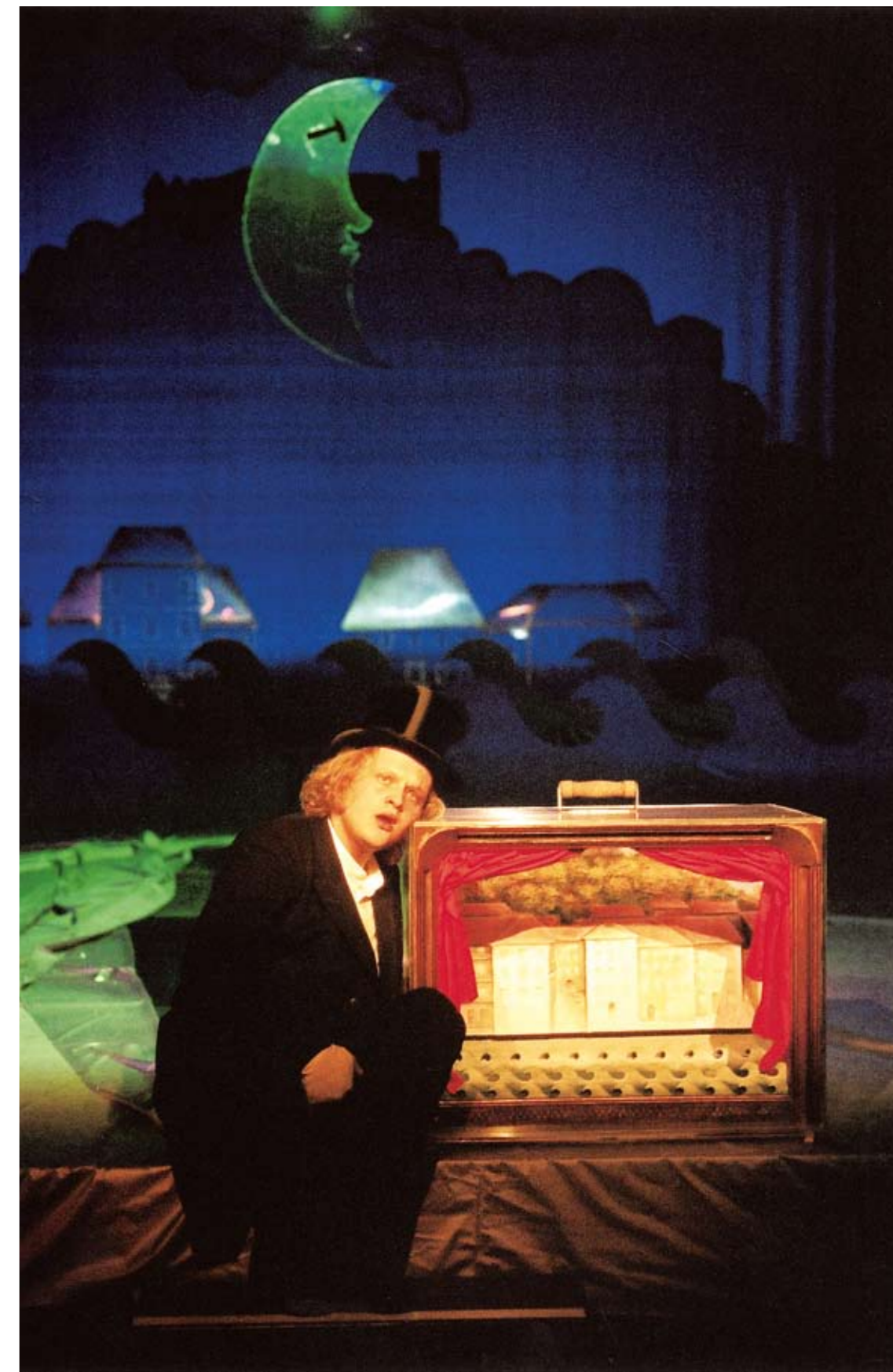
Podvodni mož je sodobna pravljica, ki sugestivno izrablja likovne in lutkovne možnosti, ustvarja in ruši čarobno iluzijo, v središče pa postavlja prevzetno Urško, ki nazadnje stakne nekoga, ki bil ji je kos. Svobodna vizualna interpretacija Mete Hočever, ki pogosto tudi v dramsko gledališče vnaša lutkovne elemente, govori v prid temu, da imajo lutke svojevrstno estetsko vrednost in da tovrstno ustvarjanje, pa čeprav namenjeno prvenstveno najmlajšim, zahteva znanje, spretnost in nadarjenost izvajalcev. Učinkovit in dopolnjujoč spoj likovnega in glasbe.

Marjana Ravnjak, TV Slovenija, Odmevi, 17. 9. 2001

Osmešena izbirčnost

S polno ustvarjalno svobodo ter premišljeno izbiro izraznih sredstev so disciplinirani in zavzeti sousstvarjalci (med njimi moremo tu izpostaviti le **Martino Maurič** kot animatorko in pevko naslovne vloge) zgovorno izrazili univerzalno sporočilo o več kot vprašljivi slehernikovi upravičenosti do samovšečnosti ali celo nadutosti ter o pogosto drastično kaznovani človekovi prevzetnosti. Z dognato glasbeno, likovno in interpretacijsko izraznostjo pa so nam mimogrede razkrili tudi dramatičnost in lepoto ustvarjalnega procesa, kakor poteka v »duši« umetnika.

Slavko Pezdir, Delo, 18. 9. 2001

PREMIERA: 7. 11. 2001, ODER POD ZVEZDAMI

priredba in režija:

Dušan Mlakar

likovna zasnova lutk, scene

in kostumov:

Sanja Jurca Avci

računalniška grafika:

Jernej Vidmar

tonska in glasbena oprema:

Darja Hlavka

koreografija:

Iuna Ornik

lektorstvo:

Eva Blumauer

izdelava lutk in rekvizitov:

Katarina Furlan,

Bojana Jakič

premierna zasedba:

Cimetovček

Karel Brišnik

Bimba

Iuna Ornik

Zeleni črv Gaston

Gašper Malnar

Muha Matilda

Irena Zubalič Žan

žoga Viktorija

Sonja Kononenko

žoga Štefanija

Sonja Kononenko

žoga Ignacija

Sonja Kononenko

žoga Lidija

Urška Tomažin Goričar

animacija senčne igre

Sonja Kononenko,

Urška Tomažin Goričar

vodja predstave:

Zvone Urbič

lučni mojster:

Božidar Miler

odrski tehnik:

Slavko Milošič

število ponovitev: **41**

število gledalcev: **4.830**

Cimetovček

Jana Pavlič

Beg iz potrošništva

Iuna Ornik (tudi koreografinja) je ustvarila simpatično radoživ vlogo deklice Bimbe in prepričljivo sproščala njen domišljjski svet. Karel Brišnik pa je zaradi animacijsko preproste lutke Cimetovčka lahko predvsem v govorni interpretaciji gradil prijazen lik svetovljanskega vodnika po civilizacijskem izročilu človeštva.

Slavko Pezdir, Delo, 10. 11. 2001

Prikupno, četudi le delno lutkovno

Cimetovčka je priredil in zrežiral gledališko prekaljeni **Dušan Mlakar**, gost že vseh slovenskih gledališč in tudi širše (denimo, v Dubrovniku) ter med drugim dobitnik več Borštnikovih nagrad in nagrade Prešernovega sklada, ki pa se je kljub okoli stotim odrskim režijam tokrat prvič srečal z lutkovnim gledališčem. Krst je vsekakor dobro prestal, četudi njegov dosežek lahko samo delno označimo za lutkovnega, skoraj bolj igralskega. Vendar je lutkovne, kakor pravzaprav tudi ostale odrske sestavine izkoristil zelo funkcionalno in ustvaril prikupno predstavo, ki posrečeno prikazuje svet starševsko osamljenih otrok, pogosto prepuščenih igralnicam v nakupovalnih središčih.

Uroš Smasek, Večer, 10. 12. 2001

PREMIERA: 9. 11. 2001, VELIKI ODER LGL

režija in dramaturgija: **Diego de Brea**
likovna zasnova lutk in računalniška animacija: **Samo Lapajne**
glasba in korepeticije: **Tomaž Grom**
lektorstvo: **Tatjana Stanič**
oblikovanje luči: **Miran Udovič, Diego de Brea**
izdelava lutk in scenskih elementov: **Jože Lašič, Vanda Besednjak, Miha Jež, Maja Peterlin, Mitja Ritmanič**

premierna zasedba: Pripovedovalec glas **Iztok Jereb**
Zvezdica Zaspanka **Urška Hlebec**
Boter Mesec **Iztok Jereb**
Komet Repatec **Brane Vižintin**
Prva zvezda **Andreja Štravs**
Druga zvezda **Polona Kores**
Tretja zvezda **Maja Kunšič**
Razbojnik Ceferin **Iztok Lužar**
Sladoledar **Nadja Vidmar**, vodi **Marko Velkavrh**
Zvezdogled **Brane Vižintin**
Klicar **Brane Vižintin**

Zamorec **Iztok Jereb**, vodi **Marko Velkavrh**
Pepo Lučka, inkasant **Maja Kunšič, Andreja Štravs, Polona Kores**, vodi **Brane Vižintin**

vodja predstave: **Lojze Sedovnik**
lučni mojster: **Miran Udovič**
odrski tehnik: **Andrej Slinkar**

število ponovitev: **59**
število gledalcev: **9.467**

Nežnost zvezdičnih sovražnikov
Likovna zasnova in računalniška animacija (Samo Lapajne), duhovita, nekonvencionalno zasnovana ambientalna glasba (Tomaž Grom) in skrivnostna mehkoča luči (Miran Udovič) se popolnoma pokrivajo z režijo Diega de Brea. Njegova Zvezdica je bolj kot odkrito navdušena polna čudenja, radosti in naivnosti, s katero se pogumno postavlja vsem oviram, ki jo doletijo na kazenski odpravi na Zemljo. /.../ Moč pravljice uroka je tako velika, da bi z lahkoto bila kos tudi večjim težavam, ne le pravljici prepričljivosti.

Andrej Jaklič
Teletekst, RTV Slovenija, 14. 11. 2001

Drugačna lutkovna klasika

Zelo obeta tudi nadaljnje dogajanje "na nebu", z nepogrešljivim Botrom Mesecem, v neskončnost preštevajočim zvezde, ter s tremi izpostavljenimi zvezdami, zmeraj čakajočimi na Zaspanko. V tem delu predstave je očitno spoštovanje marionetne in pravljice razsežnosti Zvezdice Zaspanke, na čelu z Urško Hlebec kot prikupno nagajivo naslovno junakinjo. Hkrati pa so vidni posrečeni sodobnejši vizualni prijem, tudi pri očitno vase zagledanem Kometu Repatcu - v kričavi izvedbi Braneta Vižintina -, ki ga namesto gorečega repa krasijo kiparsko oblikovani dolgi lasje, včasih animirani kot "prepotentni petelinji greben". Dobro zastavljeno drugačno postavitev lutkovne klasike poudarja tudi samosvoja glasba Tomaža Groma (v LGL je uglasbil že Mehurečke pred dvema letoma in lani Kekca), ki med drugim ne upošteva nenapisanega pravila o nepogrešljivosti spevnih skladb v lutkovnih predstavah.

Uroš Smasek, Večer, 1. 12. 2001

Zvezdica Zaspanka

Dogajanje je postavljeno na značilen marionetni oder. Začetek je očarljiv. Računalniška animacija ozvezdij (novost na slovenskih lutkovnih odrih) ustvarja prostrano globino, v kateri se fizikalno-gravitacijske zakonitosti izgubijo. Tak prostor nudi idealno brezmejnost likovno dobrim marionetam (likovno in interpretacijsko - Brane Vižintin - je odličen Komet Repatec).

Pohvalim naj celotno zasedbo (Iztok Jereb, Urška Hlebec, Brane Vižintin, Andreja Štravs, Polona Kores, Maja Kunšič kot gostje, Izток Lužar, Nadja Vidmar, Marko Velkavrh) za uigrano in zrelo skupinsko igro, ki jo lahko pričakujemo (in dobimo) le od osrednjega slovenskega lutkovnega ansambla.

Mojca J. Zoran, Dnevnik, 13. 11. 2001

Zvezdica Zaspanka

Frane Milčinski

Sneguljčica

Jakob in Wilhelm Grimm
Katarina Marinčič

PREMIERA: 9. 12. 2001, VELIKI ODER LGL

režija

Barbara Hieng Samobor

likovna zasnova

Barbara Stupica

glasba in korepeticije

Nino de Gleria

dramaturgija

Darja Dominkuš

lektorstvo

Tatjana Stanič

oblikovanje luč

Barbara Stupica, Miran Udovič

izdelava lutk

Ivica Bilek, Barbara Stupica,

Sanja Grcić, Iztok Hrga,

Žiga Lebar

izdelava lutk – živali:

Mojca Smerdu, Bojan Mauser

izdelava scenskih elementov:

Miha Sever, Bojan Mauser

izdelava scene:

Rok Lokar

izvajalci glasbe:

Katja Krajnik, Eva Julija

Čučkov, Jannis Vagenas,

Boštjan Gombač, Jelena

Ždrale, Nino de Gleria,

Blaž Celarec

posneto v studiu

Glasbeni arboretum

premierna zasedba:

Sneguljčica

Martina Maurič

Kralj, njen oče

Brane Vižintin

Grofica Nordštajn, mačeha

Katja Povše

Ogledalo

Božo Vovk

Lovec

Iztok Lužar

Frizer

Polona Kores

Princ Oliver

Iztok Lužar

Palček Gotvald (najstarejši, glavni)

Brane Vižintin

Palček Fridvald

(miloben, tih, lepo poje)

Polona Kores

Palček Osvald (plešast)

Katja Povše

Palček Engelbert (z dolgo,

negovano brado)

Iztok Lužar

Palček Dagobert (pogumen)

Maja Kunšič

Palček Nordbert (eleganten,

se spozna na drage kamne)

Božo Vovk

Palček Filibert (dirigent)

Andreja Štravs

Lovčev Pes

Brane Vižintin

Volk

Brane Vižintin

Merjaščevka

Maja Kunšič

Zajec

Andreja Štravs

Netopirji

vodijo **Polona Kores,**

Andreja Štravs,

Iztok Lužar

vodja predstave:

Lojze Sedovnik

lučni mojster:

Miran Udovič

odrski tehnik:

Slavko Milošič

število ponovitev: **93**

število gledalcev: **18.215**

Uspešen "spopad" z mitom

Z asketsko prečiščenim prizoriščem, zavitim v črno, ter večinoma samo s frontalno, po širini odra izpostavljenim svetlobnim koridorjem za nastop lutk pa je ustvarjalcem uspelo celo usmeriti še večjo pozornost na očarljive lutkovne like oziroma na njihove vloge v zgodbi. Za razliko od okoliške črnine so lutke zelo pravljicne, četudi niso likovno obremenjene s kakršnokoli tradicijo, denimo iz pravljice ali iz skoraj bolj znane Disneyjeve risanke.

Uroš Smasek, Večer, 12. 12. 2001

NAGRADE

2003

Bienale ULU 2003, Maribor

Martina Maurič Lazar, nagrada za igro in animacijo

Katja Povše, nagrada za igro in animacijo

GOSTOVANJA

2002 **Hrvaška**

2006 **Poljska**

Sneguljčica drugače

Povezovalna rdeča nit cele uprizoritve so nasmeh na usta risajoče, srčkane, prijazne, duhovite, funkcionalne skratka, v vseh pogledih lepe lutke Barbare Stupice.

Osem nastopajočih se je nagaralo. Vsi, razen **Martine Maurič**, ki je natančno in z veliko mero humorja odigrala luškano, ne prav ubogljivo in konvencionalno princesko Sneguljčico, so nastopili v več vlogah. Ob Martini sta igralsko in animatorsko izstopala **Katja Povše** (odlična vloga mačhe, histerične grofice Nordštajn) ter **Brane Vižintin** (krasno otročji kralj in med vsemi palčki najboljši in najbolj izdelan odločno ta glavni palček Gotvald).

Mojca J. Zoran, Dnevnik, 11. 12. 2001

PREMIERA: 25. 4. 2002, MALI ODER LGL

priredba in režija:

Vito Taufer

likovna zasnova:

Barbara Stupica

avtor scenske glasbe, izvajalec

in korepetitor:

Igor Leonardi

pesmi uglasbil:

Janez Krstnik Novak

lektura:

Arko

animacijska priprava:

Brane Vižintin

oblikovanje luči:

Miran Udovič,

Barbara Stupica

izdelava lutk:

Jože Lašič, Mitja Ritmanič,

Barbara Stupica, Sanja Grcić,

Maja Peterlin

izdelava scene:

Miha Jež, Rudi Skopec,

Jože Zalar

premierna zasedba:

Baron Naletel

Brane Vižintin

Rozala, njegova gospa

Martina Maurič

Matiček, vrtnar graščinski

Iztok Lužar

Nežka, hišna

Katja Povše

Tonček, študent na vakancah

Gašper Malnar

Zmešnjava, advokat na deželi

Gašper Malnar

Žužek, kancelir graščinski

Brane Vižintin

Budalo, njegov šribar

Iztok Lužar

Jerca, županova hči

Martina Maurič

Gašper, delavec

Gašper Malnar

Godci

vodi **Slavko Milošič**

vodja predstave:

Lojze Sedovnik

lučni mojster:

Miran Udovič

odrski tehnik:

Slavko Milošič

število ponovitev: **50**

število gledalcev: **4.784**

GOSTOVANJA

2002 Hrvaška

2003 Hrvaška, Avstrija

2008 Belgija

V enem dihu

V Lutkovnem gledališču Ljubljana so brez dvoma zadelo v polno, ko so povabili k sodelovanju režiserja Vito Tauferja in mu omogočili, da se je to pot že četrtri v svoji karieri lotil uprizoritve Linhartovega *Matička* – tokrat prvič s klasičnimi ročnimi lutkami. Režiserjevo temeljito poznavanje in visoko spoštovanje Linhartove najbolj priljubljene komedije ter modro upoštevanje žlahtnega izročila *commedia dell'arte* in posebne govorice tradicionalnih lutkovnih junakov (*Pulcinelle*, *Kasperla* ali *Pavlihe*) je omogočilo zgledno temperamentno, živahno, duhovito, tekočo in redko zgoščeno ter ekonomično uprizoritev, ki ji ni težko napovedati množic radostnih občudovalcev vseh starosti.

Slavko Pezdir, Delo, 30. 4. 2002

NAGRADE

2002

Mednarodni festival Lutkovni

pristan 2002 Maribor

Vito Taufer, nagrada za režijo

Mednarodni festival Lutke

2002 Ljubljana

grand prix

2003

Teden slovenske drame

2003, Kranj

nagrada za najboljšo

predstavo v celoti

Mednarodni festival

PIF 2003, Zagreb

celotna ekipa, nagrada

za animacijo

Vito Taufer, nagrada

za scenski gib

Bienale ULU 2003, Maribor

grand prix

Brane Vižintin, nagrada

za igro in animacijo

Martina Maurič Lazar, nagrada

za igro in animacijo

Katja Povše, nagrada

za igro in animacijo

Ta veseli dan ali Matiček se ženi

Anton Tomaž Linhart

Ta veseli dan za lutke

Vse zapisano pa je lahko videno edino ob odlični animatorsko-igralski zasedbi. Brane Vižintin, Martina Maurič, Katja Povše, Izток Lužar in Gašper Malnar so vrhunska izvajalska ekipa. Do potankosti obvladajo tehniko, ki so se jo lahko učili tudi od mojstra ročnih lutk, izkušenega Braneta Vižintina (njegovo poznavanje medija je večkrat vidno tudi v režijskih odločitvah). Z izjemno disciplino suvereno obvladujejo mejo med mojstrstvom in banalnostjo ter do skrajnosti izrabljajo vse prvine, ki jim jih ponuja žanr. Kljub navzven usmerjeni akciji so sposobni z natančno dodelano animacijo obdržati tudi notranjo plast medsebojnih odnosov. V vrhunskem ansamblu je z vlogo barona Naletela blestel Brane Vižintin, ki je s to umetniško kreacijo prestavil izrazne meje ročne lutke daleč naprej.

Mojca J. Zoran, Dnevnik, 9. 5. 2002

Pretepaško-burkaški Matiček

Dejansko pa je treba pohvaliti vso igralsko zasedbo, saj je v razmeroma kratki predstavi in navkljub "akcijski" intenzivnosti ustvarila skoraj neskončen spekter najrazličnejših pristnih značajev in čustev. Pohvala gre nenazadnje tudi minimalistično funkcionalnim, a dogajanjso bogato delujočim scenskim domisljam, zlasti ko ljubosumno razbesneli baron s sekiro realistično razseka vrata omare, v kateri naj bi se skrival ljubimec njegove gospe Rozale. Vsekakor navdušujoče.

Uroš Smasek, Večer, 30. 4. 2002

Taufer je s tokratno lutkovno priredbo dokazal, da ima Matiček kljub letom več kot dovolj energije. Še več – prav lutke odprejo gledalcu popolnoma nov pogled. Dosedanje izvedbe so na žalost pogosto zgrešile osnovni namen komedije – namreč nasmejati občinstvo. Lutkovna izvedba pa je tako prisrčna in zabavna, da se gledalci ne samo hehetajo, ampak od srca nasmejijo.

Dan Podjed, Radio Slovenija SI, 26. 4. 2002

PREMIERA: 15. 5. 2002, ODER POD ZVEZDAMI

scenarij, režija, koreografija,
idejna zasnova lutk, scene
in kostumov:

Ana Vovk Pezdir

likovna podoba uprizoritve:

Gorazd Vahen

izbor glasbe in zvokovna oprema:

Darja Hlavka

oblikovanje luči:

Miran Udovič

izdelava lutk, rekvizitov in scene:

Vanda Besednjak,

Miha Jež, Maja Peterlin,

Mitja Ritmanič, Jože Zalar,

JGZ Rinka Celje

izdelava kostumov:

Maja Peterlin

premierna zasedba:

Iuna Ornik,

Urška Tomažin Goričar,

Irena Zubalič Žan

vodja predstave:

Zvone Urbič

lučni mojster:

Miran Udovič

odrski tehnik:

Tomislav Bevanda

število ponovitev: **18**

število gledalcev: **1.706**

Moj poppek

Ana Vovk Pezdir

Čudež življenja

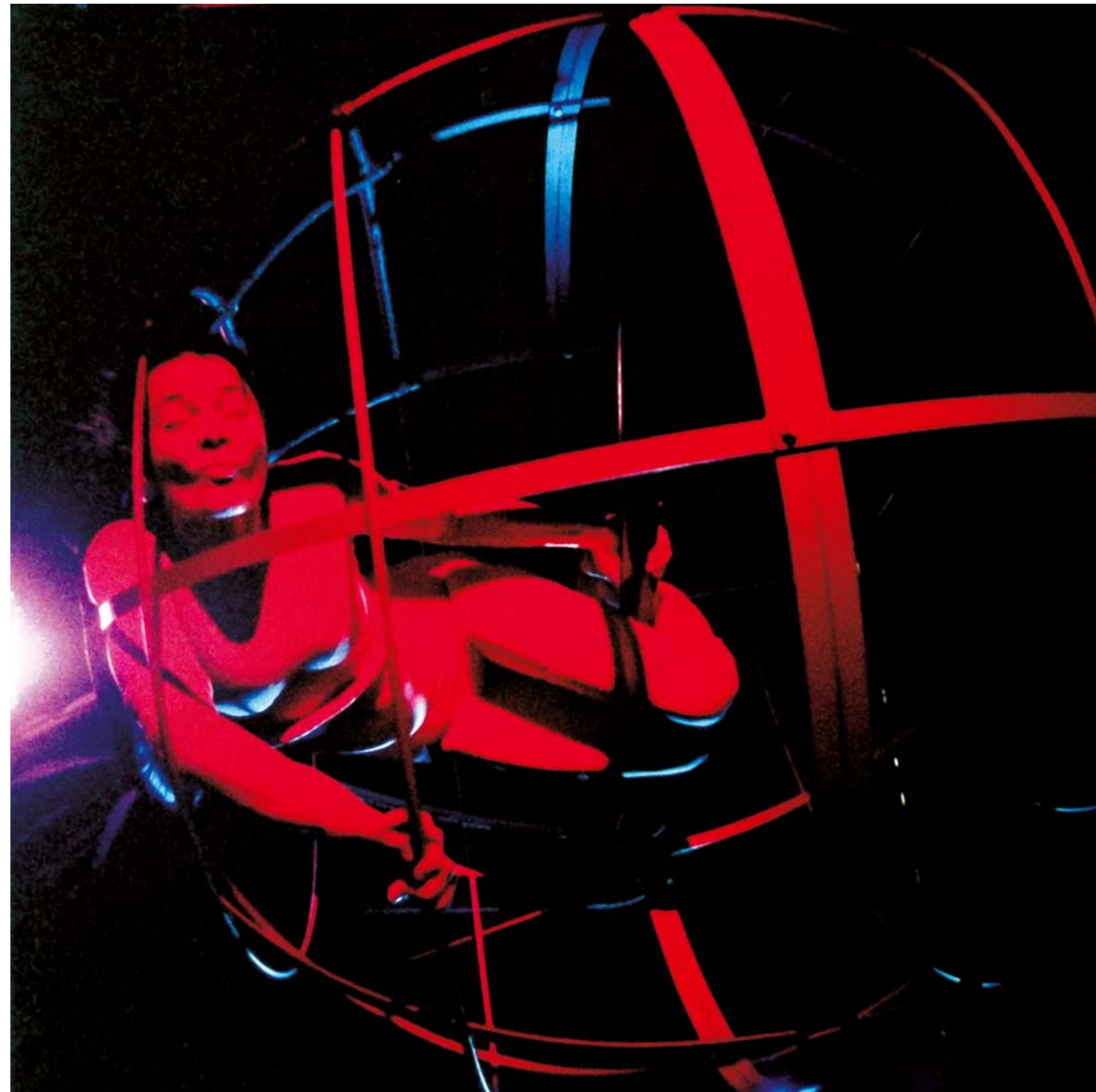
Moj poppek avtorice Ane Vovk Pezdir je prijazna in pregledna plesna uprizoritev, ki izkorišča animacijske elemente ter prvine telesnega izraza za večjo nazornost pripovedi. Namenjena je najmlajšim obiskovalcem lutkovnega gledališča, saj se ne izgublja v nepomembnih detajlih in izpostavlja bistveno, prehode pa zgladi s plesnimi izrazili.

Blaž Lukan, Delo, 18. 5. 2002

Veselje do življenja

Predstavo nosi Iuna Ornik. Kultiviranost telesa ter njeno plesno in igralsko znanje ustvarjajo bistvo – radoživost življenja. Zelo dobra je kot fetus v maternici, kjer z dojenčkastimi gibi pričara občutek toplote in varnosti ter energijo življenja, ki čaka, da se razleze po svetu, odlična in najbolj ona je pri igri s svetlečim popkom, v radovednem spoznavanju vsega, kar je. Kot sonček v predstavi je Urška Tomažin Goričar. Je svetla in nežna, radovedno radoživa in zrelo samozavestna; z Iuno gibno-plesno in igralsko ustvarita nepozaben ptičji duet. Irena Zubalič Žan jima je v enakovredno pomoč.

Mojca J. Zoran, Dnevnik, 20. 5. 2002

PREMIERA: 30. 5. 2002, MALI ODER LGL

zamisel in režija:

Janja Majzelj

dramaturgija in asistenca režije:

Ajda Rooss Remeta

likovna podoba uprizoritve:

Špela Trobec Jovanović

glasba:

Nino de Gleria, Janja Majzelj

lektura:

Tatjana Stanič

oblikovanje luči:

Igor Remeta

izvajalci glasbe:

Jelena Ždrale, Nino de Gleria,

Drago Ivanuša, Blaž Celarec

glasbo posnel v tonskem studiu

Glasbeni arboretum:

Nino de Gleria

izdelava scene:

Špela Trobec Jovanović,

Sandi Mikluž

izdelava kostuma:

Maja Peterlin

premierna zasedba:

Janja Majzelj

vodja predstave:

Zvone Urbič

lučni mojster:

Božo Miler

odrski tehnik:

Tomislav Bevanda

število ponovitev: **41**

število gledalcev: **3.118**

Kako postaneš glavni

Svetlana Makarovič

Avtorski projekt iz cikla
Na obisku

Čista desетка!

Talent, s katerim nesebično razsipa Majzeljeva, je namreč neizčrpen. Ne samo da z lah-koto preigrava številne junake, ki jih petelinček srečuje na poti odraščanja, mimogrede še čarobno poplesuje, prepeva (po-leg nje je avtor glasbe še **Nino de Gleria**), ko je treba, tudi lutkovno animira. Predvsem pa zabava. Najmlajšo publiko s pr-srčnimi smešnostmi, preostale z duhovito virtuoznostjo.

Andrej Jaklič, Slovenske novice, 6. 6. 2002

Taglavna Janja Majzelj

Janja Majzelj je osvojila oder in vso dvorano z neverjetno energijo. Z natančno določitvijo izčiščene specifične vsake na-stopajoče živali (petelinček, strašilo, petelin, kura, sraka, pes, podgana, taglavna kokica), ki se je je z ogromno koncentracije in popolnim obvladovanjem tehnik igranja strogo držala vso predstavo, je v solističnem nastopu ustvarjala tekoče dialoge.

Janja Majzelj je igralka, ki igrala in se igra – z znanjem, talentom, navdušenjem, močjo in užitek, ki nas niso mogli pustiti hladnih.

Mojca J. Zoran, Dnevnik, 4. 6. 2002

PREMIERA: 7. 6. 2002, MALI ODER LGL

zamiseli in režija:

Brane Vižintin

likovna zasnova:

Jože Lašič

avtor in izvajalec glasbe:

Lado Jakša

oblikovanje luči:

Božo Miler

izdelava lutk, rekvizitov in scene:

Jože Lašič, Vanda Besednjak,

Ivica Bilek, Maja Peterlin,

Mitja Ritmanič

mizarska dela:

Rok Lokar

premierna zasedba:

Brane Vižintin

sodeluje še

Andrej Slinkar

vodja predstave:

Zvone Urbič

lučni mojster:

Božo Miler

število ponovitev: **25**

število gledalcev: **1.885**

Ostržek

Carlo Collodi
Brane Vižintin

Avtorski projekt iz cikla
Na obisku

GOSTOVANJA

2003 Francija

Vsestranska lutkarska stvaritev

Vižintinu se je posrečila izjemno domiselna, duhovita, polnokrvna in po svoje tudi drzna uprizoritev "vizualnih odlomkov" Ostržka, kjer imajo "besedo" skoraj izključno samo lutke in počnejo to dobesedno brez besed, zgolj ob vsakomur razumljivi spremljavi izredno sugestivne jazzovsko-ambientalne glasbe

Uroš Smasek, Večer, 3. 6. 2002

Kaj vse skriva odrska zavesa

Bolj kot za junakovo zgodbo o odraščanju gre v tokratni interpretaciji za opisovanje animatorjevega razumevanja lutkarskega medija samega in njegove vloge v tem čarobnem svetu. Gledamo torej biografsko zgodbo, skozi katero se animator razkrije kot tenkočuten in bolj kot tipičnemu pripovedovanju ustvarjanju razpoloženja predan ustvarjalec.

Andrej Jaklič
Slovenske novice, 13. 6. 2002

2002–03

Juri Muri v Afriki

Zabava na Luni

Veveriček posebne sorte

Papageno igra na čarobno piščal

Kralj alkohol

Perzej

Ikarjev let

Ali Baba in štirideset razbojnikov

Hišica iz kock

Zgodba o dobrem volku

Zmajček

Zakaj?

Kuna Kunigunda

Doktor Faust

Medved Pu

Labirint brez fint

PREMIERA: 18. 9. 2002, VELIKI ODER LGL

režija, dramaturgija in likovna zasnova:
Barbara Bulatović
avtor in izvajalec glasbe:
Thierno Diallo
lektura:
Arko

oblikovanje luči:
Miran Udovič

tonski posnetek:
Lojze Sedovnik

izdelava lutk:
Barbara Bulatović

izdelava scene:
Barbara Bulatović,
Mitja Ritmanič,
Maja Peterlin

in igralska ekipa predstave

premierna zasedba:
luna Ornik,
Iztok Lužar,
Maja Kunšič
animacija senčnih podob
luna Ornik,
Tomislav Bevanda

vodja predstave:
Lojze Sedovnik
lučni mojster:
Miran Udovič
odrski tehnik:
Tomislav Bevanda

število ponovitev: **117**
število gledalcev: **23.217**

Juri Muri v Afriki

Tone Pavček

GOSTOVANJA

2002 Avstrija, Italija
2004 Francija, Hrvaška
2006 Avstrija

Šokantno in odlično

Izta Ornik, Izta Lužar in Maja Kunšič k. g. so v sebi našli vedno čudečega se otroka, ki mu je ves svet izziv za igro. Nove domisljice, ki so bile posvojene in ne le naučene, so si pri vseh treh sledile druga za drugo in druga čez drugo z neverjetno hitrostjo in intenzivnostjo. Pripovedovali so in hkrati ustvarjali ter doživljali. Vsak trenutek so se razstavili, da so se lahko sestavili v drugačnem pomenu in smislu. Že na premieri uigrana ekipa je odlično opravila svoje delo. Predstava Juri Muri v Afriki je v vseh elementih premišljena celota. Je umetniški dosežek, ki s svojim izrazom odpira nov prostor v slovanskem lutkovnem ustvarjanju.

Mojca J. Zoran, Dnevnik, 21. 9. 2002

Posrečeno "v Afriki" in zlasti "na luni"

Vendar bodo tudi starejši gledalci uživali ob predstavi, predvsem še po zaslugi izjemno sugestivne, toda dejansko nevsiljive scenske glasbe ter zlasti dognana "otročke" igralske zasedbe na čelu s skoraj že nepogrešljivo luno Ornik (v prejšnji sezoni ključno v predstavah Cimetovček in Moj popek), s tem da po srečeni "otročjosti" tokrat morda posebej izstopa "nagajivi" Izta Lužar.

Uroš Smasek, Večer, 20. 9. 2002

PREMIERA: 18. 9. 2002, ODER POD ZVEZDAMI

prevod:

Tanja Mlaker

režija in dramaturgija:

Saša Jovanović

likovna zasnova:

Špela Trobec Jovanović

glasba:

Fake orchestra

lektura:

Tatjana Stanič

oblikovanje luči:

Božo Miler

izvajalci glasbe:

Blaž Celarec, Nino de Gleria,

Igor Leonardi, Janja Majzelj,

Aleš Rendla, Ana Vipotnik,

Jelena Ždrale

glasba posneta v studiu

Glasbeni arboretum

izdelava lutk in scene:

Mitja Ritmanič, Maja Peterlin,

Špela Trobec Jovanović,

Iztok Hrga

premierna zasedba:

Medved – pripovedovalec

Karel Brišnik

Mravlja

Katja Povše

Veverica

Martina Maurič Lazar

Kobilica

Gašper Malnar

Polž

Katja Povše

Žabec

Brane Vižintin

Želva

Katja Povše

Čriček

Gašper Malnar

Slon

Martina Maurič Lazar

Deček – sloninar

Brane Vižintin

vodja predstave:

Zvone Urbič

lučni mojster:

Božo Miler

odrski tehnik:

Slavko Milošoč

število ponovitev: **25**

število gledalcev: **2.109**

GOSTOVANJA

2003 Avstrija

Za prijetne in lepe sanje

Nežnost, mehko, humor, zasanjanost in hkrati energičnost so značilnosti, ki uspravajo razum in dovolijo, da nas prijetno prevzamejo intuicija in čustva. Drugi pol, energijo, ki sproščeno nasmeje in »premika gore«, ustvarjajo duhoviti songi Fake orchestra.

Odlična igralsko-animatorska ekipa, ki si jo lahko avtor in gledalec le želita, je uspešno združevala oba pola v strnjeno celoto in ustvarila verjetno še več, kot se je od nje želelo in pričakovalo.

Mojca J. Zoran, Dnevnik 24. 9. 2002

Zabava na luni

Odlično igralsko oz. lutkarsko zasedbo je treba pri tem še posebej izpostaviti. Igralci – animatorji (Brane Vižintin, Martina Maurič Lazar, Katja Povše, Gašper Malnar, Karel Brišnik) so bili naravnost izvrstni, neprekosljivi in prepričljivi tako v interpretaciji kot animaciji in petju. Upamo lahko le, da bodo še večkrat sodelovali skupaj.

Barbara Zych, Otrok in družina, 27. 3. 2003

Zabava na Luni

Toon Tellegen
Saša Jovanović

PREMIERA: 3. 11. 2002, VELIKI ODER LGL

Veveriček posebne sorte

Svetlana Makarovič

režija:

Jaša Jamnik

likovna zasnova:

Barbara Stupica

avtor in izvajalec glasbe:

Milko Lazar

dramaturgija:

Tatjana Doma

lektura:

Tatjana Stanič

oblikovanje luči:

Božo Miler, Barbara Stupica

izdelava lutk:

Jože Lašič, Barbara Bulatovič,

Ivica Bilek, Lada Cerar, Polona

Demšar, David Gašparič, Aljana

Hajdinjak, Žiga Lebar, Mitja

Ritmanič, Barbara Stupica,

Metka Zupanič

izdelava scene:

Branko Drekonja,

Jože Zalar

premierna zasedba:

Veveriček Čopko

Brane Vižintin

Veverička Vevira

Polona Kores

Veveriček Vevro

Gašper Malnar

Veverica Puhanka, mama

Urška Hlebec

Veverica Replja, teta

Alenka Pirjevec

Kos

Iztok Jereb,

vodi **Jernej Slapernik**

Šoja, glasnica

Iztok Jereb,

vodi **Jernej Slapernik**

netopirji, miši, polh, žaba, sova,

detel in dvojniki Vevire, Vevra,

Kosa, Replje in Čopka

vodita **Lučka Drolc,**

Nina Skrbinšek

vodja predstave:

Zvone Urbič

lučni mojster:

Božo Miler

odrska tehnika:

Danilo Korelec, Andrej Slinkar

število ponovitev: **111**

število gledalcev: **22.151**

Živeti z mankom

Avtorica likovne zasnove *Barbara Stupica* je očarala predvsem s toplimi, prijaznimi in simpatičnimi podobami živali, prostor in razpoloženja v njem pa je ustvarjala s stilizacijo drevesnih vej in raznobarnimi projekcijami na ozadje. Avtor in izvajalec glasbe *Milko Lazar* pa je pravilčnost dogajanja zvočno dopolnjeval z melodičnimi uglasitvami pesmi, ki hitro najdejo pot v uho.

Slavko Pezdir, Delo, 5. 11. 2002

Neposrečeno "spektakelsko"

Na prvi pogled obetaven, dejansko očarljiv je že začetek uprizoritve, ko se izza odrskega zastora pojavijo mojstrsko stilizirane krošnje dreves, samo s stožčasto oblikovanimi zajetnimi vejami (na velikih deblih ob robu odra), segajočimi skoraj prek vse odrske širine. V vsej predstavi je to tudi več kot zadostno edino prizorišče dogajanja. Hip zatem očarajo likovno dognane, posebej kar zadeva veverice, prikupne lutke.

Uroš Smasek, Večer, 7. 11. 2002

PREMIERA: 6. 12. 2002, VELIKI ODER LGL

glasba:

Wolfgang Amadeus Mozart

besedilo poslovenil:

dr. **Igor Grdina**

priredba:

Ajda Rooss Remeta,

Diego de Brea

režija in scenografija:

Diego de Brea

dramaturgija:

Ajda Rooss Remeta

lektorstvo:

Nevenka Verstovšek

glasbeno vodstvo:

Marko Gašperšič,

Aleksandar Spasić

korepeticije:

Višnja Kajgana,

Jelena Boljubaš

izvajalci glasbe na predstavah:

Jelena Boljubaš /

Višnja Kajgana (klavir),

Matjaž Debeljak /

Špela Benčina (flavta in piccolo),

Tomaž Vovk (zvončki)

kostumografija:

Alan Hranitelj

oblikovanje luči:

v LGL **Miran Udovič**

v SNG Opera in balet Ljubljana

Edi Martinčič

izdelava lutk:

Jože Lašič, David Gašparič,

Maja Peterlin, Maja Radišič,

Mitja Ritmanič

izdelava scene in kostumov:

Gledališki atelje SNG Opera

in balet Ljubljana in SNG

Drama Ljubljana, vodja ateljeja

Matjaž Arčan

premierna pevsko-igralska

zasedba:

Papageno

Jože Vidic / Ivan Andres Arnšek

Papagena

Dunja Spruk / Vera Danilova

Tamino

Dejan Vrbančič / Edvard Strah

Pamina

Simona Krajnc / Alenka Gotar

Kraljica noči

Urška Žižek / Sonja Kononenko

(govorna vloga)

Sarastro

Zoran Potočan / Silvo Škvarč

Dama

Rebeka Radovan /

Ariana Debeljak

Monostatos

Andrej Debevec /

Rusmir Redžić

premierna igralsko-

animatorska zasedba:

Trije dečki

Martina Maurič Lazar,

Katja Povše,

Andreja Štravs

Lovec

Karel Brišnik

sodelujejo še

Nadja Vidmar,

Sonja Kononenko,

Marko Velkavrh

vodja predstave:

v LGL **Lojze Sedovnik**

v SNG Opera in balet Ljubljana

Karl Jazbec

lučni mojster:

v LGL **Miran Udovič**

v SNG Opera in balet Ljubljana

Edi Martinčič

odrska tehnika:

v LGL **Slavko Milošič,**

Iztok Vrhovnik

v SNG Opera in balet Ljubljana

tehnična služba SNG

število ponovitev: **32**

število gledalcev: **7.402**

Čarobno pravljичni spoj domišljajske interpretacije, igrane glasbe, petja in gledališča so včerajšnji mešani družbi gledalcev pričarali dinamično, stilizirano, pompozno, nadvse igrivo in komično predstavo. /.../ Nosilci predstave so igralci, pevci, ki zaradi hkratne odmaknjenosti in v naslednjem trenutku približane odsotnosti skorajšnjega dotika, bogate kostumografije in natančne maske, delujejo izrazito disciplinirano in tipizirano in nas spominjajo na lutke, vodene z vajeno roko tistega, ki v ozadju igra na klavir ali posluša čarobnost zvokov piščali.

Magda Tušar, Radio Slovenija 1, Druga jutranja kronika, 7. 12. 2002

Odlično - s pomanjkljivostjo

Uprizoritev z izvirnimi "pritiklinami" že iz opere (od njih v gledališkem listu navajajo pravljичnost, čarobnost, duhovitost in razgibanost) skoraj dobesedno priklene gledalca na sedež. Ob že naštetih kvalitetah pa ji to uspeva še s scenografsko izjemno prečiščenim in obenem bogatim prizoriščem oziroma dogajanjem, pa z dejansko edinstveno dognano, pravzaprav nepredstavljivo domišljajsko kostumografijo ter nenačnne z domiselnimi svetlobnimi rešitvami.

Uroš Smasek, Večer, 10. 12. 2002

Kaj bodo rekli otroci?

Trije dečki (Martina Maurič Lazar, Katja Povše, Andreja Štravs), ki skrbijo, da se pravljica prav in dovolj hitro odvrti, so bili ob Jožetu Vidicu najboljši del predstave. Pri tem pa ne smem pozabiti na kostumografa: domiselni Alan Hranitelj je z oblačili odprl fantazijski svet, ki je poslušal in slišal Mozarta.

Pavel Mihelčič, Delo, 11. 12. 2002

ČAROBNA GLASBENA PRAVLJICA

Vsa pohvala Lutkovnemu gledališču in njegovi umetniški direktorici, pa seveda ljubljanski Operi, ki je pobudo sprejela, in še posebej režiserju Diegu de Brei in njegovim sodelavcem, ki so ustvarili magično opero za otroke. Zlitje dramskega, lutkovnega in glasbenega v uprizorjeni pravljici Papageno igra na čarobno piščal ti omogoči sanjsko potovanje v skrivnosti neizrekljivega.

Stop, 12. 12. 2002

NAGRADE

2003

Gledališki festival TIBA,

posebna nagrada za nove

gledališke tendence

GOSTOVANJA

2003 **Srbija**

2004 **Italija**

Papageno igra na čarobno piščal

Wolfgang Amadeus Mozart
Emanuel Schikaneder
Eberhard Streul

Skupni projekt LGL in
SNG Opera in balet Ljubljana

PREMIERA: 21. 12. 2002, KULTURNICA LGL

režija, likovna podoba:

Barbara Bulatović

kostumi:

Jasminka Mitrič

glasba:

Nino de Gleria,

Jelena Ždrale

premierna zasedba:

Barbara Bulatović,

Emil Filipčič,

Goro Osojnik,

Renata Kalemba,

Tina Oman,

Richard Manson,

Nino de Gleria,

Jelena Ždrale

število ponovitev: **10**

število gledalcev: **380**

Kralj alkohol

Emil Filipčič

Delirij z lutkami in živo glasbo v treh dejanjih

Lutkovni celovečerec po motivih avtobiografskega romana Jacka Londona

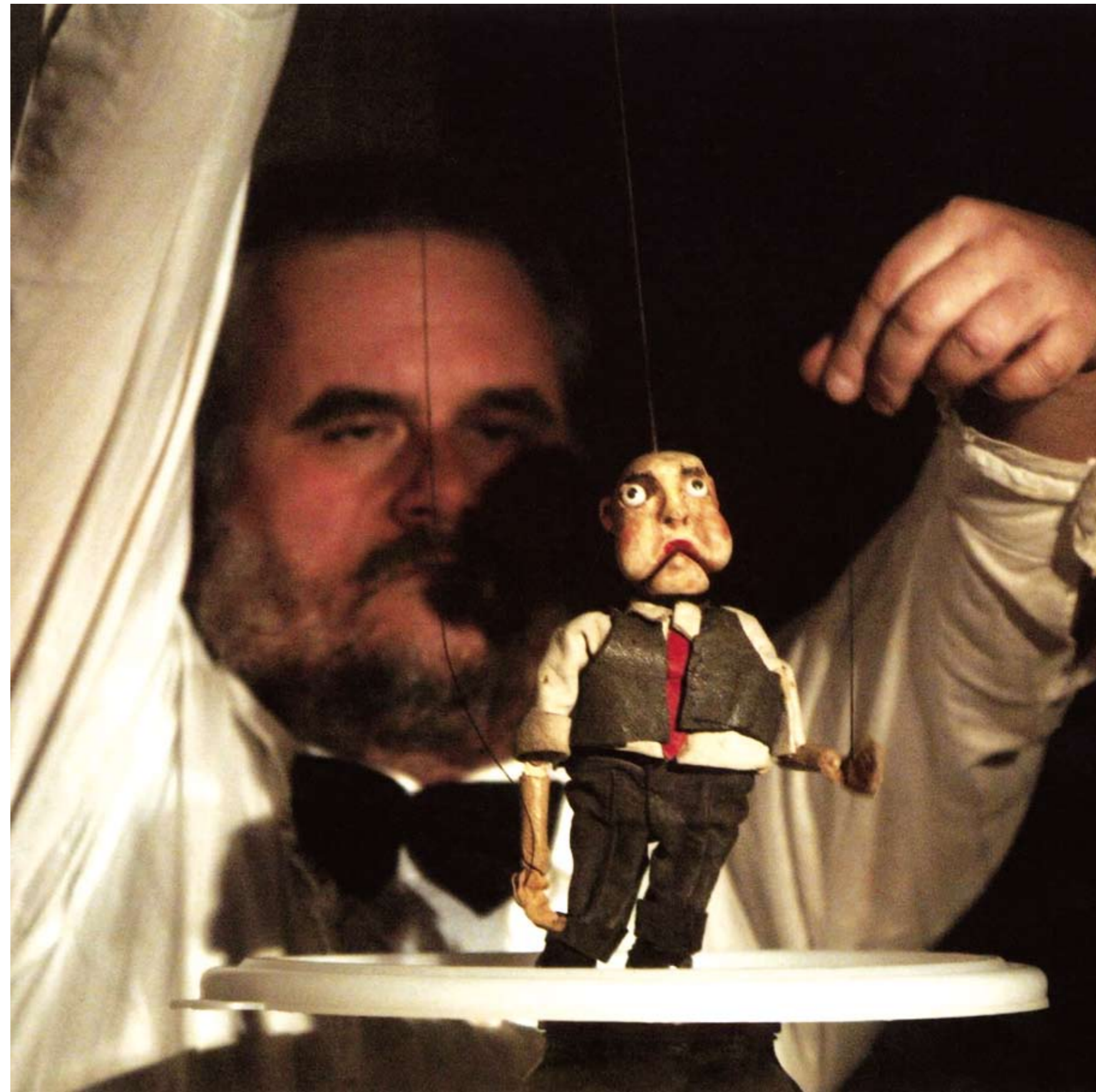
Produkcija LGL in Društvo lutkovnih ustvarjalcev Ljubljana

Duhovit teater za oštarije

Barbara Bulatović je izredno domiselno in dognano uporabila lutkovni medij, ki navkljub skoraj popolni odprtosti igralnega prostora (edina animatorska "skri-vališča" so že omenjeni sod in točilniški pult ter stranski odrski vhod za igralce) vključuje celo klasične marionete

Zlasti kar zadeva lutkovnost, se je za nesporno najpomembnejši dejavnik uprizoritve izkazala izredna skoncentriranost izvajalcev na animacijo. Predvsem zato so gledališko oziroma lutkovno popolnoma delovali prav vsi odnosi med animatorji (animatorkami!) ter lutkami in maskami, četudi je bodisi kakšna marioneta bila animirana kar na pladnju v rokah kelnarice ali se je animator "skrival" le za majhno masko.

Uroš Smasek, Večer, 27. 12. 2002

PREMIERA: 14. 3. 2003, VELIKI ODER LGL

režija:

Jaka Ivanc

dramaturgija:

Jera Ivanc

lektura:

Arko

likovna zasnova lutk in kostumov:

Patricija Čičmir

scenografija:

Matej Filipčič

avtor glasbe, izvajalec in

korepetitor:

Davor Herceg

koreografija:

Miha Lampič

oblikovanje luči:

Miran Udovič

instrumentalna glasba posneta

v studiu Blue Box Sound Design

tonski mojster:

Sašo Kalan

vokali posneti v Studiu 100

tonska mojstra:

Sašo Kalan in **Peter Brenko**

izdelava lutk in kostumov:

Sandra Birjukov, Patricija

Čičmir, David Gašparič, Jože

Lašič, Žiga Lebar, Maja Radišič,

Maja Peterlin, Mitja Ritmanič

izdelava scene:

Branko Drekonja, David

Gašparič, Rok Lokar, Sanja

Stankovič, Gledališki atelje SNG

Ljubljana

premierna zasedba:

Peter

Aljoša Koltak

Irena, mlajša sestra

Martina Maurič Lazar

Mama

Alenka Pirjevec

Sizif, korintski kralj

Božo Vovk

Tantal, frigijski kralj

Iztok Jereb

Orfej, pevec

Karel Brišnik

Perzefona, kraljica Hada

Alenka Pirjevec

Haron, brodnik

Gašper Malnar

Herakles, junak

Brane Vižintin

Prometej, velikan

Gašper Malnar

3 Graje, sestre starke

Iztok Jereb,

Alenka Pirjevec

Meduza, grdoba

Iuna Ornik

Perzej, lepotec

Brane Vižintin

Andromeda, lepotica

Iuna Ornik

vodja predstave:

Lojze Sedovnik

lučni mojster:

Miran Udovič

odrska tehnika:

Daniilo Korelec,

Andrej Slinkar

število ponovitev: **32**

število gledalcev: **5.109**

NAGRADE

2003

Zlata paličica 2003

Martina Maurič Lazar, najboljša ženska vloga

GOSTOVANJA

2004 Hrvaška, Srbija

2005 Italija

Perzej

Jera Ivanc

Dvojno popotovanje

Na velikem odru LGL so minuli petek krstno uprizorili (naš zapis je nastal po ogledu četrtkovne predpremiere za otroke) odrsko noviteto Jere Ivanc, ki brez dvoma pomeni dragoceno osvežitev in obogatitev standardnega lutkovnega repertoarja. V svoji igri Perzej namreč ponuja mlada literarno nadarjena poznavalka starogrškega jezika in duhovnega izročila mladim radovednežem (v gledališču jo pripo-

Slavko Pezdir, Delo, 18. 3. 2003

Igralsko duhovito-muzikalna maskiranost

Igralsko raznoliko še posebej izstopajo Gašper Malnar kot prepirljivo-tečni brodnik Haron, ki v Hadu noče zastonj prevažati duš prek reke, nato Brane Vižintin kot občutljivi Herakles in bojazljivi Perzej (karikatura Disneyjevega lepotca) ter nenazadnje Iuna Ornik kot kačje gibčna Meduza in poskočno zapeljiva Andromeda izredno poudarjenih oblin, ki skoraj kot fatalna ženska omreži Perzeja. Duhoviti vrhunec pa so zagotovo 3 Graje v izjemni upodobitvi Iztoka Jereba in Alenke Pirjevec, ki se ena prek druge zadirčno potegujejo za njihov edini zob in -oko, ki tako "romata" od ene do druge itd.

Uroš Smasek, Večer, 17. 3. 2003

Dobro in zelo gledljivo

Po vseh pravilih vodena režija, odrsko primerna in ustrezno karakterno določujoča likovna podoba (s precej robato izdelavo pri lutkah, česar v LGL ponavadi ne srečamo), duhovita glasba in koreografija ter dobra igra sestavijo hitro tekočo, enotno, zabavno in hkrati poučno gledališko uprizoritev

Mojca J. Zoran, Dnevnik, 18. 3. 2003

PREMIERA: 25. 4. 2003, MALI ODER LGL

prevod:
Primož Vitez
priredba:
Primož Vitez, Katja Povše, Barbara Bulatović
režija in izvedba uprizoritve:
Katja Povše
lektura:
Arko

likovna zasnova:
Barbara Bulatović
zvočna podoba:
Gregor Zemljič
oblikovanje luči:
Božo Miler
izdelava lutk, scene in rekvizitov:
Barbara Bulatović, Iztok Hrga, Gregor Strman in delavnica LGL

premierna zasedba:
Katja Povše

vodja predstave:
Zvone Urbič
lučni mojster:
Božo Miler
scenski tehnik:
Tomislav Bevanda

število ponovitev: **46**
število gledalcev: **2.634**

GOSTOVANJA

- 2003** Hrvaška
- 2004** Italija, Poljska
- 2005** Poljska

(Pre)umetelna oživitev pisateljstva

Skratka, predstava poleg prikupne, očarljive zgodbe (o tem, kaj vse zanima Ikarja in ali bo Lubert sploh lahko končal roman) ponuja še - preprosto povedano - umetelno oživitev pisateljstva, kjer med drugim po zapletenih animacijskih vodilih oživljajo pisateljski rokopisi.

Uroš Smasek, Večer, 29. 4. 2003

Ikarjev let

Igralka Katja Povše je na kar nenavadnem prizorišču med različnimi drobnimi scenskimi pripomočki, z rekviziti in neobičajnimi lutkami v različnih tehnikah - celo v svojski papirnati -, ki jih je zasnovala in izdelala Barbara Bulatović, razpredala prečudno zgodbo in pri tem izkazala svoje veliko igralsko znanje in zanesljivo obvladavanje ter upravljanje kakršnihkoli lutk.

Novi glas, 8. 4. 2004

Včerajšnja predstavitev s posrečeno kombinacijo marionet in ročnih lutk, s prepričljivo in doživeto igro, je govorila o simbolih, prezahtevnih za otroško publiko in se zapletala v kratke paralelne zgodbe, ki jih lahko dojame malo starejši gledalec. Sicer pa se vzdušje posameznih ambientov, vrvež z ulic in kavarn ravno na pravih mestih poudarjali spremljajoči efekti iz ozadja, ki so tako ponovno oživili Ikarjev čas pred več kot stotimi leti v Parizu.

*Magda Tušar, Radio Slovenija 1
Druga jutranja kronika, 26. 4. 2003*

PREMIERA: 31. 5. 2003, VELIKI ODER LGL

prevod:

Vladimir Kralj

dramatizacija, režija in likovna zasnova:

Silvan Omerzu

besedila songov:

Andrej Rozman Roza

glasba:

Bojana Šaljić v sodelovanju z

Vaskom Atanasovskim in

Ninom Mureškičem

korepeticije:

Bojana Šaljić

lektura:

Tatjana Stanič

oblikovanje luči:

Božo Miler

izvajalci glasbe:

Nino Mureškič (tolkala), **Vasko**

Atanasovski (saksofon, flavta),

Igor Bezget (oud, sarod),

Bojana Šaljić (violina)

glasba posneta v studiu

Nina Mureškiča

izdelava lutk:

Jože Lašič, David Gašparič,

Iztok Hrga, Žiga Lebar, Maja

Peterlin, Mitja Ritmanič

izdelava kostumov:

Iztok Hrga

izdelava scene:

Jože Zalar, Smrekca d.o.o.,

delavnica LGL

premierna zasedba:

Šeherezada

Luna Ornik

Kralj

glas **Gašper Malnar**

Plesalke in plesalci

Martina Maurič Lazar, Nina

Skrbinšek, Andreja Štravs,

Polona Kores, Izток Lužar,

Gašper Malnar

Ali Baba

Brane Vižintin

Morgjana

Martina Maurič Lazar

Ali Babova žena

Andreja Štravs

Baba Mustafa, Kazim

Iztok Lužar

Kazimova žena

Nina Skrbinišek

Poglarar

Gašper Malnar

Razbojnik 1

Nina Skrbinišek

Imam, Razbojnik 2

Polona Kores

Abdulah

Brane Vižintin

Družice in žalovalke

Gašper Malnar, Izток Lužar

Osel

Nina Skrbinišek

37 razbojnikov

vsil sodelujoči

vodja predstave:

Lojze Sedovnik

lučni mojster:

Božo Miler

odrski tehnik:

Slavko Milošič

število ponovitev: 6

število gledalcev: 690

Včerajšnja predstava sodi v zakladnico vzhodnjaških motivov, v kulturo ritualov plesa, temperamenta, duha mistike ter fantazije in na drugi strani takojšnjega pogubljenja, strahu in džihata, v svet, ki sicer slavi življenje, a še toliko bolj spoštuje ritual smrti. Predstava je vseskozi v ravnovesju, je nevsiljiva v tako rekoč vseh gledališko-lutkovnih elementih.

Magda Tušar, Radio Slovenija 1
Druga jutranja kronika, 1. 6. 2003

Brez presenečenj

Veliko boljši so lutkovni prizori (poroka, ples, šivanje glave, sekanje glav), kjer se združijo v značilno omerzujevski umetniški izraz likovna podoba lutke (ki ima poleg funkcionalnosti pri Omerzujju vedno tudi status umetniške skulpture), značilen gib in potenciran ironizirajoč izraz – grobost, veselje ...

Mojca J. Zoran, Dnevnik, 3. 6. 2003

Ali Baba in štirideset razbojnikov

Silvan Omerzu

iz zbirke starih arabskih pravljic Tisoč in ena noč

Ritualnost dognanih podob

Med lutkovnimi domisljicami posebej prevzame slavna, na nepogrešljivi "Sezam, odprl se!" in obratno nazorno (realistično!) delujoča razbojniška votlina, iz katere skromni Ali Baba na skrivaj odtuji le nekaj zlata in ki njegovemu preveč pohlepnemu bratu Kazimu prinese smrt - obglavljenje z razbojniškim mečem, tovrstno precej dejavnim še nadalje v predstavi! Posrečen je tudi "dvodimenzionalni zbor" razbojnikov (s samo premikajočimi očmi). Vse skupaj pa duhovito začinijo songi Omerzujjevega pogostega sodelavca Roze.

Uroš Smasek, Večer, 3. 6. 2003

PREMIERA: 20. 9. 2003, VELIKI ODER LGL

režija in dramaturgija:

Edi Majaron

asistent režije:

Brane Vižintin

likovna zasnova:

Agata Freyer

projekcije inspirirane s slikami

Metke Krašovec

v igro so vključene tudi pesmi

Mire Voglar in Janeza Bitenca

avtorska glasba, aranžmaji in

glasbena oprema:

Žiga Stanič

izvajalci glasbe:

Žiga Stanič, Irmgart Anderl

Krajter, Ols Cinxo, Jure

Hladnik, Milko Jurečič, Maja

Naveršnik, Katja Porovne

Silič, Matjaž Sekne, Miloš

Sunič, Anamarija Tomac,

Matej Venier, Milan Vrsajkov,

Matjaž Zorko

dirigent:

Žiga Stanič

glasba posneta v Lutkovnem

gledališču Ljubljana

tonski mojster:

Rado Cedilnik

lektura:

Arko

oblikovanje luči:

Božo Miler

maska:

Gabi Fleischmann

izdelava lutk in kostumov:

Sandra Birjukov, David

Gašparič, Žiga Lebar, Maja

Peterlin, Mitja Ritmanič

izdelava scene:

Smrekca d.o.o.

premierna zasedba:

Učiteljica

Urška Hlebec

Kokoška, Harlekin,

Beli labod, 1. brat

Brane Vižintin

Muca, Luna, Modri labod

Irena Zubalič Žan

Beli deček, Sonce, 2. brat

Iztok Lužar

Temna deklica – Tisočkratlepa

Maja Kunšič

Kuža, Veter, 3. brat

Boštjan Sever

vodja predstave:

Zvone Urbič

lučni mojster:

Božo Miler

odrska tehnika:

Andrej Slinkar,

Iztok Vrhovnik

število ponovitev: **45**

število gledalcev: **8.360**

Hišica iz kock

Ela Peroci

Edi Majaron

Lirični spleti pravljicnih motivov sodijo v drug čas, ki je minil, pravzaprav odletel. Podoben je modremu labodu, ki nenadoma izgine iz najbolj čudovitih sanjarij, potem pa ga ne moremo več ujeti. Tako občutek nam da včerajšnja predstava, ki si prav želi, da bi se je dotaknili, jo pobožali, objeli, vzeli v roke, jo pocrkjali in povohali /.../. Skratka, lepa predstava, ki umiri in sprosti in vam sledi vsaj do naslednjega dne.

Magda Tušar, Radio Slovenija 1
Druga jutranja kronika, 21. 9. 2003

Svet zgodb in sanj čarovnika Majarona

Hišica iz kock, najnovejša premiera Lutkovnega gledališča Ljubljana, pripada tistim predstavam, spričo katerih otroci vzljubijo gledališče za vse življenje. Vizualno je izjemoma domišljijsko osmišljena, dramaturško natančna, režijsko pa tako točno postavljena, da v otroških dušah v nobenem trenutku ne izzove zmede.

Svetlana Hribar, Novi list, 7. 10. 2003

Zastrta nežnost

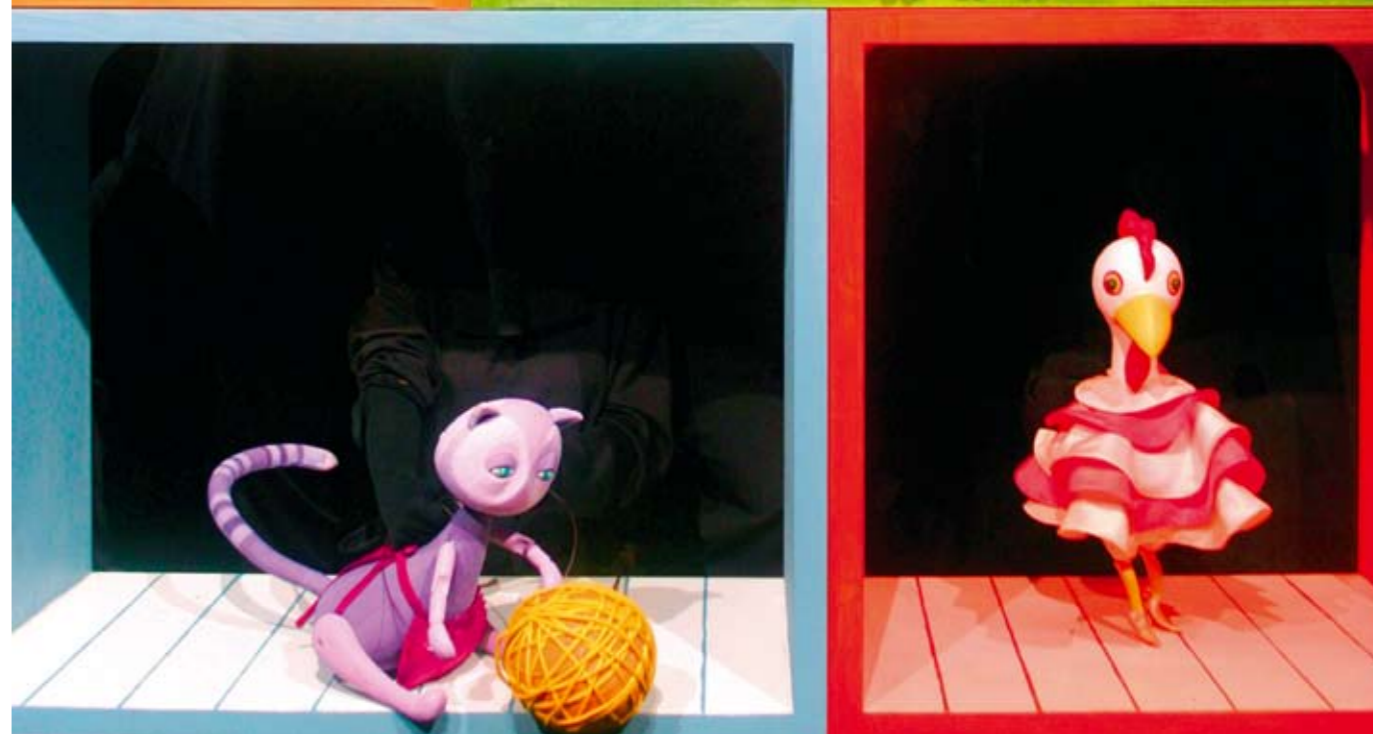
Prav neagresivnost, prijaznost, nežnost, lepota in toplina pa so bistvo in vzdušje uprizoritve, tisti »dotik«, ki nadgrajuje vsebino, in podarja občutljivemu gledalcu nekaj trajnega. To bistvo so enakovredno soustvarili režijski koncept, likovna podoba (Agata Freyer), glasba in igra.

Mojca J. Zoran, Dnevnik, 25. 9. 2003

Prisrčno in nevsiljivo sodobno

Kakorkoli že, v nedvomno prisrčni in nevsiljivo sodobni uprizoritvi (ob uporabi več lutkovnih tehnik, začenši z marionetami) sta vsaj na premieri izstopala zlasti člana zasedbe Brane Vižintin kot animator in govorec sprva skrajno vase zagledane in skoraj vzkipljive kokoške ali sugestivnega, nebrzdano dinamičnega harlekina ter Urška Hlebec kot dobrosrčno-»pedagoška« učiteljica. Izstopale pa so nenazadnje vsaj še nadvse očarljive uglasbitve pesmi, ki se takoj vtisnejo v spomin.

Uroš Smasek, Večer, 23. 9. 2003

PREMIERA: 1. 10. 2003, MALI ODER LGL

prevod:

Jana Osojnik

režija:

Božo Vovk

likovna zasnova:

Špela Trobec

glasba:

Igor Cvetko

lektura:

Arko

oblikovanje luči:

Miran Udovič

izvajalci glasbe:

Gregor Cvetko, Primož

Fleischman, Rok Koritnik,

Anže Palka

tonski mojster:

Mitja Vrhovnik Smrekar

izdelava lutk:

Jože Lašič, Žiga Lebar,

Maja Radišič

izdelava scene:

Žiga Lebar, Jože Zalar

poslikava lutk in scene:

Špela Trobec

premierna zasedba:

Dobri volk

Božo Vovk

Sova, Lisica, Miške, Zajček

Sonja Kononenko

vodja predstave:

Danilo Korelec

lučni mojster:

Miran Udovič

scenski tehnik:

Tomislav Bevanda

število ponovitev: **157**

število gledalcev: **19.260**

Zgodba o dobrem volku

Peter Nickl
Božo Vovk

Avtorski projekt iz cikla
Na obisku

Dognana lutkovno-igralska celota

Vovk oživlja sprva hudobnega in naposled dejansko dobrega volka (celo sposobnega zdravilca) skrajno suvereno in prekaljeno, tudi s preiščeno odmerjeno duhovitostjo gledališkega "starega mačka". K prečiščeni vizualni in zvočni slikovitosti predstave, ki ji je obetati lep odziv občinstva, pa prispevajo tudi domišljene ročne lutke, na primer sova s tako izbuljenimi očmi, da ob debelem pogledu začasno oslepi (seveda, samo do volkove odrešilne zdravilske pomoči) ali skoraj dobesedno kot vzmet zvita lisica, ter nenazadnje izjemno sugestivna, ponekod tankočutna, drugod živahna opojna glasba s ščepcem rapa in - domiselno! - brez običajnih songov.

Uroš Smasek, Večer, 3. 10. 2003

GOSTOVANJA

2003 Avstrija

Dobri Vovk

Nasmeh, toplina, začarano otroško občinstvo in občutek, kot da bi sedeli v dedkovem naročju in se brezskrbno prepustili pravljici resničnosti, so kvalitete 40-minutne predstave in hkrati kvalitete, h katerim verjetno stremi vsak ustvarjalec predstav za najmlajše. Božo Vovk jih nosi v sebi.

Mojca J. Zoran, Dnevnik, 9. 10. 2003

Prevzgojena volčjost

Dobri volk, kot nam ga ob svojem dvojnem jubileju oživlja Božo Vovk (tudi ob prijetni glasbeni spremljavi in napevih Igorja Cvetka), prinaša med otroke nevsiljivo dobrodušnost, radoživost in zaupanje v odločilno (pre)moč dobrega. Izžarevanje teh pozitivnih vrednot pa je lahko le posledica štirih desetletij vztrajnega ustvarjanja za otroke ter vselej tenkočutnega sožitja z njimi.

Slavko Pezdir, Delo, 7. 10. 2003

572

Zmajček

Sonja Kononenko

Predstava je nastala "izven"
– vključena v program LGL
v sezoni 2002/03

avtorica:

Sonja Kononenko

likovna zasnova lutke:

Jože Lašič

izdelava lutke:

Sonja Kononenko

glasbena spremljava:

Stane Hudolin

premierna zasedba:

Sonja Kononenko

število ponovitev: **70**

število gledalcev: **3.901**

GOSTOVANJA

2003 Italija

2004 Italija

2005 Italija, Avstrija

2006 Italija

Kako najti prijatelja.

S predstavo Zmajček je LGL presenetilo male bolnike iz Splošne bolnišnice Maribor. Prikupni Zmajček jim je zagotovo popestril ustaljen bolnišnični dan in jim pomagal, da so vsaj za nekaj trenutkov pozabili na neprijetno bolezen.

Jana, 28. 3. 2006

PREMIERA: 24. 10. 2003, VELIKI ODER LGL

priredba besedila, režija, likovna zasnova lutk (po motivih Lile Prap), scene in kostumov:
Barbara Bulatović, Barbara Stupica
glasba in aranžmaji:
Thierno Diallo, Jackie Marshall
korepeticije:
Jackie Marshall
gib, trik:
Ravil Sultanov
koreografija:
Natalija Sultanov
lektura:
Arko
oblikovanje luči:
Barbara Bulatović, Barbara Stupica, Miran Udovič
projekcije:
Barbara Bulatović, Barbara Stupica
izvajalci instrumentalne glasbe:
Thierno Diallo (baskitara in

balafon), **Jackie Marshall** (klavir)
izvajalci vokalne glasbe:
Polona Kores, Gašper Malnar, Luna Ornik, Andreja Štravs, Barbara Bulatović, Thierno Diallo, Jackie Marshall, Barbara Stupica, Ravil Sultanov, Borja, Mark, Krištof, Tana
vokalni efekti:
Jackie Marshall
glasba posneta v studiu Blue Box Sound Design in v Studiu 100
tonski mojster:
Sašo Kalan
izdelava lutk in kostumov:
Barbara Bulatović, Barbara Stupica, Sanja Grcić, Silvija Baniček, Zvonka Kovač, Olmo Omerzu, Jasmin Talundžić, Matej Stupica, Mitja Ritmanič, Žiga Lebar, Maja Peterlin, Maja Radišič, Sandra Birjukov

premierna zasedba:
Luna Ornik, Gašper Malnar, Polona Kores, Andreja Štravs, Marko Velkavrh

vodja predstave:
Lojze Sedovnik
lučni mojster:
Miran Udovič
odrski tehnik:
Slavko Milošič
število ponovitev: **68**
število gledalcev: **12.595**

GOSTOVANJA

2004 Hrvaška

Slikovito-glasbena vznemirljivost

Pričaranje svojstvene slikovitosti je uspelo tudi po zaslugi svojevrstnih, velikih lutk precej svobodno, a vendarle prepoznavno upodobljenih živali (tehnično na način šotora, z lahkim ogrodjem, odetim v blago) ter seveda ostale animatorsko-igralske zasedbe (že stalnih gostij Polone Kores in Andreje Štravs ter lutkarskega "starega mačka" Marka Velkavrha), kar omogoča, da na primer nosorog po čuva-jevi pomoti nosi rog tudi na zadnjici in hrbtu ali da se kamela zavrti v plesu s svo-jo drugo grbo in zadkom. K vznemirljivosti prispeva še izjemno sugestivna pev-sko-glasbena komponenta, ki pa navkljub skoraj neprestani prisotnosti ne deluje niti najmanj vsiljivo, temveč kot dejansko ključni del uprizoritve.

Uroš Smasek, Večer, 29. 10. 2003

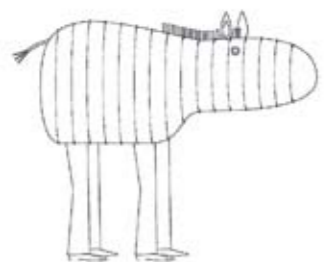
Iz živalskega vrta

Zunanja privlačnost in av-torska prepoznavnost uprizori-tve, naslonjene na aforistično bistroumne literarne in likovne iztočnice Lile Prap, je doseže-na s presenetljivo širokopote-zno, barvito ter razgibano vi-zualizacijo pripovedi (pri sle-dnji sta pomemben delež h končni podobi prispevala še Ravil Sultanov z gibom in tri-kom ter Natalija Sultanov s ko-reografijo), a tudi z njeno ena-kovredno izrazno glasbeno sporočilnostjo.

Slavko Pezdir, Delo, 30. 10. 2003

Zakaj?

Lila Prap

PREMIERA: 12. 11. 2003, MALI ODER LGL

režija in dramaturgija:

Slavko Hren

likovna zasnova lutk in scene:

Gorazd Vahen

glasba in korepeticije:

Milko Lazar

animacijska priprava in

koreografija:

Brane Vižintin

lektura:

Arko

oblikovanje luči:

Miran Udovič

izvajalci glasbe:

Štefbet Rifi Orkester

Jelena Ždrale (violina, viola),

Nino de Gleria (kontrabas),

Aleš Rendla (bobni),

Milko Lazar (sopran-, alt- in

tenorsaksofon, basklarinet,

kljunasta flavta, trobenta in klavir)

glasba posneta v studiu Glasbeni arboretum

tonski mojster:

Nino de Gleria

izdelava lutk in scene:

Ivica Bilek, Sandra Birjukov,

Žiga Lebar, Maja Peterlin,

Maja Radišič, Mitja Ritmanič,

Jože Zalar

poslikava lutk in scene:

Gorazd Vahen

premierna zasedba:

Kuna Kunigunda

Martina Maurič Lazar

Kuno

Brane Vižintin

Vila Malina

Katja Povše

Kuzmovka

Urška Hlebec

Zajec

Boštjan Sever

Zajka

Nina Skrbinšek

Smeti in brlog

vodi **Jernej Slapernik**

vodja predstave:

Zvone Urbič

lučni mojster:

Miran Udovič

odrski tehnik:

Andrej Slinkar

število ponovitev: **96**

število gledalcev: **7.556**

576

Kuna Kunigunda

Svetlana Makarovič

GOSTOVANJA

2004 Avstrija

Homogena celota

Prve zvezde večera pa so tokrat nedvomno izvajalci **Martina Maurič Lazar, Brane Vižintin, Katja Povše, Urška Hlebec, Boštjan Sever k. g., Nina Skrbinšek in Jernej Slapernik**. Odlično delujejo kot celota, dobro kot vsak posameznik. V njihovih rokah lutke niso le ilustratorke oponašalke »ta prevega« igranega muzikala, so samoumevni junaki, ki problematiko in žanr predstavijo z básenskega stališča – z živali na človeka.

Poglavitna kakovost predstave je zlitje vseh posameznih enakovrednih ustvarjalnih elementov in umetniških govoric v homogeno celoto. Vso predstavo posamezni izrazi pogojujejo drug drugega. Zato je celota gledljiva, zabavna in komunikativna

Mojca J. Zoran, Dnevnik, 14. 11. 2003

Preizkušena prisrčnost dognane izvedbe

Kakorkoli že, v neizglednem slogu Makarovičeve preizkušeno prisrčna uprizoritev je v osnovi nekakšen muzikal, s številnimi odličnimi, dognanimi songi, namreč nikakor ne po "preizkušenem receptu" čimbolj spevnimi za vsako ceno (tako rekoč ceneno!), zato pa "pod taktirko" Milka Lazarja (sodelavca LGL tudi že lani pri Makarovičinem Veveričku posebne sorte) izvrstno "začinjenimi" nenazadnje še z nekoliko jazzovskim pridihom.

Zlasti nesporna kakovost, kot rečeno, preizkušeno prisrčne uprizoritve pa je še posebej interpretacijsko dognana izvedba vseh nastopajočih (seveda s petjem v živo, kot se spodobi za muzikal).

Uroš Smasek, Večer, 19. 11. 2003

PREMIERA: 12. 11. 1982, POSTAVITEV Z NOVO ZASEDBO: 30. 11. 2003, KULTURNICA LGL

priredba besedila in dramaturgija:

Jelena Sitar, Igor Cvetko

režija:

Jelena Sitar

lutke in scena:

Milan Klemenčič

glasbena oprema po motivih
Igorja Stravinskega:

Igor Cvetko

lektura:

Tatjana Stanič

mentorstvo za animacijo:

Alenka Pirjevec

izdelava in poslikava

lutkovnih kopij:

Jože Lašič

izdelava kostumskih kopij:

Maja Peterlin

izdelava scenskih kopij:

Jože Lašič, Aleksandra

Gruden, Vlado Stjepić

poslikava scenskih kopij:

Vlado Stjepić

navezava lutk:

Mitja Ritmanič

oblikovanje luči:

Miran Udovič

premierna zasedba:

Doktor Faust, profesor v

Wittenbergu

Karel Brišnik,

vodi **Alenka Pirjevec**

Wagner, njegov oskrbnik

Gašper Malnar

Gašperček

Iztok Lužar,

vodi **Marko Velkavrh**

Hektor, vojvoda v Parmi

Gašper Malnar

Orest, vojvodov svetovalec

Irena Zubalič Žan

Pluton, gospodar podzemlja

Karel Brišnik,

vodi **Alenka Pirjevec**

Karon, čolnar

Iztok Jereb,

vodi **Gašper Malnar**

Mefisto

Iztok Jereb,

vodi **Gašper Malnar**

Asmodej

Irena Zubalič Žan

Viclipucli

Alenka Pirjevec

Študenta

Irena Zubalič Žan,

Marko Velkavrh

Kozel

vodi **Irena Zubalič Žan**

Lepa Helena

vodi **Marko Velkavrh**

vodja predstave:

Lojze Sedovnik

lučni mojster:

Miran Udovič

število ponovitev: **68**

število gledalcev: **1.927**

Doktor Faust

Milan Klemenčič

po motivih iz 18. stoletja

Novo iz naftalina

Zasedbeno prenovljena, odišavljena s svežim duhom časa in odeta v prastara, a še vedno modna oblačila in scenografijo, takšna je nova različica z režijskim podpisom iste avtorice. Izpovedna moč miniaturnih marionet je neverjetna. Filigransko gibanje omogoča interpretacijo najmanjših detajlov. Zlitje animacijskih, govornih in vizualnih elementov ne pušča sledi o arhaičnosti, zaprašeni ali stilni nezadostnosti. Doktor Faust je univerzalen, ker je vedno znova ak-

tualen in ker – vsaj tako nakazuje sklepi prizor, ko se Faustov padec v peklenko žrelo nenadoma ustavi in zamrzne – na ključno vprašanje nikoli popolnoma ne odgovori. Faust je zgodovina slovenskega lutkarstva v živo, je sondiranje umetnostnozgodovinskih tokov, je prikaz ustvarjalnega naboja utemeljitelja slovenskega lutkarstva Milana Klemenčiča in vrhunska interpretativna izkušnja.

Andrej Jaklič, Polet, 4. 12. 2003

PREMIERA: 25. 2. 2004, VELIKI ODER LGL

Medved Pu

Alexander Milne
Blažka Müller Pograjc

prevod:

Majda Stanovnik

verze prepesnil:

Gregor Strniša

režija in dramaturgija:

Matjaž Pograjc

asistenca režije in animacijska
priprava:

Brane Vižintin

likovna zasnova:

Barbara Stupica

glasba in korepeticije:

Silence

glasbena izvedba, posnetek

in produkcija:

Silence

glasba posneta v studiu Daily Girl

lektura:

Arko

oblikovanje luči:

Miran Udovič

izdelava lutk:

Jože Lašič, Sandra Birjukov,

Aleksandra Gruden, Žiga

Lebar, Maja Peterlin, Maja

Radišič, Mitja Ritmanič,

Barbara Stupica

izdelava scene:

Modni dežnik d.o.o., Jože Zalar

premierna zasedba:

Pu

Katja Povše

Sivček

Brane Vižintin

Pujsek

Gašper Malnar

Sova

Andreja Štravs

Zajec

Iuna Ornik

Kengu

Asja Kahrmanović

Ru

Brane Vižintin

vodja predstave:

Lojze Sedovnik

lučni mojster:

Miran Udovič

scenski tehnik:

Iztok Vrhovnik

število ponovitev: **63**

število gledalcev: **12.977**

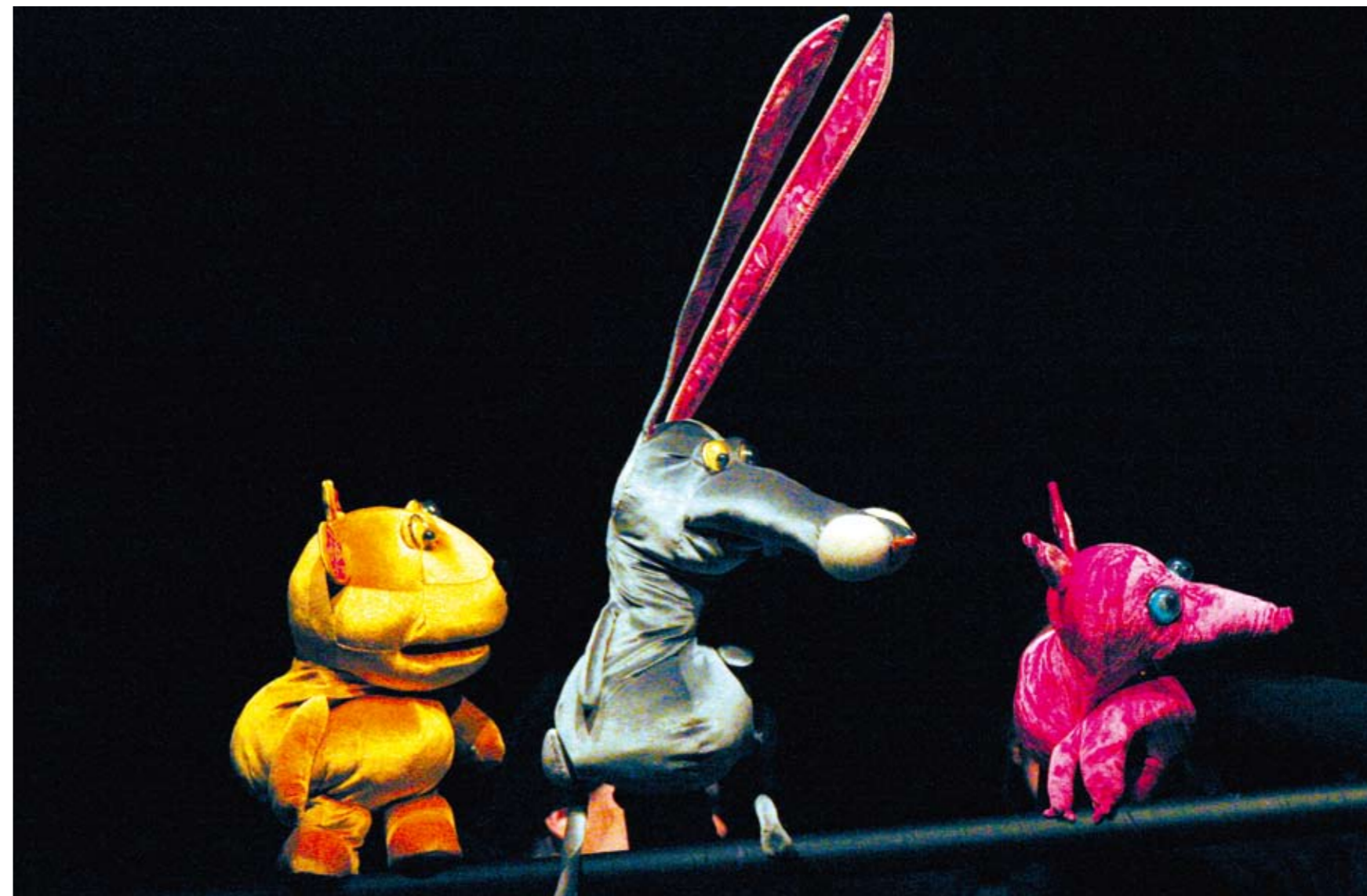
GOSTOVANJA

2004 Avstrija

Lutkovni "ples" z dežniki

Po svoje posebej domiselna se zdi scenografija uprizoritve, saj jo sestavljajo pretežno tako ali drugače uprizoritveno-preparirani dežniki, ki jih nastopajoči večinoma odprte skoraj neprestano razgibano pripravljajo v vedno nova prizorišča, za njimi tudi senčno animirajo lutke in nenazadnje z njimi med posameznimi prizori ustvarjajo skorajda plesne točke.

Uroš Smasek, Večer, 27. 2. 2004

Igrivo popotovanje

Neposredno odrsko utelešenje vselej nujno potrebne bralčeve svobodno igrive domišljije je sekstet radoživih in večjih igralcev, animatorjev in pevcev, ki pod vodstvom prvega med enakimi (Braneta Vižintina kot režiserjevega asistenta in mentorja animacije, a tudi prepričljivega oživljevalca dveh vlog) dobesedno na praznem odru vzpostavlja in oživlja z različno prirejenimi dežniki ter ročnimi oz. mimičnimi lutkami (mestoma tudi njihovimi sencami na zaslonih) posamezne prigode na Pujevem razgibanem popotovanju

Slavko Pezdur, Delo, 4. 3. 2004

Medvedek Pu iz Pograjčevega spomina

Pograjc je s sodelovanjem **Braneta Vižintina** (asistent režije in animacijska priprava) svoje zamisli na odru udejanjil prek igralcev animatorjev. V nastajanju uprizoritve je posvetil mnogo pozornosti detajlom, razvil je svoj odnos do lutke, ki ji v rokah animatorjev tokrat uspe biti oboje – igrača in živ lik. Celoten ansambel je zastavljeno predstavil zavzeto in profesionalno, z veliko smisla za gib in skupinsko igro. Ustvarili so dinamično (mestoma tekstovno razvlečeno), prijazno in gledljivo predstavo.

Mojca J. Zoran, Dnevnik, 28. 4. 2004

PREMIERA: 15. 4. 2004, ODER POD ZVEZDAMI

zamisel:

Barbara Hieng Samobor,
Miha Kos

scenarij, režija in zasnova lutk:

Barbara Bulatovič

avtorji prostorske postavitve:

Barbara Bulatovič,

Damijan Cavazza,

Tomaž Gorkič in sodelavci

Hiše eksperimentov

Riko Jerman,

Gorazd Planinšič

zvokovna oprema:

Gregor Zemljič

lektura:

Tatjana Stanič

oblikovanje luči:

Samo Ljubešič

izdelava lutk:

Boštjan F. Avguštin,

Barbara Bulatovič,

Gregor Lorenci

izdelava scene:

Boštjan F. Avguštin,

Gregor Lorenci, Luka Žan,

delavnica LGL – Sandra

Birjukov, Žiga Lebar,

Maja Peterlin, Maja Radišič,

Mitja Ritmanič,

Smrekca d.o.o., Jože Zalar

izdelava priprav za

eksperimentiranje:

Žiga Lebar,

Mitja Ritmanič

premierna zasedba:

Vodja laboratorija

Nadja Vidmar

Voda

Lučka Drolc,

Iztok Lužar

Zemlja

Maja Kunšič,

Jernej Slapernik

Zrak

Sonja Kononenko,

Irena Zubalič Žan

vodja predstave:

Danilo Korelec

število ponovitev: **55**

število gledalcev: **2.249**

Labirint brez fint

Znanstveno doživetje
v spremstvu lutk

Brez fint v LGL

Kljub nedefiniranosti pa je Labirint brez fint dobrodošlo povezovanje dveh različnih načinov človekovega mišljenja in izražanja ter zanimivo enourno potovanje, ki s svojo scensko razgibanostjo, zanimivimi in poučnimi postajami, soudeležbo pri eksperimentiranju navduši ter prevzame mlado občinstvo. Labi-

Mojca Jan Zoran, Dnevnik, 24. 4. 2004

Razigrana znanost

Labirint brez fint ponuja otrokom in njihovim spremljevalcem vznemirljivo in sproščujoče radoživno popotovanje mimo naravoslovnih poskusov, dokazov in prevar, ki kar prehitro mine. Režiserka je premišljeno izkoristila izkušnje senzoričnega gledališča ter ob pomoči sodelavcev ustvarila atraktivno doživljajsko okolje za nevsiljivo predstavitev znanstvenih spoznanj.

Slavko Pezdir, Delo, 17. 4. 2004

Ne zmanjka jim tudi drznih zamisli Ljubljansko lutkovno gledališče že nekaj let uprizarja drzne zamisli in pogosto so njihove predstave dobrodošle tudi najstnikom in odraslim.

Tatjana Markovič
Dobro jutro, 24. 4. 2004

2004–05

Vihar

Ko smo bili še majhni

Labodje jezero

Svinjski pastir

Hrestač

Zakaj verjeti v zmaje

Predstavljajte si ...

Odtrgana slušalka

Mojster Šivic in Luna

Peter Zajec

Čarovnik iz Oza

Doktor Faust

Kreda

Hišica za punčke

Hamlet

Goske

PREMIERA: 9. 9. 2004, VELIKI ODER LGL

režija in scenografija:

Diego de Brea

dramaturgija:

Ajda Rooss Remeta

likovna zasnova lutk in kostumov:

Patricija Čičmir

asistent – tehnolog:

Mitja Ritmanič

glasba:

Nagisa Moritoki,

Srečo Bajda

(iz "Rumeno čudo"), J. S. Bach

(odlomki iz filmov "Tom in Jerry",

"Ženska z bisernim uhanom")

oblikovanje luči:

Božo Miler

računalniška animacija:

100

izdelava lutk in kostumov:

Jože Lašič,

Sandra Birjukov,

David Gašparič,

Žiga Lebar,

Maja Peterlin,

Maja Radišič,

Mitja Ritmanič

izdelava scene:

Smrekca d.o.o.

premierna zasedba:

Prospero

Karel Brišnik

Ariel

Brane Vižintin

Miranda

Martina Maurič Lazar

Mirandina zrcalna podoba

Andreja Štravs

Ferdinand

Gašper Malnar

Animacija lutk

Peter Dougan,

Iztok Jereb,

Gašper Malnar,

Nina Skrbinšek,

Marko Velkavrh

glasbena in zvočna spremljava

Nagisa Moritoki,

Andreja Štravs

vodja predstave:

Lojze Sedovnik

lučni mojster:

Božo Miler

odrska tehnika:

Andrej Slinkar,

Slavko Milošič

število ponovitev: **4**

število gledalcev: **377**

Vihar

Diego de Brea

po motivih Williama Shakespeara

Očarljivi Shakespeare "brez" Shakespeara

De Brea pa se je, različno od predhodnega Papagena, tokrat izrazito soočil z animatorsko zelo zahtevnimi lutkami, marionetami na več metrov dolgih, načeloma težko obvladljivih navezavah, in z mojstrsko zasedbo animatorjev pričaral posebej sanjske množične prizore s čajniki ali liki nastopajočih, presenetljivo uglasbene na - japonski glasbeni zven in celo "ikonografijo".

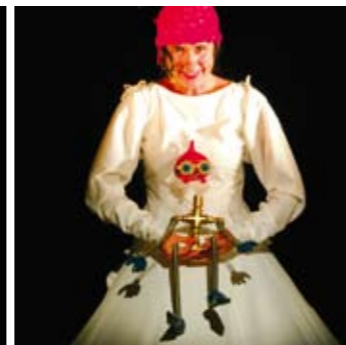
Uroš Smasek, Večer, 11. 9. 2004

Nasploh je bil Mirandin prizor dveh igralk in animatork, ki izražata njeno razposajenost v igri s svetilnikom, eden izmed najbolj komičnih, domišljenih in igri-vih trenutkov v predstavi, ki nas nenehno opominja, kako smo v vsakem svetu lahko majhni in veliki, prijazni ali strašni, dominantni ali pa podrejeni.

Na veličino vtisa o predstavi, ki še zdaleč nima vtisa monokulturnih korenin, od vsega najbolj črpa iz tradicij Vzhoda, pa pomembno vpliva japonske glasba Nagisa Moritoki. Ta izpolni pravljlična magijska doživetja, ki jih v popolno izdelani predstavi ne manjka.

Magda Tušar, Radio Slovenija 1, "Druga jutranja kronika", 10. 9. 2004

PREMIERA: 24. 9. 2004, MALI ODER LGL

režija:

Barbara Hieng Samobor

likovna zasnova:

Barbara Stupica

glasba:

Nino de Gleria

glasba posneta v studiu

Glasbeni arboretum

svetovalec za animacijo:

Brane Vižintin

lektura:

Barbara Rogelj

oblikovanje luči:

Miran Udovič,

Barbara Stupica

izdelava lutk:

Barbara Stupica, tehnična

pomoč **Mitja Ritmanič**

izdelava scene:

Sandra Birjukov,

Sandi Mikluš,

Maja Radišič

v predstavi so uporabljeni:

odlomek iz knjige Mary Poppins

Pamele L. Travers, pesmica

Halfway down the Stairs A. A.

Milneja in glasbeni motiv Music

to be born by – avtorja Mickey

Hart/Taro Hart

premierna zasedba:

Urška Hlebec

Maja Kunšič

vodja predstave:

Danilo Korelec

lučna mojstra:

Miran Udovič,

Božo Miler

število ponovitev: **27**

število gledalcev: **1.553**

Ko smo bili še majhni

Barbara Hieng Samobor

Veliki in majhni

Stožčasto krilo pa ni le imeniten zaslon za svetlobne in senčne projekcije, ampak tudi uporabno prilagodljiv lutkovni paravan, izza katerega je mogoče oživljati junake in dogodke iz pesniških utrinkov in pripovednih odlomkov (sprema in zanesljiva animatorka je Maja Kunšič).

Slavko Pezdir, Delo, 29. 9. 2004

Biti majhen

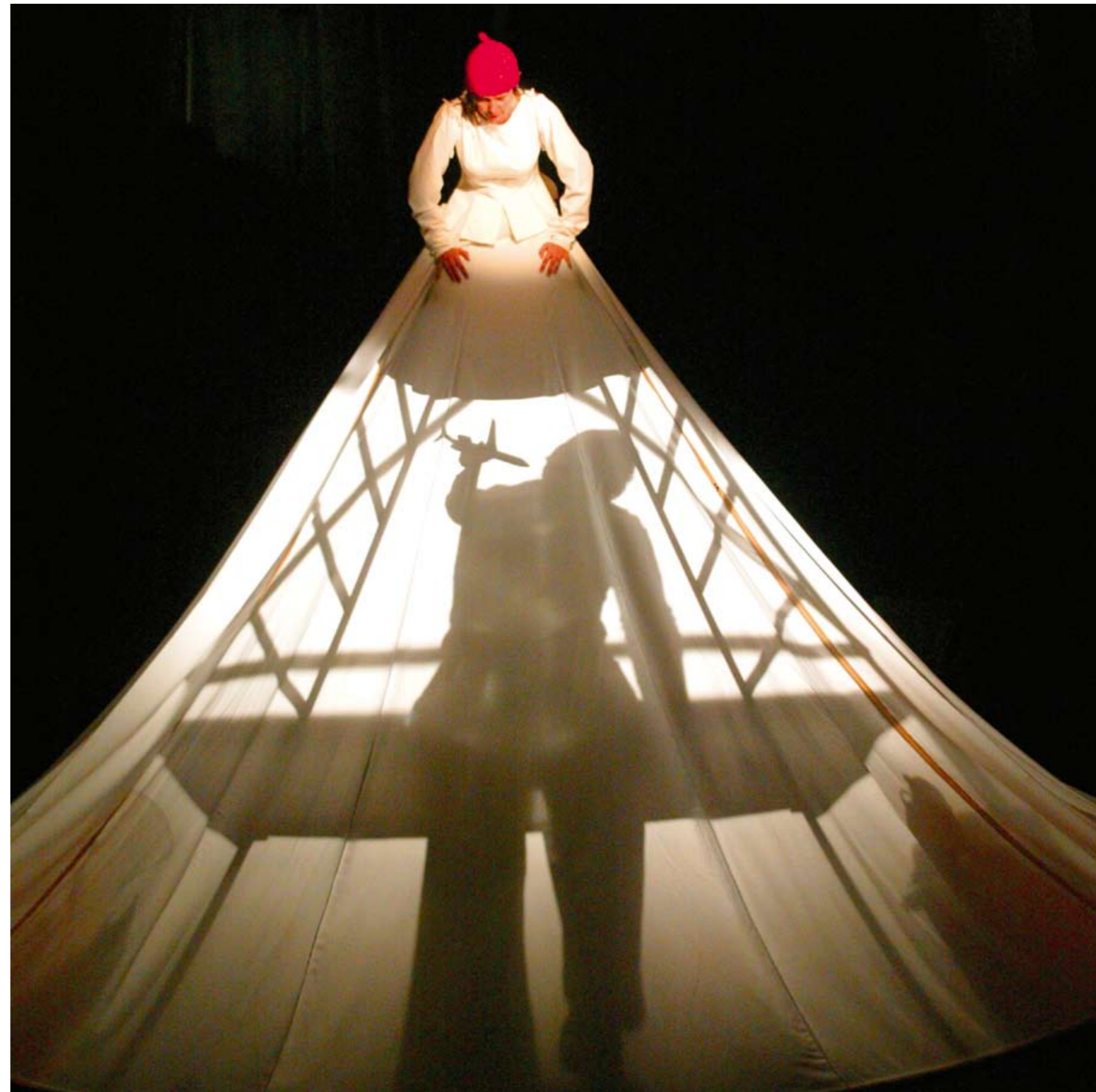
Urška izkušeno profesionalno obvlada svojo pozicijo »alma mater«. Z mimiko in gibi, toplim glasom, solidnim izvajanjem songov, predanim in toplim odnosom do materije/lutke lahko preigrava stanja univerzuma. Je Igralka, nosilka vsega, se igra in oživlja ter daje predstavi enakomerno tekoč subtilni ritem.

Mojca Jan Zoran, Dnevnik, 7. 10. 2004

Kostum domiselno "namesto" odra

V uprizoritvi so nadvse domiselno uporabljene in celovito prepletene različne lutkovne tehnike. Sicer pa predstava deluje obenem izrazito igrivo, skoraj sanjsko in občutno otožno, kakor hkratio uživanje otroštva in že spomin na njegovo minulost.

Uroš Smasek, Večer, 1. 10. 2004

PREMIERE: 3. 11. 2004, MALI ODER LGL

režija:

Ajda Rooss Remeta

likovna zasnova:

Špela Trobec

glasba:

Peter Iljič Čajkovski

glasbena priredba:

Andrej Sraka

koreografija:

Tanja Pezdir

lektura:

Tatjana Stanič

tehnologija lutk:

Žiga Lebar

izvajalci glasbe:

Dalibor Bernatovič (harfa),

Jure Gradišnik (trobenta),

Andrej Sraka (pozavna)

glasba posneta v studiu

Glasbeni arboretum

oblikovanje luči:

Miran Udovič

izdelava lutk:

Jože Lašič, Žiga Lebar,

Maja Peterlin, Mitja Ritmanič

izdelava scene:

Blaž Krže, Mitja Ritmanič,

Smrekca d.o.o.

premierna zasedba:

Polona Kores, tudi glasbena

spremljiva (violina),

Iztok Lužar,

Katja Povše, tudi glasbena

spremljiva (flavta)

vodja predstave:

Zvone Urbič

lučni mojster:

Miran Udovič

odrski tehnik:

Tomislav Bevanda

število ponovitev: **79**

število gledalcev: **8.747**

Labodje jezero

Peter Iljič Čajkovski
Ajda Rooss Remeta

Šele prava ljubezen ustvari junaka

Lutkovna uprizoritev skrbno izbranih prizorov iz znamenite baleta ponuja gledalcem zaradi premišljene tehnologije Žiga Lebarja tako rekoč čudežno hipno pretvorbo iz laboda v princeso in nazaj, z natančno domišljeno in izmojstreno animacijo (včasih tudi dveh partnerjev ob eni lutki) pa tudi skrbno stilizirane oz. prilagojene izvedbe nekaterih znamenitih baletnih solističnih točk belega in črnega laboda ter t. i. karakternih plesov treh nesojenih prinčevih nevest

Slavko Pezdir, Delo, 9. 11. 2004

NAGRADE

2006

10. svetovni festival lutkovne umetnosti, Praga 2006

Ajda Rooss, nagrada za priredbo klasične zgodbe

2006

Mednarodni festival Lutkovni pristan 2006, Maribor

Katja Povše, nagrada za igro in animacijo

Špela Trobec, nagrada za likovno podobo predstave

GOSTOVANJA

2005 Avstrija

2006 Češka, Poljska

Življenje po smrti

Močno skrčeno in natančno osredotočeno na osnovno ljubezensko tragično zgodbo med glavnima junakoma, je v nepretenciozni in ravno zato učinkoviti režiji **Ajde Remeta Rooss** in prefinjeni interpretaciji animatorjev **Katje Povše, Polone Kores** in **Iztoka Lužarja**, zaživela kot atmosfersko prepričljiva, krhka in otožna zgodba. Ta kljub tragičnemu koncu ostaja optimistična, saj se glavna junaka končno srečata »na oni strani«. In zakaj ne bi verjeli, da je vse res?

A.J., Slovenske novice, 11. 11. 2004

Labodja flavta proti čarovniški violini

Za omenjeno poosebitev glasbe pa sta zlasti zaslužni igralki in animatorki **Povšetova** in **Koresova**, ki skozi predstavo posebej sugestivno oživita dolgotrajni spopad med zakleto labodko in čarovnikom, ki jo je zaklel, prva na flavti, druga na "agresivnejši" violini.

Uroš Smasek, Večer, 5. 11. 2004

Žičnati elementi in nežno pletene zlate kepe delujejo kot dih, v katerem so ujete drobne lutke, ki jih vodijo igralci. Kot nekakšno nasprotje pa sta grad in kraljica mati, upodobljena neharmonično in celo agresivno. Predstava v celoti zaživi kot preigravanje različnih čustev in poetičnosti.

Aleksandra Gruden, Radio Slovenija Danes do 13-ih, 4. 11. 2004

PREMIERA: 5. 11. 2004, VELIKI ODER LGL

režija:

Barbara Hieng Samobar

likovna zasnova lutk in kostumov:

Barbara Stupica

scenografija:

Andrej Erjavec

glasba:

Milko Lazar

koreografija:

Tanja Pezdir

lektura:

Arko

tehnologija lutk:

Marjan Kunaver

svetovanje za animacijo:

Brane Vižintin

oblikovanje luči:

Božo Miler

izvedba glasbe:

Milko Lazar (čembalo,

saksofoni, klavir, trobenta,

flavte, tolkala, klavikord)

glasba posneta v studiu Lazarus

tonski mojster:

Milko Lazar

izdelava lutk:

Barbara Stupica,

Gregor Lorenci

izdelava kostumov:

Sandra Birjukov, Sanja Grcić,

Urška Polanc, Maja Radišič,

Barbara Hvala

poslikava scene:

Andrej Erjavec, Biba Tominc

maska:

Branka Pavlovič

frizure:

Stevo Pavlovič

premierna zasedba:

Cesar

Karel Brišnik

Cesarična, animacija pujskov

Martina Maurič Lazar

Princ

Gašper Malnar

Prva dvorna dama

Alenka Pirjevec

Druga dvorna dama

Nina Skrbinšek

Tretja dvorna dama,

Kuharica Avgušтина,

animacija Rožnatega

in Črtastega pujska

Asja Kahrmanović k. g.

vodja predstave:

Lojze Sedovnik

lučni mojster:

Božo Miler

odrska tehnika:

Slavko Milošič,

Iztok Vrhovnik

število ponovitev: **60**

število gledalcev: **11.703**

Duhovito in razigrano

Pika na i so igralci. Še enkrat so dokazali, da je ansambel Lutkovnega gledališča Ljubljana kot celota zavirljivo kakovosten. Izziv, ki jim ga je ponudila režiserka, so sprejeli s samozavestno energijo. Vsi so znali izkoristiti ponujeno priložnost. Bili so igralsko suvereni in razigrani, z izdelanimi karakterji in odlično kolektivno igro.

Najmočnejši člen v kakovostni ekipi je bila Martina Maurič Lazar v vlogi Cesarične. V svoji igrivi interpretaciji je znala združiti prevzetost in nebogljeno, sodobno razvajenost, preračunljivo otroško nečimrnost in osamljenost, naravno prebrisanost in zmagoslavje.

Mojca Jan Zoran, Dnevnik, 9. 11. 2004

Za ljubezen, s pujskom naprej!

Morebitni občutek odsotnosti lutk prepričljivo "premostijo" tudi nadvse domiselno izvedeni mehanični pujski v "čredi" na kolesih, ki po drugi plati predstavljajo še eno izmed cesarskih igrač. Posebej pa izstopa podobno izveden "solistični" črtasti pujski, ki povrh vsega prikupno miga z ušesi, odpira oči ali rilec ter ga princ in cesarična vzameta s seboj, ko nista več dobrodošla pri cesarju, ker se je hčerka poljubljala s "svinjskim pastirjem". Posebno poglavje je tudi glasba, ki zveni dvorsko karikirano, pravzaprav skorajda "polomljeno", kakor so lahko polomljene igrače, ter tako prispeva "piko na i" k vsesplošno duhoviti predstavi.

Uroš Smasek, Večer, 11. 11. 2004

Svinjski pastir

Hans Christian Andersen
Katarina Marinčič

PREMIERA: 30. 12. 2004, VELIKI ODER LGL

režija:

Sebastijan Horvat

likovna zasnova scene,
kostumov, mask in lutk:

Petra Veber

glasba:

Drago Ivanuša

lektura:

Tatjana Stanič

tehnologija lutk:

Žiga Lebar

oblikovanje luči:

Miran Udovič

oblikovanje maske in pričesk:

Luka Mirjan Simšič

izvajalci glasbe:

Jelena Ždrale (violina, viola),

Dušanka Istenič (flavta),

Robi Piki (kitara),

Drago Ivanuša (harmonika,

klavir)

izdelava lutk in scenskih

elementov:

Jože Lašič, Špela Glavan,

Žiga Lebar, Mitja Ritmanič

izdelava kostumov:

Sandra Birjukov, Maja

Peterlin, Urška Polanc,

Maja Radišič, Jože Zalar ml.

izdelava scene:

Jože Zalar ml., Smrekca d.o.o.

poslikava scene:

Petra Veber

premierna zasedba:

Marie, princesa Pirlipat

Katja Povše

Kristjan Elias Drossel,

izdelovalec igrač, slikar,

pozlatar, dvorni urar, astronom

Brane Vižintin

Hrestač, Krištof

Iztok Lužar

Oče, Kralj

Iztok Jereb

Mama, Kraljica

Sonja Kononenko

Gospa Mauserinksova

Iuna Ornik

Prvi čarovnikov pomočnik

Andreja Štravs k. g.

Drugi čarovnikov pomočnik

Irena Zubalič Žan

Tarzan, Gost na večerji, Beduin

Jernej Slapernik

Gostja na večerji, Gejša

Lucija Drolc

vodja predstave:

Zvone Urbič

lučni mojster:

Miran Udovič

odrska tehnika:

Danilo Korelec,

Andrej Slinkar

število ponovitev: **28**

število gledalcev: **4.537**

./.../ dinamična in hkrati tankočutna predstava, v kateri svet lutk oživi skozi odlično igrancev. ./.../ Domišljeno in zelo posrečeno likovno zasnovano Petre Veber vse skozi sledi in dopolnjuje igra v njeni večplastnosti in ponuja veliko možnosti manipulacije z nivoji zavedanja. Iluzija oživiljene lutke ponuja veliko avanture za mlade kot tudi starejše gledalce.

Aleksandra Gruden, Radio Slovenija 1
Druga jutranja kronika, 31. 12. 2004

Nekoliko premalo povezano

Poleg tega pa se je Hrestač bolj kot spektakel pohvalno izkazal kot splet izredno sugestivnih, ponekod celo rahlo srbljivih sanjskih prizorov iz domišljije ali (tudi) resničnosti. Sicer gre za še eno izmed predstav LGL, ki bolj kakor na lutkah temeljijo na živi igri. Prizori pa posebej prevzamejo, ko na primer "zamrznejo" resnično dogajanje in omogočijo "nastop" domišljijem ali ko domnevno "preskočijo" iz resničnosti v sanje in obratno.

V večinoma popolni igralski zasedbi je treba izpostaviti vsaj Iuno Ornik v izjemno večplastno odigrani vlogi voditeljice mišje vojske ali Braneta Vižintina, ki v prav tako večplastni vlogi najprej že "zakrivi" darilo hrestača za tretje orehov, ter nenazadnje skorajda zlovešča čarovnikova pomočnika.

Uroš Smasek, Večer, 4. 1. 2005

Čudežnost preobrazb

Avtor odrske priredbe in režiser Sebastijan Horvat (o prevajalcu v gledališkem listu ni podatka) je zajeto in razmeroma zapleteno romantično pripoved na več ravneh, z množico resničnih in domišljijjskih protagonistov ter čudežnih pravljicnih preobrazb in preskokov v času in prostoru, premišljeno, selektivno in pregledno prelil v dobro uro živahnega, duhovitega in čarobnega odrskega dogajanja.

Slavko Pezdir, Delo, 4. 1. 2005

Hrestač

E. T. A. Hoffmann
Sebastijan Horvat

PREMIERA: 22. 3. 2005, VELIKI ODER LGL

režija in scenografija:

Jaka Ivanc

dramaturgija:

Jera Ivanc

lektura:

Arko

likovna zasnova lutk, mask in

kostumov:

Patricija Čičmir

avtor in izvajalec glasbe:

Davor Herceg

oblikovanje luči:

Božo Miler

izdelava lutk:

Jože Lašič, Miha Jež,

Špela Glavan, Mitja Ritmanič

izdelava kostumov:

Sandra Birjukov, Maja Peterlin,

Urška Polanc, Maja Radišič

izdelava scene:

Branko Drekonja, Jože Zalar ml.

glasba posneta v studiu

Blue Box Sound Design

premierna zasedba:

Sanja

Katja Povše

Matevž

Brane Vižintin

Andrej

Gašper Malnar

Kresnik

Brane Vižintin

Vila

Iuna Ornik

Zmaj

Iztok Lužar

Bela žena

Nina Skrbinšek

Šotek

Gašper Malnar

Nadanojla

Martina Maurič Lazar

Mora

Sonja Kononenko

Drevo

Božo Vovk

Netek

Katja Povše

vodja predstave:

Lojze Sedovnik

lučni mojster:

Božo Miler

odrska tehnika:

Tomislav Bevanda,

Slavko Milošič

število ponovitev: **23**

število gledalcev: **4.124**

Za ljubezen, proti vojni

V predstavi bajeslovci prepričljivo oživijo po zaslugi večino samih izvrstnih igralskih stvaritev. Kakor že običajno sta nadvse posrečena Brane Vižintin kot kralj Kresnik, "izrasel" iz gobe, ki se zaletavo odloči za vojno in, duhovito, komaj zavilni težek kraljevski meč, ter Iuna Ornik kot njegova kraljica, vila, "izrasla" iz cvetice, ki zaradi družinskega nesporazuma kuha zamero do nje, a ga dejansko ljubi. Nenazadnje pa je posebej posrečen, denimo, prizor med Martino Maurič Lazar kot Nadanojlo v podobi pikapolonice in Gašperjem Malnarjem kot Šotkom v podobi hroščka, ki naj bi v prid ljubezni in proti vojni izključno profesionalno uprizorila odlomek iz Shakespearovega Romea in Julije, a si navsezadnje zares izkažeta ljubezen, četudi se zaradi tega nepredvideno znajdeta hroščevsko nemočno na hrbtu...

Uroš Smasek, Večer, 24. 3. 2005

V predstavi, ki je bila do malih gledalcev ljubkujoče mehka, polna nežno valovitih gibov, poplesajoče drobčenih korakov, prepričajo igralci z otroško ekspresivnostjo, ki je opazna v obrazni mimiki v že tako povsem obvladanih igralskih likih, čeprav že na prvi pogled svet bajeslovnega pričara barvno bogata, ilustrativno močna scenografija in zelo domiselna kostumografija.

*Magda Tušar, Radio Slovenija 1
Druga jutranja kronika, 23. 3. 2005*

Dvakrat dobro

Z igralskimi veščinami, ki so jih nadgradili s svojim lutkarskim znanjem (predvsem gre tu za razumevanje in dobro izrabljanje občutka za lutko, saj se vsi nastopajoči kljub svoji predvsem »človeško-igralski« navzočnosti znajo »umakniti« liku), so ustvarili dobre vloge. Naj izpostavim njihovo odlično kolektivno igro, ki je omogočila predstavi, da zaživi v vsem svojem humorju in pravljčni toplini.

Mojca J. Zoran, Dnevnik, 31. 3. 2005

Verjeti je treba

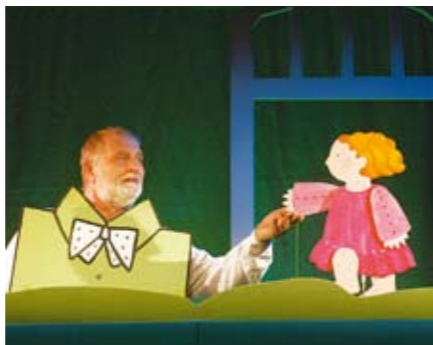
Režiser in scenograf Jaka Ivanc je ob sodelovanju avtorice in dramaturginje uprizoritve ter lektorja Arka nekoliko preobsežno ter mestoma najbrž tudi problemsko in jezikovno prezahtevno besedilo za najmlajše postavil na oder tekoče in pregledno ter s pravšnjo mero živopisane pravljčne spektakularnosti, dobrodušnosti in čarobnosti.

Slavko Pezdir, Delo, 24. 3. 2005

Zakaj verjeti v zmaje

Jera Ivanc

PREMIERA: 23. 3. 2005, MALI ODER LGL

režija:

Matjaž Loboda

likovna zasnova:

Mojca Cerjak

glasba:

Nino de Gleria

lektura:

Barbara Rogelj

oblikovanje luči:

Miran Udovič

izdelava lutk in scene:

**Jože Lašič, Špela Glavan,
Žiga Lebar, Mitja Ritmanič,
Jože Zalar ml., Smrekca d.o.o.**

poslikava lutk:

Vlado Stjepić

izdelava kostumov:

**Sandra Birjukov, Maja Peterlin,
Urška Polanc, Maja Radišič**

izvajalci glasbe:

Nino de Gleria, Jelena Ždrale

glasba posneta v studiu

Glasbeni arboretum

premierna zasedba:

Očka (in še marsikaj ...)

Iztok Jereb

Naja

Urška Hlebec, vodita

Urška Hlebec, Izток Jereb

Pastirc

Maja Kunšič

Mlinar

Maja Kunšič,

vodi **Marko Velkavrh**

Polž Joško

Iztok Jereb,

vodi **Marko Velkavrh**

Župan Okrogle dežele

Maja Kunšič

Galeb

vodi **Marko Velkavrh**

Riba

vodi **Maja Kunšič**

Kralj Četrtno, Kralj Ajaj,

Princeska Aja, Princ

Iztok Jereb

Eva

vodi **Iztok Jereb**

Ovčke

vodita **Marko Velkavrh,**

Iztok Jereb

Luna

vodi **Iztok Jereb**

Veliki voz

vodi **Marko Velkavrh**

Metulj

vodi **Iztok Jereb**

sodeluje še

Iztok Vrhovnik

vodja predstave:

Zvone Urbič

lučni mojster:

Miran Udovič

odrski tehnik:

Iztok Vrhovnik

število ponovitev: **40**

število gledalcev: **2.786**

Predstavljajte si ...

Matjaž Loboda

Dvakrat dobro

Ob besedilu, likovni podobi in premišljeni režiji imajo levji delež pri uspehu uprizoritve igralci, med katerimi je v prvem planu **Iztok Jereb**. Že njegov glas in njegova značilna dobra interpretacija sta dovolj, da vzpostavita »čarobno«
domišljjsko vzdušje. Nesporne so tudi njegove animatorske kvalitete.

Mojca Jan Zoran, Dnevnik, 31. 3. 2005

Očarljivo o pravljicnem

Predstava se namreč izkaže ne zgolj za zelo nežno ali za preprost preplet lutkarstva s pravljicnim, temveč za prav očarljivo. Predstavlja pa izvedbeno povsem neprisljen, skrajno pristen, nikakor ne nasilno-poučen "sprehod" skozi svet lutkovne umetnosti, ki je seveda dogajanje prepleten in obogaten s svetom pravljic.

Uroš Smasek, Večer, 26. 3. 2005

PREMIERA: 31. 5. 2005, VELIKI ODER LGL

režija in koreografija:

Sanja Nešković Peršin

dialogi, besedila songov in dramaturgija:

Iztok Lovrič

likovna zasnova scene in rekvizitov:

Matej Filipčič

likovna zasnova kostumov in lutk:

Alan Hranitelj

glasba:

Sašo Kalan

glasba za songe:

Sašo Kalan, Davor Herceg

korepeticije:

Davor Herceg

lektura:

Tatjana Stanič

oblikovanje luči:

Miran Udovič

oblikovanje maske in pričesek:

Barbara Pavlin

izdelava kostumov:

Sandra Birjukov, Maja Peterlin, Urška Polanc, Maja Radišič

izdelava lutk in rekvizitov:

Špela Glavan,

Žiga Lebar

izdelava scene:

Smrekca d.o.o.

glasba posneta v studiu Blue Box Sound Design

premierna zasedba:

Mach

Miha Arh

Šebestova

Sanja Nešković Peršin

Učiteljica

Sonja Kononenko

Gorjanc, Neandertalec

Iztok Lužar

Ravnatelj, Gospod z očali

Jernej Slapernik

Špela

Asja Kahrmanović

Koprivc, Jonatan

Maja Kunšič

Glas iz slušalke

Asja Kahrmanović

Uvodni nagovor

Matjaž Tribušon

vodja predstave:

Lojze Sedovnik

razsvetljava:

Klemen Cedilnik,

Miran Udovič

odrska tehnika:

Danilo Korelec,

Andrej Slinkar

število ponovitev: **27**

število gledalcev: **3.865**

Halo – prekinjena linija!

Kljub občasnim gibanjem po robu (predvsem zaradi interpretacije določenih vlog) je enourna predstava izredno tekoča, živahna, celovita, komunikativna in kot celota uprizoritveno prepričljiva (tako z zornega kota kritika kot z zornega kota neobremenjenega gledalca, željnega kakovostne zabave).

Kot vedno, tokrat pa zaradi koncepta še prav posebno, je bil učinek celote odvisen od tega, kako so zasnovo razumeli in posvojili udejanjevalci režiserkinih idej – igralci. Najmočnejši je bil razred z učiteljico: **Miha Arh, Sanja Nešković Peršin, Izток Lužar, Asja Kahrmanović** in **Sonja Kononenko**. Vsak od njih je odlično deloval kot del skupine (ki je z njihovo odlično skupinsko igro postala dodatni igralec na odru) in kot posameznik

Mojca Jan Zoran, Dnevnik, 3. 6. 2005

Liki posameznih odrskih oseb, v katerih se je zlahka spoznal kak šoloobvezen mučenec, so bili odigrani, odpeti in odplesani odrsko doživeto, vendar so njihovi prepoznavni in natančno izrisani karakterji spretiravali, naglaševali značajske lastnosti z umetno in skrajda marionetno izoblikovanimi gibi, vendarle preišljeno preskočili mejo realizma in padli v deželo izmišljenega, sanjskega, čudežnega in vse obsegajoče fiktivnega.

Madga Tušar, Radio Slovenija 1
Danes ob 13-ih, 1. 6. 2005

Odlično, a žal premalo lutkovno

Zato pa si zaslužita posebno pohvalo scenška izvedba razreda (ta se večkrat dobesedno razpolovi med učenci in učiteljico in tako odpre pogled na nadaljnje dogajanje) ter skrajno stiliziran, a prav zato nadvse zgovoren in duhovit prizor "na avtobusu" (samo z visečimi ročaji za potnike na stojščih). Nena zadnje pa je treba pohvaliti tudi hipnotično, deloma repetitivno in obenem dinamično scensko glasbo, ki dodatno razgiba uprizoritev.

Uroš Smasek, Večer, 4. 6. 2005

Švejkovsko radoživo

Režiserka in koreografka **Sanja Nešković Peršin** je ustvarila celostno domišljeno in z vseskozi dobrohotno švejkovsko radoživostjo prežeto predstavo, v kateri je odmerjeno in ubrano prepletala prvine dramskega, plesnega in glasbenega gledališča (ročne lutke se smiselno in učinkovito pojavijo le v prizoru slikovitega Koprivčevega boja z boleznijo).

Slavko Pezdir, Delo, 4. 6. 2005

Odtrgana slušalka

Iztok Lovrič

po motivih istoimenske slikanice avtorjev Miloša Macoureka in Adolfa Barna

PREMIERA: 7. 7. 2005, VELIKI ODER LGL

prevod:

Tina Mahkota

dramatizacija in režija:

Jan Zakonjšek

likovna zasnova lutk:

Špela Trobec

scenografija:

Ana Rahela Klopčič

glasba:

Milko Lazar

besedila songov:

Andrej Rozman Roza

lektura:

Barbara Rogelj

oblikovanje luči:

Božo Miler

tehnološko svetovanje:

Mitja Ritmanič

oblikovanje lutk:

Jože Lašič

izdelava scene:

Smrekca d.o.o.

izdelava lutk in rekvizitov:

Špela Glavan, Miha Jež,

Žiga Lebar, Mitja Ritmanič

izdelava kostumov:

Sandra Birjukov,

Maja Peterlin, Urška Polanc,

Maja Radišič

izvedba glasbe:

Milko Lazar (klavir, saksofoni,

klarinet, basklarinet, trobenta,

sintetizator, violončelo, tolkala)

glasba posneta v studiu Lazarus

tonski mojster:

Milko Lazar

premierna zasedba:

Mojster ceremonije

Brane Vižintin

Pomočnik mojstra ceremonije

Miha Arh

Mojster Šivic

Martina Maurič Lazar

Škofic

Gašper Malnar

Helga

Katja Povše

Ukulelar

Iztok Lužar

Velikan

Brane Vižintin

Meščani, Župan, Vitez, Turista,

Kup smeti, Metulji, Zmaj, Gozdne

živali, Angel, Nebeški konji, Krava

vsi sodelujoči

vodja predstave:

Zvone Urbič,

Klemen Cedilnik

lučni mojster:

Božo Miler

odrska tehnika:

Tomislav Bevanda,

Slavko Milošič

število ponovitev: **18**

število gledalcev: **776**

Mojster Šivic in Luna

Mickle Maher

Potovanje kot odkrivanje

Brane Vižintin, Miha Arh, Martina Maurič Lazar, Gašper Malnar, Katja Povše, Izток Lužar so bili na isti valovni dolžini. V svojih vlogah so delovali igralsko tehnično brezhibno. Vsa ekipa daje vtis popolnega ujemanja in osebnega razumevanja koncepta, posledica tega so njihove interpretacije, v katerih sta izstopajoči vrlini inteligenca in zmožnost izraziti svoje specialne izrazne prednosti.

Mojca Jan Zoran, Dnevnik, 11. 7. 2005

Čarobna predstava, ki natančno vodi otrokovo domišljijo skozi pravljčni svet, ga hkrati zabava s smešnimi prizori, porednost junakov in izrednimi lutkami. /.../ Mojster Šivic in luna je tako odličen primer predstave, ki otroku omogoči, da začuti, kako je, če se lahko naseli v neskončnost čarovni-je odrskega sveta.

Tadeja Krečič, Radio Slovenija 1 Danes ob 13-ih, 8. 7. 2005

Prvinsko, minuciozno in mojstrsko

Pogosto duhovita uprizoritev obenem nadvse izvimo in tehtno obravnava pot skozi življenje in smrt, pri čemer pohvalno ni osovraženo pedagoška ali konvencionalno tragična, a zato tembolj polna tudi posrečenih izvedbenih domislic

Uroš Smasek, Večer, 8. 7. 2005

PREMIERA: 14. 10. 2005, MALI ODER LGL

režija in dramaturgija:

Matjaž Pograjc

likovna zasnova lutk po
ilustracijah Beatrix Potter
pripravila:

Barbara Stupica

likovna zasnova scene:

Barbara Stupica

glasba in korepeticije:

Silence

Boris Benko,

Primož Hladnik

lektura:

Barbara Rogelj

oblikovanje luči:

Miran Udovič

glasbena izvedba, posnetek

in produkcija:

Silence

glasba posneta v studiu Daily Girl

izdelava lutk:

Sandra Birjukov, Iztok Bobič,

Špela Glavan, Gregor Lorenci,

Maja Radišič, Mitja Ritmanič

izdelava scene:

Iztok Bobič, Gregor Lorenci,

Sandi Mikluž, Maja Radišič,

Barbara Stupica

premierna zasedba:

Peter Zajec

Katja Povše

Gospa Zajčeva, Zajko starejši,

Mačka, Gregor

Iztok Lužar

Benjamin Zajko, Gospa Mrvica

Iuna Ornik

Trije vrabci, zajčice – Klapica,

Kosmina, Bombažka

Katja Povše, Iuna Ornik,

Iztok Lužar

vodja predstave:

Zvone Urbič

lučni mojster:

Miran Udovič

odrski tehnik:

Tomislav Bevanda

število ponovitev: **45**

število gledalcev: **3.696**

Pohvalno za vse starosti

Člani animatorsko-igralskega tria - **Katja Povše** v očarljivi naslovni vlogi ter **Iuna Ornik** in **Iztok Lužar** v več raznovrstnih vlogah, vsi skupaj pa še pri drugih likih - se izkažejo tudi pevsko. Uprizoritev je namreč po eni plati glasbeno zelo umirjeno-poetična, toda po drugi obenem zasnovana tako, kakor da gre za pravi muzikal. Skratka, pohvalo si zasluži še duet Pograjčevih zvestih glasbenih sodelavcev

Uroš Smasek, Večer, 18. 10. 2005

Peter Zajec za srečne otroke

Vsi nastopajoči, **Katja Povše**, **Iuna Ornik** in **Iztok Lužar**, so s svojimi vlogami v animatorskem in igralskem smislu dokazali, da niso kar tako med vodilnimi slovenskimi lutkovnimi interpeti. Ob dobro izdelanih likih (odličen je Iztok Lužar v glasovni interpretaciji gospe Zajčeve) delujejo kot dobro ujema

joča se in kakovostno izenačena celota. *Peter Zajec* je kakovostna, v celoti neposredna in pristrčna (v najširšem in najboljšem pomenu te besede), v svojem gledališkem izrazu pa natančna in kompleksna gledališka predstava za najmlajše in vse, ki jih ni sram biti srečen otrok.

Mojca Jan Zoran, Dnevnik, 19. 10. 2005

Mehko, toplo in nežno

Avtorica likovne zasnove Barbara Stupica je lutke zasnovala po ilustracijah Beatrix Potter in ustvarila ročne lutke privlačnega videza najbolj priljubljenih otroških plišastih igrač, ki bi jih najbrž želel pobožati in se ob njih »pocrkljati« vsak otrok.

Slavko Pezdir, Delo, 18. 10. 2005

Peter Zajec

Beatrix Potter
Blažka Müller Pograjc

PREMIERA: 21. 10. 2005, VELIKI ODER LGL

režija in likovna podoba

uprizoritve:

Silvan Omerzu

dramaturgija:

Andrej Jaklič

glasba:

Magnifico, Schatzi

besedila songov in korepeticije:

Barbara Pešut

koreografija:

Mojca Horvat

lektura:

Tatjana Stanič

oblikovanje luči:

Božo Miler

izvajalci glasbe:

Dom svobode

glasba posneta v studiu

Dom svobode

izdelava lutk:

Silvan Omerzu,

Jože Lašič (oblikovanje glave),

Iztok Bobič, Špela Glavan,

Miha Jež, Peter Lebar,

Žiga Lebar, Maja Peterlin,

Urška Polanc, Mitja Ritmanič

izdelava kostumov:

Sandra Birjukov, Izток Hrga,

Maja Peterlin, Urška Polanc

izdelava scene:

Iztok Bobič, Špela Glavan,

Miha Jež, Mitja Ritmanič,

Smrekca d.o.o.

premierna zasedba:

Stric Henrik, Oz

Karel Brišnik

Teta Ema, Zahodna vešča

Nina Skrbinšek

Doroteja

Martina Maurič Lazar

Strašilo

Gašper Malnar

Drvar

Miha Arh

Lev

Brane Vižintin

Vzhodna vešča,

Južna vešča Glinda

Sonja Kononenko

Severna vešča

Asja Kahrmanović

Stražar

Jernej Slapernik

1. opica

Maja Kunšič

2. opica

Irena Zubalič Žan

Pedenjci, zbor opic,

volkovi in krokarji

vodijo **Karel Brišnik,**

Asja Kahrmanović,

Sonja Kononenko,

Jernej Slapernik

vodja predstave:

Lojze Sedovnik

lučni mojster:

Božo Miler

odrska tehnika:

Danilo Korelec,

Iztok Vrhovnik

garderobkerka:

Jadranka Pavlovič

število ponovitev: **20**

število gledalcev: **3.824**

Oživljena domišljija lutk

Ob omenjenem osrednjem delu, uprizorjenem večinoma igralško ali vsaj ne izključno klasično lutkovno ter nadgrajenem še zelo posrečeno koreografsko in glasbeno-pevsko (tudi po zaslugi nastopajočih, a z najbrž zgolj premiersko pomanjkljivostjo ponekod slabo slišnega petja v živo in nekoliko premalo razgibanega dogajanja), bi morebiti kdo lahko pomislil, da je šlo za uprizoritveno manj zahtevno dejanje morda lutkovno preveč zapletene dramaturgije. Vendar je Omerzu z dramaturgom Andrejem Jakličem tako materializiral Dorotejino domišljijo in značaj. S tem je posrečeno nakazal oživljeno domišljijo drobne lutke iz uvodnega in zaključnega dela uprizoritve ter povrh vsega simbolično celo lutk nasploh.

Uroš Smasek, Večer, 4. 11. 2005

Ne čisto Omerzujev čarovnik

Koreografski del Mojce Horvat je odlično. V živo izvajanih songih so igralci v gibu suvereni, karakterno prepoznavni in sposobni napolniti prazen oder.

V predstavi je nastopilo enajst igralcev LGL. Kot celota so delovali suvereno in znova, kot sem zapisala že večkrat, dokazali svoj kvalitetni primat v slovenskem lutkovnem prostoru. Z vsestranskostjo, energijo in izdelanostjo lika je med dobro oblikovanimi vlogami kolegov v vlogi Doroteje izstopala **Martina Maurič Lazar**.

*Mojca Jan Zoran
Dnevnik, 24. 10. 2005*

Predstava z elementi muzikla /.../ je otroško nevsiljiva, domiselno speljana, lutkovno širokopotezna in brezmejno izvirna, že kar strašljiva, igralsko globoko doživeta, plesno in pevsko komična ter dogajanja polna stvaritev.

*Magda Tušar, Radio Slovenija 1
Druga jutranja kronika, 22. 10. 2005*

Čarovnik iz Oza

Frank Lyman Baum
Andrej Jaklič

PREMIERA: 12. 11. 1982, POSTAVITEV Z NOVO ZASEDBO 24. 10. 2005, ODER POD ZVEZDAMI LGL

priredba besedila in dramaturgija:

Jelena Sitar, Igor Cvetko

režija:

Jelena Sitar

lutke in scena:

Milan Klemenčič

glasbena oprema:

Igor Cvetko

oblikovanje luči:

Miran Udovič

mentorstvo za animacijo:

Alenka Pirjevec

izdelava in poslikava lutkovnih

kopij:

Jože Lašič

izdelava kostumskih kopij:

Maja Peterlin

izdelava scenskih kopij:

Jože Lašič, Aleksandra

Gruden, Vlado Stjepić

poslikava scenskih kopij:

Vlado Stjepić

navezava lutk:

Mitja Ritmanič

premierna zasedba:

Doktor Faust, profesor v

Wittenbergu

Karel Brišnik,

vodita **Karel Brišnik,**

Alenka Pirjevec

Wagner, njegov oskrbnik

Iztok Jereb

Gašperček

Alenka Pirjevec

Hektor, vojvoda v Parmi

Iztok Jereb

Karon, čolnar

Iztok Jereb,

vodi **Alenka Pirjevec**

Pluton, gospodar podzemlja

Karel Brišnik

Mefisto

Iztok Jereb

Asmodej

Irena Zubalič Žan

Viclipucli

Alenka Pirjevec

Lepa Helena

Iztok Jereb,

vodi **Alenka Pirjevec**

Dobri duh

glas **Irena Zubalič Žan**

Hudobni duh

glas **Iztok Jereb**

Kozla in stražarja

vodi **Karel Brišnik**

vodja predstave in lučni mojster:

Miran Udovič

vodenje glasbe:

Irena Zubalič Žan

zvočni efekti:

Iztok Jereb, Miran Udovič,

Irena Zubalič Žan

število ponovitev: **79**

število gledalcev: **4.461**

Igra z dušami in za duše

Obenem pa se upri-
zoritev razplete tudi v zmagoslavje
žive umetnosti lutkarstva, v kateri
mojstri animacije zmorejo s pro-
dornostjo svojih duhov, spretno-
stjo prstov in okretnostjo glasov
prepričljivo oživiti ohranjene oz.
natančno rekonstruirane »mrtve«
predmete oz. lutke in jim vdihniti
»duše« oz. živost polnokrvnih oseb.

Slavko Pezdir, Delo, 14. 11. 2007

GOSTOVANJA

2006 Belgija

2007 Norwich

2008 Belgija

2008 Indija

Doktor Faust

Milan Klemenčič

po motivih iz 18. stoletja

PREMIERA: 2. 12. 2005, VELIKI ODER LGL

režija in dramaturgija:

Barbara Bulatović

likovna zasnova:

Boštjan Franc Avguštin

glasba:

Jelena Ždrale, Nino de Gleria

lektura:

Arko

oblikovanje luči:

Božo Miler

glasbena izvedba:

Jelena Ždrale, Nino de

Gleria, Blaž Celarec, Primož

Fleischman, Boštjan Gombač,

Sergej Randjelović

glasovni efekti:

Primož Fleischman

glasbena produkcija:

Glasbeni arboretum

izdelava lutk in scene:

Boštjan Franc Avguštin,

Barbara Bulatović,

Iztok Bobič, Špela Glavan,

Mitja Ritmanič, Smrekca d.o.o.

izdelava lutkovnih in igralskih

kostumov:

Sandra Birjukov,

Urška Polanc, Maja Radišič

Neverjetno oživljene čačke

Toda v prid predstave je treba opozoriti, da sploh ni primerna zgolj za najmlajše, temveč za vsakogar, ki premore le kanček starostno neomejene domišljije, da se bo prepustil presenetljivemu toku lutkovno fascinantno oživljenih risb oziroma čičk in čačk.

Uroš Smasek, Večer, 7. 12. 2005

premierna zasedba:

Jon

Gašper Malnar

Sofus

Brane Vižintin

Škrat Komle

Sonja Kononenko

Kralj, Kraljica, Prijateljica kraljična

Ema, Mama, Friderik Olsen

Martina Maurič Lazar

Babica

Lučka Drolc

Razne živali

Lučka Drolc,

Sonja Kononenko,

Gašper Malnar,

Martina Maurič Lazar,

Brane Vižintin

vodita še

Slavko Milošič,

Andrej Slinkar

Ta predstava vsakemu otroku pove, da je vse, kar nariše, izdelava, zgnete, zapoje, zapleše dobro in prav, kajti vselej nastane nekaj njegovega in nekaj, kar še ni bilo. Ustvarjene reči imajo vedno svojo vlogo in najdejo svoj pomen same, ne da bi se pustile načrtovati, preverjati in nadzorovati. Na osnovi tega vodila je nastala tudi predstava. V njej se niso mučili, pametovali ali moralizirali, so pa zato brez odvečnega truda igralci izrabljali priložnosti, ki so se jim ponujale v besednih igrah, ali v številnih elementih navidezne scenске razmetanosti, zato je bil učinek vsega včasih presenetljivo čaroben in včasih nepričakovano smešen.

Magda Tušar, Radio Slovenija 1
Druga jutranja kronika, 3. 12. 2005

vodja predstave:

Lojze Sedovnik

lučni mojster:

Božo Miler

tehnika:

Slavko Milošič,

Andrej Slinkar

število ponovitev: **58**

število gledalcev: **10.624**

Oživljene in vprostorjene črte

Zgodba o radovednem in radoživem dečku Jonu, ki si z najdeno »čarobno« kredo nariše na hišno ograjo prijatelja Sofusa in nato še vrata za skupni potep po »onostranstvu« prostodušne otroške domišljije, kjer logiko sveta odraslih nadomestijo povsem nova, drugačna in za oba mnogo bolj vznemirljiva »pravila igre« ter izmišljena bitja, se je izkazala za nadvse inspirativno spodbudo svobodne, duhovite, ambiciozne, celostno domišljene ter zlasti likovno in lutkovno oz. tehnološko in animacijsko inovativne uprizoritve.

Slavko Pezdir, Delo, 7. 12. 2005

Kreda

Čičke čačke za najmlajše

Barbara Bulatović

po motivih pravljice Zinken Hopp
Čarodejna kreda

Hišica za punčke

Urška Hlebec

režija:

Urška Hlebec

likovna zasnova:

Jože Lašič

glasba, glasbena izvedba,

korepeticije, posnetek in

produkcija:

Tomaž O. Rous, Urban Soban

lektura:

Tatjana Stanič

oblikovanje luči:

Miran Udovič

animacijska priprava:

Peter Dougan, Breda Hrovatin

videoposnetek in svetovanje

svetlobne podobe:

Damijan Cavazza

animacija lutk na videoposnetku:

Peter Dougan, Breda

Hrovatin, Jernej Slapernik

song na posnetku poje:

Urban Soban

izdelava lutk:

Jože Lašič

izdelava kostumov:

Sandra Birjukov, Urška

Polanc, Maja Radišič

navežava lutk:

Jernej Slapernik

navežava lutk za videoposnetek:

Alenka Pirjevec

izdelava scene:

Jože Lašič, Smrekca d.o.o.

premierna zasedba:

Inis

Maja Kunšič

Jan

Jernej Slapernik

Mali Jan

Jernej Slapernik,

vodita **Jernej Slapernik,**

Asja Kahrmanović

Babica

Nina Skrbinšek

Mama

Asja Kahrmanović

Oče

Miha Arh, vodita **Miha Arh,**

Jernej Slapernik

Kužek

Nina Skrbinšek

Harlekin

Miha Arh

Kolombina

Asja Kahrmanović

Za punčke

Zanimivejša je forma predstave. Avtorica režijsko vzpostavlja odnos med lutko in živim igralcem ter zanimivo obrne pričakovani zorni kot. V njeni predstavi je na vrvico navezana marioneta boj resnična in realna kot igralec, ki se pojavlja kot lik ali kot zgodovinski gledališki arhetip (Harlekin in Kolombina). S spretnim pogledom v »črevesje« marionetnega gledališča, na most z animatorji igralci, vzpostavi še eno dimenzijo – od marionete ločen glas udejanji, utelesi in personificira. Tako se znajdemo v izzivalnem vrtincu različnih zornih kotov in elementov.

Mojca Jan Zoran, Dnevnik, 28. 2. 2006

vodja predstave:

Zvone Urbič

lučni mojster:

Miran Udovič

odrska tehnika:

Danilo Korelec,

Iztok Vrhovnik

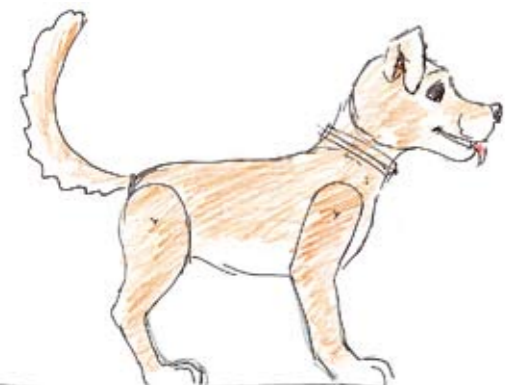
število ponovitev: **30**

število gledalcev: **2.060**

Na nitkah in brez njih

Režiserka Urška Hlebec je živahno in domišljeno dogajanje, v katerem se prepletajo prepoznavna sodobna vsakdanjost z zgodovinsko obarvano pravljico vsečasnostjo, igra živih protagonistov z animacijo marionet, vnaprej naučeno oživljanje vlog z avtentičnim reagiranjem in improviziranjem igralcev na neposredne okoliščine in odzive iz okolja ipd., zanesljivo in pregledno vodila skozi vsa duhovita poigravanja s prviniami živega in marionetnega gledališča, klasične otroške pravljice in improvizirane commedie dell'arte.

Slavko Pezdir, Delo, 24. 2. 2006

PREMIERA: 19. 3. 2006, MALI ODER LGL

NAGRADE

GOSTOVANJA

prevod:

Oton Župančič

priredba in režija:

Vito Taufer

likovna podoba predstave in

oblikovanje lutk:

Irena Brunec

zasnova kostumov za lutke:

Tanja Strbad

avtor in izvajalec glasbe:

Andrej Goričar

lektura:

Barbara Rogelj

oblikovanje luči:

Božo Miler

animacijska priprava:

Brane Vižintin

tehnološka asistenca:

Mitja Ritmanič

dramaturška asistenca

(študijsko):

Blanka Kante

izdelava lutk:

Irena Brunec, Sandra Birjukov,

Iztok Bobič, Miha Jež,

Bojan Kukovič, Hermina

Pavšin, Urška Polanc,

Maja Radišič, Mitja Ritmanič,

Zoran Srdić, Jože Zalar,

Granim d.o.o.

navsezava lutk:

Mitja Ritmanič

izdelava scene:

Irena Brunec, Izток Bobič,

Mitja Ritmanič, Zoran Srdić,

Smrekca d.o.o.,

Jože Zalar ml. s.p.

premierna zasedba:

Klavdij, kralj danski

Brane Vižintin

Hamlet, sin prejšnjega in nečak

sedanjega kralja

Igor Samobor

Gertruda, danska kraljica in

Hamletova mati

Martina Maurič Lazar

Duh Hamletovega očeta

Brane Vižintin

Polonij, veliki komornik

Karel Brišnik

Laert, Polonijev sin

Iztok Lužar

Ofelija, Polonijeva hči

Katja Povše

Horatio, Hamletov prijatelj

Gašper Malnar

Bernardo, častnik

Karel Brišnik

Marcel, častnik

Iztok Lužar

Rozenkranc, dvornik

Iztok Lužar

Gildenster, dvornik

Gašper Malnar

Osrik, dvornik

Karel Brišnik,

vodi **Polona Kores**

Fortinbras, kraljevič norveški

Brane Vižintin

Stotnik

Karel Brišnik

Igralec – kralj v igri

Gašper Malnar,

vodi **Lučka Drolc**

Igralec – kraljica v igri

Iztok Lužar,

vodi **Marko Velkavrh**

Igralec – Lucijan

Karel Brišnik,

vodi **Polona Kores**

Pes, mačka, netopir

vodita **Marko Velkavrh,**

Polona Kores

vodja predstave:

Lojze Sedovnik

lučni mojster:

Božo Miler

scenska tehnika: **Andrej**

Slinkar, Slavko Milošič

število ponovitev: 19

število gledalcev: 3.802

2006

39. Mednarodni festival PIF 2006, Zagreb

Andrej Goričar, nagrada za glasbo

Božo Miler, nagrada za oblikovanje luči

2006 Hrvaška

Hamlet

William Shakespeare

Hamlet na nitkah

Taufer je zgostil dogajanje in celoten potek predstave nabil z energijo in tempom, ki smo ga vajeni iz sodobnih visokopračunskih spektakelskih filmov. Ob tem pa je ohranil oziroma do popolnosti izkoristil vse zakonitosti marionetnega gledališča – prefinjenost gibov marionete na dolgi navezavi, njeno mehko in počasnost, ki ne prenese sunkovitih gibov, omejeno možnost premikanja (horizontalno, levo in desno na dveh različnih globinah), statičnost izraza, teatralnost.

Igralci animatorji so se spoprijeli z zahtevno večplastno uprizoritvijo in znova dokazali, da so odlični igralski in vrhunski animatorski ansambel.

Mojca Jan Zoran, Dnevnik, 23. 3. 2006

Nedvomno pogumna uprizoritev

Postavitve je tudi po zaslugi realistične likovne podobe in njenih dramatičnih osvetlitev tako mogočna in sugestivna, da celo iz zadnjih vrst velike dvorane LGL deluje, kakor da bi prav tako realistične lutke obvladovale popolnoma ves veliki oder, ter se šele ob zaključnem priklonu animatorsko-igralske zasedbe izkaže, da je prizorišče "omejeno" na bistveno manjšo odrsko odprtino, značilno za marionete, in da so le-te pravzaprav precej drobne.

Uroš Smasek, Večer, 22. 3. 2006

Spektakularni lutkovni Hamlet

Hitro menjavanje scenografije med prizori, velikanske količine odrske megle za eksterierje, učinkovita osvetlitev duha Hamletovega očeta, prihod Fortinbrasa na konju so seveda samo najimpozantnejši prizori, v katerih Taufer mlademu danskemu mislecu s fino ironijo pripravlja težak "mašinerijski" svet za njegovo smrt (tako kričeč in težak pa je seveda tudi mišnični dvojnik življenja, v katerem se prepoznata Klavdij in Gertruda). Skratka: Hamlet je še en Tauferjev ironični spektakelski prispevek k slovenski lutkariji.

Rok Vevar, Finance, 23. 3. 2006

Marionetni Hamlet – živa prisposoba

Kljub temu, da je ta predstava popolnoma temna, čeprav razglašča zloveščnost kot temeljni zagon, pa ji ne manjka humorja. Igra v igri: lutke, ki gledajo lutkovno predstavo! Lutke, ki se norčujejo iz igralcev, ki jim vlivajo življenje! Pa še netopir, kuža in muca, glasba, ki namiguje na napihnjenost dvora. Uživala sem, kot že dolgo ne.

Ifigenija Simonović, Ampak, 21. 4. 2006

Na sploh se Tauferjev Hamlet iz tragičnosti mestoma preveša v blago naglašeno humornost, kar daje dodaten element svežje interpretaciji tistega, kar je že od nekdaj prekleto in večno.

*Magda Tušar, Radio Slovenija 1
Druga jutranja kronika, 20. 3. 2006*

PREMIERA: 27. 5. 2006, VELIKI ODER LGL

režija, dramaturgija in likovna zasnova:

Alenka Pirjevec

glasba, glasbena izvedba, posnetek in produkcija:

Aldo Kumar

oblikovanje luči:

Miran Udovič

izdelava lutk in scene:

Sandra Birjukov, Iztok Bobič,

Miha Jež, Maja Ljubič, Alenka

Pirjevec, Urška Polanc,

Maja Radišič, Mitja Ritmanič,

Zoran Srdić, Smrekca d.o.o.

tehnološka rešitev gosjih kril:

Mitja Ritmanič

navezava lutk:

Mitja Ritmanič, Miha Jež

premierna zasedba:

Ribič

Uroš Potočnik

Lovec

Iztok Jereb

lutke animirajo:

Mama gos

Nina Skrbinšek, Maja Kunšič,

Gašper Malnar

Oče gosak

Jernej Slapernik, Iztok Lužar

Hčerka gos

Iuna Ornik, Irena Zubalič Žan

Sin gosak

Asja Kahrmanović,

Maja Kunšič

Nova gos

Nina Skrbinšek,

Jernej Slapernik

animacijske asistencije

Asja Kahrmanović,

Maja Kunšič, Iztok Lužar,

Gašper Malnar, Iuna Ornik,

Alenka Pirjevec, Nina

Skrbinšek, Jernej Slapernik,

Irena Zubalič Žan

vodja predstave:

Zvone Urbič

lučni mojster:

Miran Udovič

scenska tehnika:

Danilo Korelec,

Iztok Vrhovnik

število ponovitev: **13**

število gledalcev: **1.652**

Goske

Alenka Pirjevec

Narava, najboljša učiteljica

Vse to skrbno premišljeno gibanje in animacijo zvočno, ritmično in melodično kongenialno dopolnjuje ter čustveno učinkovito pogloblja, komentira, ironizira in nadgrajuje elektronsko proizvedena zvočna in glasbena spremljava skladatelja in izvajalca Alda Kumarja.

Slavko Pezdir, Delo, 31. 5. 2006

Romantična tragika

Alenka Pirjevec verjame v lutko. Zato ji je v predstavi prepustila glavno vlogo in ji brez zadržkov podredila ves izraz. V lutko v tej uprizoritvi predano zaupajo tudi animatorji **Nina Skrbinšek, Maja Kunšič, Gašper Malnar, Jernej Slapernik, Iztok Lužar, Iuna Ornik, Irena Zubalič Žan** in **Asja Kahrmanović**, ki so iz lepih marionet na dolgi navezavi ustvarili žive goske, v katere so znali in zmogli prenesti senzibilno čustvovanje. Prav zaradi njihovega animacijskega znanja in predanosti lutki so postale goske resničnejše kot človek.

Predstava Goske je s svojo čustvenostjo, izrazitim poudarjanjem lepega, poetično počasnim tempom, tragičnim zasukom in odsotnostjo besede svojevrstna in za današnji čas nekoliko nenavadna lutkovna uprizoritev. Je pogumen eksperiment obujanja romantične estetike z vsemi njenimi »viharniškimimi« prvinami,

Mojca Jan Zoran, Dnevnik, 19. 6. 2006

Drama v naravi zaradi človeka - tragedija

Animatorska zasedba je lutkam mojstrsko vdihnila ves življenjski spekter čustev, od najbolj živahnih do skrajno tankočutnih. Kakor nekakšna življenjska protitež pa sta prepričljiva dramska igralca, a v skladu s predstavo seveda brez besedila. Skratka, z Goskami so v LGL urensničili eno najlepših premier, če ne celo najlepšo, v gledališki sezoni tik pred njenim zaključkom.

Uroš Smasek, Večer, 31. 5. 2006

2006–07

Kdo je napravil Vidku srajčico

Poštarska pravljica

Naredi mi lutko

Vila Malina

Pasje popoldne

Deklica z violino

Čarovnička

PREMIERA: 5. 10. 2006, MALI ODER LGL

režija, dramaturgija in likovna
zasnova:

Eka Vogelnik

glasba:

Luka Ropret, Jaka Hawlina

lektorstvo:

Barbara Rogelj

izdelava lutk:

**Jože Lašič, Mitja Ritmanič,
Zoran Srdić, Iztok Bobič,
Sandra Birjukov, Maja Ljubič**

poslikava lutk:

Eka Vogelnik

izdelava scene:

**Smrekca d.o.o., Jože Zalar ml.
s.p., Zoran Srdić, Iztok Bobič,
Eka Vogelnik**

premierna zasedba:

Maja Kunšič

Iztok Lužar

vodja predstave in oblikovalec luči:

Zvone Urbič

scenski tehnik:

Tomislav Bevanda

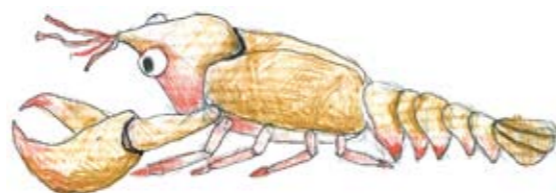
število ponovitev: **141**

število gledalcev: **15.330**

Kdo je napravil Vidku srajčico

Fran Levstik
Eka Vogelnik

GOSTOVANJA

2006 Češka

2007 Italija, Avstrija

Domiselno z občutkom za podrobnosti

Komornost oziroma strnjeno-
nost prizorišča, pogojeno že z ma-
lim odrom LGL, je Vogelnikova
zasnova tako, da vizualno delu-
je izrazito lahkotno in predvsem
diha. Uspelo ji je poudariti tudi
niz podrobnosti, tako da celo ze-
lo majhna lutka pajka zlasti po
gibljivosti deluje skrajno izrazito
ob ogledu še z najbolj oddaljene-
ga sedeža v dvorani.

Uroš Smasek, Večer, 12. 10. 2006

*Predstava je kratka, prepričljiva,
nenaporna in namenjena vsem,
ki radi stopijo v kozmos lutkovno
pravljичne iluzije.*

*Magda Tušar, Radio Slovenija 1
Danes ob 13-ih, 6. 10. 2006*

Odrešilno sožitje z naravo

*Takoj je mogoče zapisati, da
gre za prijetno naravno, mehko
in toplo, pregledno in zlagoma
tekočo ter najmlajšim prijazno
uprizoritev, ki po eni strani
tenkočutno in spoštljivo oživlja
eno najlepših dragotin iz
domačega literarnega izročila za
otroke, po drugi strani pa v
jezikovni priredbi (lektorica je
bila Barbara Rogelj) ter pri
nizanju in dramskem
stopnjevanju akcijskih vozlov
smiselno upošteva sodobno
neučakanost najmlajših
radovednežev, »zdresirano«
ob medijskih proizvodih globalne
avdiovizualne industrije
zabavnštva.*

Slavko Pezdir, Delo, 11. 10. 2006

PREMIERA: 27. 10. 2006, MALI ODER LGL

prevod:
Zdenka Škerlj – Jermanova

režija, dramaturgija:

Martina Maurič Lazar

likovna zasnova:

Gregor Lorenci

avtor glasbe:

Milko Lazar

kostum:

Iztok Hrga

lektorstvo:

Tatjana Stanič

oblikovanje luči:

Božidar Miler

glasbena izvedba:

Milko Lazar (klavir, saksofon,
trobenta, rog, pozavna, klarinet,
tolkala)

producent in snemalec:

Milko Lazar

glasba posneta v studiu Lazarus
(uporabljena Sarabanda iz
Francoske suite IV (BWV 815)
J. S. Bacha)

izdelava lutk:

Gregor Lorenci

izdelava scene in rekvizitov:

**Gregor Lorenci, Mitja
Ritmanič, Smrekca d.o.o.**

Ustvarjalci predstave se za
pomoč zahvaljujemo Tonetu
Ravnikarju, Jožetu Rehbergerju,
Jerneji Jambreku, Martini Peštaj,
Branku Hojniku, Silvu Metelku
in Široki ulici 5.

premierna zasedba:
Martina Maurič Lazar

vodja predstave:

Izidor Kozelj

lučni mojster:

Izidor Kozelj

scenski tehnik:

Iztok Vrhovnik

število ponovitev: **44**

število gledalcev: **3.190**

Poštarska pravljica

Karel Čapek
Martina Maurič Lazar

Avtorski projekt iz cikla
Na obisku

Inventivna lutkovna umetnost

Kakor je neverjetno živa
vsa uprizoritev ter je predvsem
pristen dokaz, da lutkovno upri-
zarjanje pravljič ne zahteva vsi-
ljiivo prikupne, če ne prevečkrat
celo skrajno kičaste podobe, tem-
več da lahko pravljičice ob inven-
tivni uporabi lutkovnega medija,
ne posnemajoč obrazce iz resnič-
nosti, zaživijo še bistveno bolj
pravljlično. Njihove tovrstne upri-
zoritve pa ne nazadnje pomemb-
no prispevajo k razvoju lutkovne
umetnosti.

Uroš Smasek, Večer, 7. 11. 2006

*En poštar in eno telo s petimi glavami,
ena igralka in sedem vlog Martine
Maurič Lazar. Inovativna in funkcio-
nalna likovna zasnova Gregorja Lor-
encija, večnamenski kostum Iztoka
Hrge, nekoliko smešno zastarela za
češki etos prirejena glasba Milka La-
zarja, vse to je bilo popolno, kot je
popolna predanost do poklica, ko gre
za zvesto ljubezen.*

*Magda Tušar, Radio Slovenija 1
Druga jutranja kronika, 28. 10. 2006*

PREMIERA: 17. 11. 2006, KULTURNICA LGL

Naredi mi lutko

Barbara Bulatović

Učna predstava

režija, dramaturgija in likovna zasnova:

Barbara Bulatović

glasba:

Jelena Ždrale

jezikovno svetovanje:

Barbara Rogelj

oblikovanje luči:

Božidar Miler

izdelava lutk:

Sandra Birjukov, Iztok Bobić, Barbara Bulatović, Zoran Srdić

izdelava scene:

Iztok Bobić, Miha Jež, Zoran Srdić, Smrekca d.o.o.

glasbena izvedba:

Nino De Gleria, Blaž Celarec, Luka Ropret, Barbara Bulatović, Jelena Ždrale, Maša Malovrh, Petra Ždrale

premierna zasedba:

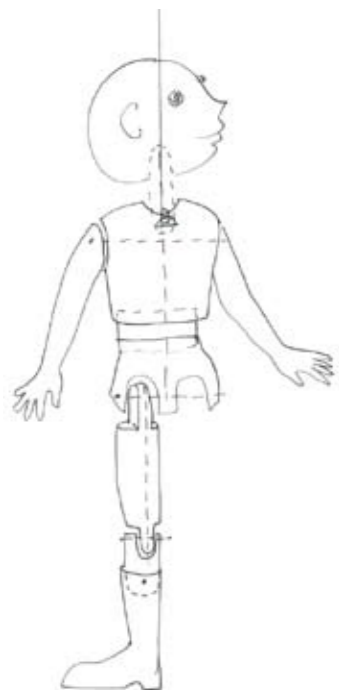
Sonja Kononenko / Barbara Bulatović, Jernej Slapernik

tehnično vodstvo:

Andrej Slinkar
scenski tehnik:
Miha Jež

število ponovitev: **36**

število gledalcev: **1.416**

Izziv čutom, čustvom, domišljiji

Naposled ji je uspelo otroke tudi neposredno pritegniti tudi k sodelovanju pri animiranju lutk in sooblikovanju predstave ter s tem v prisposodbi pokazati, kako nobena uprizoritev ne more zaživeti v čutih, čustvih in domišljiji gledalca brez njegove zbranosti in dejavnega sodelovanja.

Slavko Pezdir, Delo, 21. 11. 2006

Duhovito, kratkočasno in tudi poučno

Glede na to, da se je lotila tako imenovane učne predstave, ki naj bi prikazala postopek ustvarjanja lutk in bi še prehitro lahko delovala pretirano pedagoško, se zlasti domiselno in posrečeno izogne kakršnikoli pedagoški prisiljenosti. Vendar uspe vseeno nazorno, a predvsem duhovito in kratkočasno predstaviti omenjeni ustvarjalški postopek.

Uroš Smasek, Večer, 28. 11. 2006

PREMIERA: 24. 11. 2006, VELIKI ODER LGL

režija:

Svetlana Makarovič,
Brane Vižintin

animacijska priprava:

Brane Vižintin

glasba:

Svetlana Makarovič

glasbeni aranžmaji in štof:

Nino De Gleria

scenska glasba in izvedba:

Jelena Ždrale, Nino De Gleria,

Klemen Bračko, Matjaž Sekne,

Klemen Hvala, Arpad Balazs

Piri, Blaž Celarec, Boštjan

Gombač, Igor Leonardi

tehnolog:

Mitja Ritmanič

oblikovanje luči:

Miran Udovič

scenografija in likovna

zasnova lutk:

Iztok Bobič, Jože Lašič,

Zoran Srdić

izdelava lutk in scenskih

elementov:

Sandra Birjukov, Izток Bobič,

Jože Lašič, Maja Ljubič,

Mitja Ritmanič, Zoran Srdić

poslikava lutk:

Iztok Bobič

izdelava scene:

Smrekca d.o.o.,

Iztok Bobič, Zoran Srdić

premierna zasedba:

Vila Malina

Asja Kahrmanović

Lilija, Šoja

Urška Hlebec

Studenc, Jazbec

Brane Vižintin

Jež

Miha Arh

Podlasica, animacija

Vile Maline na cvetu

Gašper Malnar

vodja predstave:

Lojze Sedovnik

lučni mojster:

Miran Udovič

scenska tehnika:

Slavko Milošič,

Danilo Korelec

število ponovitev: **53**

število gledalcev: **11.989**

Kjer se prepirata dva ...

V svoji najnovejši uprizoritvi avtorica besedila, glasbe in uprizoritve z izbranimi lutkovnimi tehnikami (nežno in lahkotno marioneto za po zraku plavajočo in lebdečo otroško naivno gozdno vilo ter ročnih in od zadaj vodenih lutk za živalske posebitve značilnih slabosti in zadržtosti iz človeškega sveta odraslih) in posebnostmi njihove animacije učinkovito igrivo in duhovito poudari temeljno nasprotje med prvinsko prostodušno svobodo, radovednostjo, radoživostjo in ranljivostjo otroško svojeglave gozdne vile ter zadržto zarobljeno omejenostjo sveta živali (oz. odraslih), med katerimi kaj velja le argument surove fizične moči. Po pregovoru, kjer se prepirata dva, tretji dobiček ima, se nazadnje srečno razplete tudi prigoda za našo fizično sicer nekonkurenčno, a zgledno vztrajno, potrpežljivo in samozavestno vilo.

Slavko Pezdír, Delo, 28. 11. 2006

Običajna, preizkušena očarljivost

Bolj kot same lutke pa so izraziti njihovi animatorji in animatorke z dognano glasovno izvedbo nadvse različnih značajev, postopoma vse bolj prepirljivih in napadalnih, a tudi umikajočih se pred močnejšimi ob osvajanju sočne maline kot jedra sporov, češ čigava last da je. Posebno pohvalo si zaslužijo tudi slogovno raznoliki songi, ki se bodo morda komu zdeli preveč drugačni oziroma pre malo klasični ali spevni vsaj za tovrstno uprizoritev.

Uroš Smasek, Večer, 5. 12. 2006

Vila Malina

Svetlana Makarovič

PREMIERA: 21. 2. 2007, MALI ODER LGL

režija in dramaturgija:

Barbara Bulatović

likovna zasnova:

Boštjan Franc Avguštin

glasba:

Uroš Potočnik

lektura:

Arko

tehnologija lutk:

Mitja Ritmanič

tehnologija scene:

Boštjan Franc Avguštin

oblikovanje luči:

Božidar Miler

izdelava lutk:

Sandra Birjukov, Barbara

Bulatović, Miha Jež, Jože

Lašič, Maja Ljubič, Mitja

Ritmanič

izdelava scene:

Boštjan Franc Avguštin,

Jože Zalar ml. s.p.

premierna zasedba:

Miki

Miha Arh

Runo

Martina Maurič Lazar

Stivi

Gašper Malnar

Frido

Asja Kahrmanović

vodja predstave in lučni mojster:

Izidor Kozelj

scenski tehnik:

Danilo Korelec

število ponovitev: **59**

število gledalcev: **6.221**

Pasje popoldne

Marko Radmilović

GOSTOVANJA

2007 Avstrija

Domiselna pasja miniatura

Še bolj duhovito in komično je Radmilovičevo pripoved nadgradila Bulatovičeva, predvsem pa spet dokazala, da si zna zamisliti očarljivo in zlasti pristno lutkovno dogajanje pogosto tudi ob uporabi najobičajnejših vsakodnevnih pripomočkov, tokrat spet v izvrstnem sodelovanju z likovnikom Boštjanom Francem Avguštinom.

Uroš Smasek, Večer, 1. 3. 2007

Zares pasje

Bulatovičeva vodi predstavo čisto, neposredno in enopomensko (v pozitivnem smislu) ter z veliko občutka za lutko, kar ji omogoča tudi dobra, tekstu in režijskemu pristopu odgovarjajoča likovna zasnova Boštjana Franca Avguština.

Suverena četverica je znala v vsakem od psov poiskati njegov lastni karakter, najboljši pa so bili v skupinskih scenah, kjer so znali obdržati samosvojest in hkrati ustvarjati homogeno celoto.

*Magda Tušar, Radio Slovenija 1
Druga jutranja kronika, 22. 2. 2007*

Mojca J. Zoran, Dnevnik, 23. 2. 2007

PREMIERA: 7. 4. 2007, VELIKI ODER LGL

režija in dramaturgija:

Boris Kobal

likovna zasnova:

Ivanka Apostolova

računalniška animacija:

Kolja Saksida,

Jasmin Talundžić

glasba:

Uroš Rakovec

lektorstvo:

Barbara Rogelj

asistent režije:

Jernej Kobal

oblikovanje luči:

Božidar Miler

izdelava lutk:

Sandra Birjukov, Iztok Bobić,

Maja Ljubič, Jože Lašič,

Mitja Ritmanič, Zoran Srdić

izdelava scene:

Smrekca d.o.o.,

Jože Zalar ml. s.p.

premierna zasedba:

Deklica z violino,

Veliki dvojček, Črka J, Poletje

Maja Kunšič

Tonček

Iztok Lužar

Tinček

Brane Vižintin

Prvi pleskar, Papiga, Vprašaj

Karel Brišnik

Računalniški možic

Iztok Jereb

Drugi pleskar, Črka A, Jesen

Lučka Drolc

Mali dvojček, Črka M, Pomlad

Irena Zubalič Žan

Tretji pleskar, Črka D, Zima

Nina Skrbinšek

Črka V

Jernej Slapernik

Črka E

Marko Velkavrh

vodja predstave:

Lojze Sedovnik

lučni mojster:

Božidar Miler

scenska tehnika:

Tomislav Bevanda,

Slavko Milošič

število ponovitev: **24**

število gledalcev: **3.079**

Deklica z violino

Darinka Kladnik

Tretja nagrada na natečaju za nova lutkovna besedila, 2005

Realna virtualnost

Tekst daje s prepletanjem virtualnega in realnega dovolj možnosti za odrski spektakel. Brezmejnost medmrežja, kjer se lahko izogneš vsem fizičnim zakonom, odrski prostor, v katerem lahko virtualnost spremeniš v realnost in realnost gneteš, kot si jo sam zamisliš, ter

lutka, virtualno bitje brez omejitev, ki dopušča brezmejno možnosti, kako uprizoriti (realizirati) in izraziti zamišljeno, z uprizoritvene strani kar kličejo po iskrenju domišljije, sproščanju kreativnosti vseh ustvarjalcev ter večplastnem preizkušanju in podiranju omejitev.

Mojca J. Zoran, Dnevnik, 10. 4. 2007

PREMIERA: 14. 6. 2007, VELIKI ODER LGL

režija:

Špela Stres

likovna podoba lutk:

Vasilija Fišer

glasba:

Boštjan Gombač

lektorstvo:

Barbara Rogelj

tehnologija:

Mitja Ritmanič, Miha Jež

oblikovanje luči:

Miran Udovič

šepetalki:

Nina Bric, Vesna Lavrič

izdelava lutk in rekvizitov:

Mitja Ritmanič, Miha Jež,

Sandra Birjukov, Jože Lašič,

Iztok Bobič, Zoran Srdić

izdelava scene:

Smrekca d.o.o.,

Jože Zalar ml. s.p.

premierna zasedba:

Hzizotemida Haralampijev

Katja Povše

Metla

Gašper Malnar

Mikša

Alenka Pirjevec

Sir

Nina Skrbinšek, Iztok Jereb

Tretja Pepca

Nina Skrbinšek

Sirc Darja

Iztok Jereb

Punčka Ana

Irena Zubalič Žan

Fantič Tič

Gašper Malnar

Mišnica

Gašper Malnar

Vrata

Gašper Malnar,

Marko Velkavrh

Ura

Iztok Jereb

Pajkec

Nina Skrbinšek

Turisti

Alenka Pirjevec, Nina

Skrbinšek, Marko Velkavrh,

Iztok Jereb, Andrej Slinkar

animacija ostalih lutk

in predmetov

Irena Zubalič Žan, Nina

Skrbinšek, Alenka Pirjevec,

Marko Velkavrh, Iztok Jereb,

Gašper Malnar

vodja predstave in tonski mojster:

Izidor Kozelj

lučni mojster:

Miran Udovič

scenska tehnika:

Danilo Korelec,

Andrej Slinkar

število ponovitev: **13**

število gledalcev: **1.537**

Za surovo brco poljub

Igralce in animatorje, ki tokrat ob razmeroma skromni besedilni podlagi, a ob bolj posrečeno izbrani tehnologiji in močno stilizirani vizualizaciji niso imeli možnosti opaznejših značajskih individualizacij, velja tokrat pohvaliti predvsem za privrženo in skladno partnersko oz. ansambelsko igro,

Slavko Pezdir, Delo, 16. 6. 2007

Nedodelan drobec obetavne celote

Uprizoritev je na prvi pogled svojevrstna in predvsem zelo samosvoje obetavna že zaradi večinoma posrečene likovne podobe (Vasilija Fišer), začeti z drobno lutko enooke čarovničke,

Uroš Smasek, Večer, 19. 6. 2007

Čarovnička

Špela Stres

Druga nagrada na natečaju za nova lutkovna besedila, 2005

2007–08

Dobri Zlobko

Mala morska deklica

Ključec s strehe

Krst pri Savici

Trnjulčica

Srečna Srečka

Lepotica ali Zver?

PREMIERA: 27. 9. 2007, VELIKI ODER LGL

Dobri Zlobko

Žanina Mirčevska

Prva nagrada na natečaju za nova lutkovna besedila, 2005

režija, dramaturgija in likovna zasnova:

Barbara Bulatović

glasba:

Nino de Gleria, Jelena Ždrale

song:

Barbara Bulatović

lektorstvo:

Tatjana Stanič

oblikovanje luči:

Zoran Najdenov

izdelava lutk:

Gregor Lorenci, Barbara

Bulatović, Sandra Birjukov,

Iztok Bobič, Miha Jež,

Maja Peterlin, Mitja Ritmanič,

Zoran Srdić

izdelava scene:

Smrekca d.o.o.

premierna zasedba:

Zlobko Zmrzlob

Brane Vižintin

Tomi

Sonja Kononenko

Lin, Kraljica

Miha Arh

Kralj

Iztok Lužar

Dinozaver

Irena Zubalič Žan

vodja predstave:

Lojze Sedovnik,

Izidor Kozelj

lučni mojster:

Božidar Miler

scenski tehnik:

Tomislav Bevanda,

Alojz Milošič

št. ponovitev: **31**

število gledalcev: **2.732**

Zmagoslavje animacije

Prvega in ključnega soustvarjalca je avtorica uprizoritve tokrat našla v velemojstru animacije Branetu Vižintinu, ki je z zanesljivo glasovno interpretacijo ter vrhunsko virtuosno animacijo čarobno in značajsko prepričljivo oživil sleherni trenutek polnokrvnega bivanja naslovne vloge otožno-dobrodušnega in groteskno tragikomičnega Zlobka Zmrzloba.

Slavko Pezdir, Delo, 2. 10. 2007

Duhovito oživljena pravljica

Prav navdušijo pa skoraj dobesedno oživljene, zelo gibljive povečane črke, ki izginjajo iz knjige nad oder bodisi posamezno, bodisi v besedah ter se naposled vračajo, tudi skupinsko napihujoč se v nekakšno sfero, ob ritmično živahni, a zdaleč ne pretirano spevni glasbi lutkovno že dodobra preizkušenih skladateljev Nina de Glerie in Jelene Ždrale.

Uroš Smasek, Večer, 1. 10. 2007

PREMIERA: 25. 10. 2007, MALI ODER LGL

Mala morska deklica

Hans Christian Andersen
Andrej Jaklič

priredba dramatisacije in režija:

Ajda Rooss

likovna zasnova:

Barbara Stupica

glasba:

Nino De Gleria,

Jelena Ždrale

glasbena izvedba:

Sofia Ristic (harfa),

Matej Grahek (flavta),

Melina Todorovska (angleški

rog), **Ana Vipotnik** (vokal),

Asja Kahrmanović (vokal),

Bogo Pečnikar (žvižganje),

Jelena Ždrale (violina, viola,

vokal),

Nino de Gleria (kontrabas,

tolkala)

glasba posneta v studiu

Glasbeni arboretum

lektorstvo:

Tatjana Stanič

oblikovanje luči:

Tomaž Štrucl

izdelava lutk:

Barbara Stupica,

Sandra Birjukov,

Iztok Bobič,

Miha Jež,

Jože Lašič,

Maja Peterlin,

Mitja Ritmanič,

Zoran Srdić

izdelava scene:

Smrekca d.o.o.,

Sandra Birjukov,

Iztok Bobič,

Maja Peterlin,

Zoran Srdić

premierna zasedba:

Mala morska deklica

Maja Kunšič

Princ, Druga sestra

Gašper Malnar

Prva sestra, Čarovnica,

Princeska

Asja Kahrmanović

vodja predstave:

Izidor Kozelj

lučni mojster:

Božidar Miler

scenski tehnik:

Iztok Vrhovnik

število ponovitev: **78**

število gledalcev: **4.225**

Čarobnost s pomislekom

Večinoma s tako imenovanimi namiznimi lutkami (namenjenimi načelno za animacijo v približno mizni višini), ki očarajo posebej v primeru animacijsko izredno gibljivih treh morskih deklic, Roossova z omenjeno zasedbo ustvari izrazito podmorsko čarobnost in jo nadgradi z načrtno manj čarobnim oziroma bolj resničnim nadmorskim dogajanjem. Pri tem zelo domiselno uporabi razstavljeni sceno-animacijski element čolna, ki prepričljivo razpade v viharju, nakar se "prelevi" (sestavljen drugače) lahko celo v obalo ali stilizirano obokast dvor.

Uroš Smasek, Večer, 14. 11. 2007

Ljubezen brez sence

V triu interpretov in animatorjev, s katerimi je lektorsko sodelovala Tatjana Stanič, je dobrodušno svetlo naslovno vlogo nežno in prepričljivo oživila Maja Kunšič. Z drugimi vlogami in tudi s partnersko soanimacijo, še posebej v pomenljivem prizoru učlovečenja Male morske deklice, pa sta k enovitemu in skladnemu vtisu celote prispevala še Gašper Malnar in Asja Kahrmanović.

Slavko Pezdár, Delo, 30. 10. 2007

PREMIERA: 23. 11. 2007, VELIKI ODER LGL

Ključec s strehe

Astrid Lindgren
Boštjan Tadel

režija:

Saša Jovanović

dramaturgija, dodatna piredba
besedila:

Saša Jovanović in člani ekipe
likovna zasnova lutk in scene:

Jasna Vastl

avtor in izvajalec glasbe:

Milko Lazar

lektorstvo:

Tatjana Stanič

asistent režiserja pri
animaciji lutk:

Brane Vižintin

oblikovanje luči:

Miran Udovič

glasba je bila posneta
v studiu Lazarus

izdelava lutk in rekvizitov:

Sandra Birjukov, Iztok Bobič,

Jože Lašič, Maja Peterlin,

Mitja Ritmanič, Zoran Srdić,

Alenka Stibrič,

Marijeta Valjavec

izdelava scene:

Smrekca d.o.o.,

Jože Zalar ml. s.p.

premierna zasedba:

Bratec

Urška Hlebec

Ključec s strehe

Brane Vižintin

Mama, Katarina

Nina Skrbinšek

Oče, Peter, Emilija,

Andrej, Gasilec

Iztok Lužar

Barbara, pes Bimbo

Lea Menard

vodja predstave:

Zvone Urbič

lučni mojster:

Miran Udovič

scenski tehnik:

Iztok Vrhovnik

število ponovitev: **70**

število gledalcev: **9.190**

PREMIERA: 6. 2. 2008, DVORANA GLEDALIŠČA GLEJ

režija in dramaturgija:

Alenka Pirjevec,
Karel Brišnik

likovna zasnova:

Alenka Pirjevec

glasba:

Uroš Rojko

lektorstvo:

Jože Faganel

oblikovanje luči:

Igor Remeta

mentorstvo za marionetno

animacijo:

Alenka Pirjevec

izdelava lutk:

Alenka Pirjevec,
Iztok Bobič,
Zoran Srdić

navsezava lutk:

Iztok Bobič, Zoran Srdić

pod mentorskim vodstvom

Mitje Ritmaniča

izdelava kostumov za lutke

in nastopajoče:

Sandra Birjukov,
Maja Peterlin,
Alenka Stibrič,
Marjeta Valjavec

izdelava scene:

Iztok Bobič,
Alenka Pirjevec,
Smrekca d.o.o.,
Zoran Srdić,

Jože Zalar ml. s.p.

izdelava scenskih elementov:

Uni – biro d.o.o.

premierna zasedba:

Pater Miroslav, Črtomir

Karel Brišnik

Pater Hieronim, Bogomila

Alenka Pirjevec

Pater Viktor, Ribič

Marko Velkavrh

Pater Kornelij, Duhovni

Iztok Jereb

vodja predstave:

Izidor Kozelj

lučni mojster:

Igor Remeta

število ponovitev: **5**

število gledalcev: **275**

Krst pri Savici

France Prešeren

Po izdaji Zbirke Klasje,
DZS, 2000, uredil Boris Paternu

Skupni projekt LGL in
Gledališča Glej

Spomini iz Akvileje

Avtorica likovne zasnove in mentorica za animacijo Alenka Pirjevec je marionete na kratkih navezavah likovno stilizirala tako, da so videti, kot bi oživele pod prsti animatorjev plastične podobe iz kakega srednjeveškega mozaika, s temno svinčeno barvo pokristjanjenih obrazov pa je v zaključnem prizoru tudi na zunaj močno poudarila po eni strani prelomni notranji duhovni preobrat v vsakem od protagonistov (najbolj poudarjen je s hipno zamenjavo Črtomirja v svinčenega križarskega vojščaka po krstu), po drugi pa podčrtala tudi porazno zaključno totalno ideološko enoumje, ki ne dopušča izjem.

Slavko Pezdír, Delo, 11. 2. 2008

Prešernov ep v objemu lutk

Poleg prizora krsta naredi močan vtis tudi prizor poslednje bitke, ki prepriča tako z očitno brezizhodnostjo Črtomirjevega položaja kot s hipokrizijo Valjhunovega križarskega pohoda. Ta pridiga o veri miru in ljubezni, ki je po njegovem mnenju očitno edina zveličavna, obenem pa opravičuje tudi uporabo vseh sredstev za dosego svojega cilja.

Scenske in kostumografske rešitve so asketske, a funkcionalne. Igralci kot samostanski bratje v raševinastih kutah delujejo neosebno, obenem pa taista oblačila zakrivajo animatorje in omogočijo marionetam, da stopijo v prvi plan.

Špela Standeker, Dnevnik, 19. 2. 2008

PREMIERA: 20. 3. 2008, MALI ODER LGL

prevod:
Darja Pivk, Jelena Sitar
režija:

Katarína Aulitsová,
Lubomír Piktor

likovna zasnova:

Jan Kocman

glasba:

Jirí Vyšohlid

korepeticije:

Joži Šalej

asistent glasbenika:

Izidor Kozelj

lektorstvo:

Tatjana Stanič

oblikovanje luči:

Jan Kocman, Božidar Miler

izdelava lutk:

Jan Kocman, Ivan Kopa,
Zoltan Jojart

izdelava kostumov:

Sandra Birjukov, Maja Peterlin,
Marjeta Valjavec

izdelava scene in rekvizitov:

Iztok Bobič, Zoran Srdić,
Smrekca d.o.o.,
Jože Zalar ml. s.p.

premierna zasedba:
Asja Kahrmanovič,
Miha Arh,
Sonja Kononenko,
Iztok Jereb

vodja predstave:
Izidor Kozelj
lučni mojster:
Božidar Miler
scenski tehnik:
Andrej Slinkar

število ponovitev: **32**

število gledalcev: **2.035**

Trnjulčica

Katarína Aulitsová
po pravljici bratov Grimm

NAGRADE

2008

41. mednarodni festival PIF
2008, Zagreb, Hrvaška

nagrada otroške žirije za najboljšo
predstavo za otroke

Jan Kocman, nagrada strokovne
žirije za likovno zasnovo

GOSTOVANJA

2008 Hrvaška

Trnjulčica, pravljичna prigoda, ki sta se je lotila slovaška gosta, pomeni za Lutkovno gledališče Ljubljana osvežitev, kakršni bi si mladi gledalci gotovo še želeli. Iz besedilne predloge, torej iz poetično zasnovanega motiva zaspane pravljice, sta režiserja uspela zgraditi zelo tekočo, igrivo, ter zelo kompleksno predstavo .../

Magda Tušar, Radio Slovenia 1, Danes do 13-ih, 21. 3. 2008

Od gotike do roka

Kvartetu razigranih in pevsko večinoma tudi že dovolj ubranih protagonistov (Asja Kahrmanovič, Sonja Kononenko, Miha Arh in Izток Jereb), ki jim je lektorsko svetovala Tatjana Stanič, je uspelo napolniti s komedijsko radoživostjo in duhovitostjo tako rekoč sleherni trenutek oziroma prizor izjemno dinamične in z različnimi (pod) pomeni radodarne uprizoritve ter spodbujati ob ožvljanju izhodiščne pravljice tudi množico univerzalnih in aktualnih asociacij. Brez pretiravanja lahko zapišemo, da je nastala uprizoritev, ki sledi najzlahajnejšemu švejkovskemu izročilu iz okolja njenih gostujočih avtorjev, in da je taka v očitno veselje tako protagonistom kot tudi otrokom – vseh starosti.

Slavko Pezdir, Delo, 25. 3. 2008

PREMIERA: 1. 4. 2008, VELIKI ODER LGL

režija:

Matjaž Pograjc

likovna zasnova:

Barbara Stupica,
Tomaž Štrucl

glasba:

Silence

Primož Hladnik,

Boris Benko

video animacija:

Marija Nabernik

animacijska priprava mačk
in galebke:

Brane Vižintin

lektorstvo:

Tatjana Stanič

oblikovanje luči:

Miran Udovič

izdelava lutk:

Barbara Stupica,
Miha Sever, Luka Žan,

Nina Bric Rusjan,

Sandra Birjukov,

Iztok Bobič,

Gregor Lorenci,

Jože Lašič,

Maja Peterlin,

Mitja Ritmanič,

Zoran Srdić,

Marjeta Valjavec

izdelava scene:

Barbara Stupica,

Tomaž Štrucl,

Iztok Bobič,

Nina Bric Rusjan,

Smrekca d.o.o.,

Zoran Srdić,

Jože Zalar ml. s.p.,

Matej Stupica

premierna zasedba:

Zorbas

Brane Vižintin

Srečka

Maja Kunšič

Bubulina, Kenga

Lea Menard

Sekretar, Pesnik

Gašper Malnar

Polkovnik, Vseved

Iztok Lužar

Matija, Poglavar podgan

Alenka Pirjavec

Podgane

Maja Kunšič, Lea Menard,

Gašper Malnar, Izток Lužar,

Alenka Pirjavec

vodja predstave:

Lojze Sedovnik

lučni mojster:

Miran Udovič

scenski tehnik:

Danilo Korelec,

Iztok Vrhovnik

število ponovitev: **23**

število gledalcev: **2.493**

Srečna Srečka

Luis Sepúlveda

Blažka Müller Pograjc

Etična zanemarjenost v medsebojnih odnosih je neposredno povezana z zanemarjenostjo okolja, oboje pa duši, onemogoča, zastruplja in končno ubija. Potepuška mačja družba, ki bi v umazanem, temnem in od navlake polnem odlagališču za zajtrk zlahka pospravila galebje jajce iz katerega se potem izleže ljubka galebka, se tokrat odloči ravnati ekološko, etično in predvsem drugače.

Magda Tušar, Radio Slovenija 1, Danes ob 13-ih, 2. 4. 2008

Srečna Srečka

Ustvarjalci osrednjega slovenskega lutkovnega gledališča so predstavo *Srečna Srečka* zasnovali po *Zgodbi o mačku, ki je naučil galebko leteti*.

Režiser Matjaž Pograjc si je »očarljivo, smešno in ganljivo zgodbo o prijateljstvu« zamislil kot lutkovno igro z glasbo in petjem. Namizne-mimične lutke za predstavo, ki malim gledalcem sporoča, »da lahko ljubiš tudi bitje, ki je drugačno od tebe, ter o tem, da leti le tisti, ki si drzne leteti«, so delo Tomaža Štrucla in Barbare Stupica, avtorska glasba pa dua Silence.

A.D., Delo, 1. 4. 2008

Ful hepi Srečka*

Za širokopotezno uprizoritev na velikem odru se zdi ključnega pomena likovna zasnova Barbare Stupica in Tomaža Štrucla (ob oblikovanju luči Mirana Udoviča), ki v razsežnem prostoru prepričljivo stilizira temačno, umazano in onesnaženo industrijsko okolje velikega obmorskega pristanišča.

Slavko Pezdir, Delo, 8. 4. 2008

PREMIERA: 24. 4. 2008, MALI ODER LGL

scenarij, režija in likovna zasnova:

Katja Kähkönen

glasba:

Gregor Zemljič

besedila songov:

Anže Palka

lektura:

Maja Cerar

oblikovanje luči:

Miran Udovič

izdelava lutk:

Katja Kähkönen

pomoč pri izdelavi lutk:

Sandra Birjukov, Iztok Bobič,

Maja Peterlin, Mitja Ritmanič,

Zoran Srdić, Marjeta Valjavec

izdelava scene:

Katja Kähkönen, Smrekca

d.o.o., Jože Zalar ml. s.p.

premierna zasedba:

Urška Hlebec,

Ana Ruter,

Miha Arh

vodja predstave:

Zvone Urbič

lučni mojster:

Miran Udovič

scenski tehnik:

Alojz Milošič

število ponovitev: **8**

število gledalcev: **190**

Lepotica ali Zver?

Katja Kähkönen

Pop pokovka za najstnike

Prispevek se z igrivimi medsebojnimi stiki, navdihnjenimi tudi z romantičnimi pričakovanji (ki jih iz roda v rod prenašajo starši, družbeno okolje, otroška in mladinska literatura ter še posebej napadalna sodobna množična kultura), vendarle postopoma tudi izkustveno dokoplje do odrešilnega in osvetočnega zaključnega spoznanja o tem, da smo vsi globoko v sebi včasih lepotci-lepotice, včasih pa nasilne zveri. Pri ploskoviti vizualizaciji si je avtorica likovne podobe pomagala s stripovsko stiliziranimi in pobarvanimi obrazi kot maskami iz sveta pop kulture. Maske privzemata, najpreprosteje oživljata in si jih med seboj kdaj tudi pomenljivo izmenjujeta protagonista, ki obenem s pridom uporabljata tudi izraznost telesa

Slavko Pezdir, Delo, 28. 4. 2008

Simpatično, vendar nekako pomanjkljivo

Predstava je načelno očarljiva, igriva, kratkočasna.

Konec koncev se predstava niti ne zdi v bistvu toliko lutkovna, ampak bolj tako imenovana mladinska oziroma otroška gledališka uprizoritev, ki pa bo vseeno skoraj zagotovo pritegnila kar upravičeno veliko občinstva.

Uroš Smasek, Večer, 30. 5. 2008

